

نسیاز ئىمىن قۇربانى

ئوتتۇلغان سۆيگۈ

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى
www.uyghurkitap.com

مۇقاۋىنى لايىھىلىگۈچى: غەيرەت خالىق

ئۆستۈلغان سۆيگۈ

ISBN 978-7-5373-1627-9

9 787537 316279 >

ISBN978-7-5373-1627-9
(民文)定价: 10.00 元

نیاز ئىمىن قۇربانى

ئۇنتۇلغان سۆيگۈ

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

爱的音符：维吾尔文/尼亚孜·依明著. —喀什：喀什维吾尔文出版社，2008.9

ISBN 978—7—5373—1627—9

I. 爱… II. 尼… III. 诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. I227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2008)第 143736 号

责任编辑：齐曼古丽·阿吾提

责任校对：拜合提亚尔·阿布力米提

爱的音符

尼亚孜·依明 著

喀什维吾尔文出版社出版发行

(喀什市塔吾古孜路 14 号 邮编：844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

880×1230 毫米 1/32 开本 5 印张 1 插页

2008 年 9 月第 1 版 2008 年 9 月第 1 次印刷

印数：1 — 3080 定价：10.00 元

مەسئۇل مۇھەررىرى: چىمەنگۈل ئاۋۇت
مەسئۇل كوررېكتورى: بەختيار ئابلىمىت

ئۇنتۇلغان سۆيگۈ

ئاپتورى: نىياز ئىمىن قۇربانى

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتتى
(قەشقەر شەھىرى تار بوغۇز يولى 14 - قورۇ، پوچتا نومۇرى: 844000)

جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرىدا سېتىلىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى

فورماتى: 1230×880م 1/32،

باسما تاۋىقى: 5 قىستۇرما ۋارىقى: 1

2008 - يىل 9 - ئاي 1 - نەشرى

2008 - يىل 9 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تىراژى: 3080 — 1

ISBN 978-7-5373-1627-9

باھاسى: 10.00 يۈەن

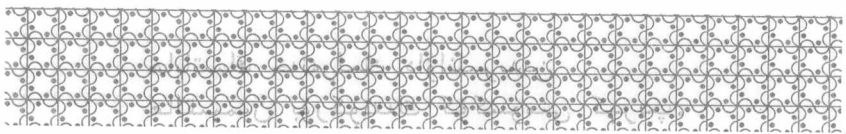
84
 84
 84
 04
 04
 14
 14
 3
 3
 5
 6
 9
 10
 12
 12
 13
 13
 14
 14
 15
 15
 16
 16
 17
 17
 18
 18
 19
 19
 20
 20
 21
 21
 22
 22
 24
 24

مۇندەرجە

مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا 1
 پېغىم . (مۇخەممەس) 3
 كۆكئېرىق ناخشىسى 5
 پار چىلار 6
 شائىرلىق ئىشقى 9
 تۇيۇقلار 10
 ياخشى تېكىستلىرى 12
 ئەزىز يۈز تۇم (نەزەرىيە) 12
 خەندان ئۇرۇپ سايرايىمەن 13
 جان ئانا 13
 باقىي ئەمەس دۇنياغا ئادەم 14
 ۋەسلىگگە يېتەر مەنمۇ 14
 گۈل بولسام سۆيەتتىڭمۇ 15
 ناخشىچىغا 16
 يەتكىن دەردۇھالىتىغا 17
 كۆيدۈم 17
 نۇر قوينىدا ئۇرۇمچى 19
 نۇر چاقنايدۇ چېهرىڭدىن 19
 زەڭگەر كۆز 20
 قەشقەر قىزى 20
 ئاي جامالىڭ چىماس ئېسىمدىن 21
 مېھرىڭ ئۆتمۈ يالقونمۇ؟ 22
 بەشكېرەم (سېكىل) 24

- 28 سۆيگۈ رىشتى
- 29 سەبىيلەر ناخشىسى
- 29 سۆيىمىز ئىلىم - پەنىنى
- 30 ئانا تىلىم
- 30 دادام ناۋاي مېنىڭكى
- 31 تاپانچام بار مېنىڭكى
- 32 لەگىلىكىم
- 32 تۆمەن دەرياسى
- 33 دادامغا
- 35 خىيال بىلەن ئۆتەر كۈنۈم
- 36 غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس
- 38 تەڭرىنىڭ مەرھەمىتى تۆكۈلگەن جاي
- 40 ئالدىنغان سۆيگۈ
- 42 سەھرا نەزىملىرى (سېكىل)
- 47 مەجنۇنتال چېھرىدە ئويناپ تەبەسسۇم
- 49 ئاتەش پىراقىلار
- 49 ئەنجۈرلۈك باغ چىقماس ئېسىمدىن
- 49 سەلىكىن شامال چاپلىرىڭنى يەلپۈگەندە
- 50 كۆيمەي دېسەم كۆيدۈر دۇڭ مېنى
- 50 مەن سېغىنسام سېنى ئەي نىگار
- 51 ئوتۇڭ تۇتۇپ قالدۇمۇيا، بىلىمدىم
- 51 مېنى «ساراڭ» دېمىگىن جانان
- 52 ئەي نىگار ۋەسلىڭگە يېتىمەن قاچان
- 53 ئۇنتۇلغان سۆيگۈ
- 53 يەر تېگىدىن باقمىغىن جانان
- 54 بىز ئوينىدۇق مۆكۈمۈكلەڭ
- 55 شەيدا بولۇپ ئوتلۇق مېھرىڭگە
- 55 پىراقىڭدا كۆيدۈم كۈل بولۇپ
- 56 جامالىڭنى كۆرۈپ خىيالەن

57	سېھىرلىك مۇھەببەت
58	سۆيگۈ تۇمارى
59	سەن يېگانە، تەنھا بىر پەرى
60	تىل ۋە دىلىڭ بولغاندا ئوخشاش
61	سۆيگۈ قەسدىسى
63	شائىرغا (مۇسەللەس)
65	قۇتلۇقنامە
65	سەن بىز ئۈچۈن تەۋەرىۋك ئىنسان
66	قۇتلۇق بولسۇن تويىڭىز
67	شان - شۆھرىتىڭ كۈيلەندى كۈي - نەزمىدە
68	كۈلدى ئارمان يۈرەك قېتىدىن
69	يەنە تاپ شانۇشەۋكەتنى
70	ساۋاقداشلىق رىشتى
72	مېھرىڭ ئىسسىق يۇرتكەنسەن خوتەن (سېكىل)
78	يوپۇرغا سەن سۆيۈملۈك ماكان (سېكىل)
82	غەزەللەر
86	تەخمىسلەر
124	رۇبائىيلار
136	يالقۇنلۇق خىتاب (بالادا)
140	نۇرلۇق سېيما (بالادا)
143	ئويتاغ سۈرەتلىرى (داستان)

دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
 پەيىپ رىئەتتە نەمىيەتتە ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن.

دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
مەن شۇنداق ياشايمەن
 دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
يۈكسەك تۇيغۇدا

دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
 خانىتە ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن، ئەجدادلار نەسلى،
 شۇ سەۋەب مەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
 يېلىنىپ تۇرغۇن، ئەگەر ئەگەشمەن بولمىمەن،
 چۈشۈنمەن، بېشىمغا دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
 مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،

شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا،
 دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،

دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
 يالتىراق شۆھرەتكە بولمايمەن ماھىل،
 شامالغا ئەگىشىپ سالمايمەن ساما،
 يەپ ۋەتەن، خەلقىمنىڭ غېمىنى مەڭگۈ،
 جان تېكىپ كىشلەيمەن قويماي تەمەننا،
 مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،

شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا،
 دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،

دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،
 مۈشكۈللەر تېغىنى قازسام يەرھاتىك،
 قوراللىق ئەللىك ماڭال تۇتقۇزغان قەلەم،
 كەشپىيات كۆكۈندە ئەيلىيەم پەرۋاز،
 ئاچقىدۇ باغرىنىڭ ئاي يۈز لۈك سەنەم،
 مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،

شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا،
 دەن مەن سەن ئۆزۈڭنىڭ ئۈستىگە ئېلىپ بارغۇن،

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى

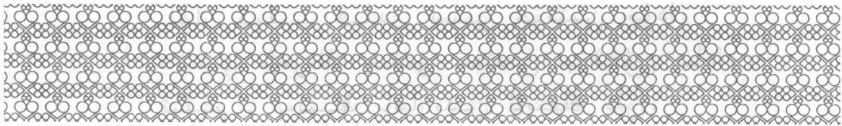
ھاياتنىڭ خەتەرلىك داۋانلىرىدىن
ھالقىمەن بۈركۈتتەك كۆكسۈمنى كېرى
قوينغا ئالسىمۇ دېڭىز دولقۇنى،
ساھىلغا يەتكەيمەن ئۇيقۇنى يېرىپ.
مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،
شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا.

غەزىپىم ئوقىدا جان بېرەر جەزمەن،
قۇرسىمۇ رەقىبلەر يولۇمغا قاپقان.
ھەتتاكى مۇزتاغۇ ئېرىدۇ چوقۇم،
بولغاچقا يۈرىكىم يالقۇنى گۈلخان.
مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،
شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا.

خالىمەن ۋىجدانغا مۇخالپ ئىشتىن،
ئۆزلەۋزىم - ۋەدەمگە قىلىمەن ئەمەل.
تېڭىرقاپ تۇرماستىن ئۆتمەن ھەتتا،
پۇلسرات ئۈستىدىن ياڭرىتىپ غەزەل.
مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،
شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا.

ياشايمەن ئىنسانىي خىسلىتىم بىلەن،
ئېتىقاد، ئەقىدەم جىسمىمدىكى جان.
خەلقىمگە مېھرىمدىن چاچسام زەررە نۇر،
قالمىغاي بىر ئۆمۈر دىلىمدا ئارمان.
مەن شۇنداق ياشايمەن يۈكسەك تۇيغۇدا،
شېرىن چۈش كۆرمەيمەن غەپلەت ئۇيقۇدا.

1936 - يىلى ئاپرېل، قەشقەر

دەڭىزنىڭ قىزىقىنى قىلىشقا رەزىق
 بېغىمغا كەلگەن قىزنىڭ قىزىقىنى بېغىمغا

بېغىم

بېغىمغا كەلگەن قىزنىڭ قىزىقىنى بېغىمغا
 بېغىمغا كەلگەن قىزنىڭ قىزىقىنى بېغىمغا
 (مۇخەممەس)
 بېغىمغا كەلگەن قىزنىڭ قىزىقىنى بېغىمغا

ئىلىم - پەننىڭ بۇلىقىسەن ئازاد بېغىم،
 تەشنا دىلغا بەردىڭ شەربەت - ھايات بېغىم،
 كىناقلىقتىن تاپتىڭ قۇدرەت، ئىجاد، بېغىم،
 سەببىلەرگە بېغىشلايسەن قانات بېغىم،
 كېلەچىكىڭ كۈندەك پارلاق، ئاۋات بېغىم.

سەندە دىللار نۇرغا چۆمۈپ شاد يايىردى،
 ياش كۆچەتلەر مېۋە بېرىپ خوپ ئاينىدى،
 بۇلبۇل، كاككۇك خەندان ئۇرۇپ شوخ سايىردى،
 قۇچاقىڭدا مەرىپەتتىن جەڭ قاينىدى،
 مېۋىلىرىڭ شېرىن - شەربەت، ئاۋات بېغىم.

قۇرۇپ كەتكەن ئىدى بىرچاغ كۆچەتلىرىڭ،
 كۆمۈلگەنتى كەۋسەر ئاقار ئېرىقلىرىڭ،
 بولغان نىمجان سۇغا تەشنا بېلىقلىرىڭ،
 لەختە - لەختە قانغا تولغان يۈرەكلىرىڭ،
 ئەلەم بىلەن ئۆتكەن ئون يىل ناشاد بېغىم.

كۆكپېرىق ناخشىسى

باھار كىلىپ بىز ئامدا ھايات
باشقىدىنلا جانلىنىپ كەتتى.
ئەۋباھار نىڭ ئىيار ھىدىلىرى قىلىش
كۆڭۈللەر نى شادىمان ئەتتى ئىخلىش

زىلال سۇلار ئاقار كۈۋەجەپ،
گۈل يېزامنى قۇچاقلاپ سۆيۈپ.
ئوماق قىزلار قولىدا گۈستاك،
ناخشا ئىيتار شادلىققا چۆمۈپ.
گۈل باھار نىڭ شەنىگە ئاتاپ
كۆكپېرىقۇ باشلىدى ناخشا.
نېمە سىر بار بىلىمدىم ئۇندا،
بولغانمۇ يا ناخشىغا ئاشنا.

ھەممىسىمۇ لىجە پەلەت ئاھى نىغلىتىپ
نەس ئاھى چۈشەندىم بۇ دىيار سىزنىڭ
ئەلەمىساقىتىن ناخشا ماكانى ئاھى
ناخشا ئاھىتىپ باھار مەۋجۇدات
زىلزىلىگە سالغان سامانى.

* * *
1982 - يىلى ماي، قەشقەر

نەسلىنىپتۇ ئۇمۇ مەخسەسە ئاھى ئاھى
نەسلىنىپتۇ ئۇمۇ مەخسەسە ئاھى ئاھى

پارچىلار

ئۈمىد ئىنساننىڭ نۇرلۇق چىرىغى،
 ئۇنى كۆڭۈلنىڭ تۈرىگە ياققىن.
 ياشلىق ئەجرىڭدىن پىشۇرۇپ مېۋە،
 ياشانغان چاغدا قەتئىنى چاققىن.

* * *

غۇرۇر، ۋەجدانى پاك ساقلا دائىم،
 نەپسانىيەتكە قىلما دەپسەندە.
 بول گويا شەمشەر بىسى قايرىلماس،
 ئۆچمىسۇن ئىزىڭ ئانا ۋەتەندە.

* * *

قېتىلغىن يەڭ تۈرۈپ ئىجاد سېپىگە،
 ئانا يۇرت باغرىنى بېزەش ئۈچۈن سەن.
 كاراپتەك شۇڭغۇغىن ئىلىم تەكتىگە،
 ئۈنىڭدىن دۈر-گۆھەر قېزىش ئۈچۈن سەن.

* * *

بول يىراق ھەسەتخور قۇۋ تۈلكىلەردىن،
 شۇم نىيەت، ساختىپەز ئالدامچىلاردىن.

خەلقىمگە قىلچىلىك ياخشىلىق كەلمەس
تەخسكەش، غەيۋەتخور، يالغانچىلاردىن.

* * *

ياشلىق دەۋر ئالتۇن دەۋردۇر،
شۇنچا دوستۇم قەدرىگە يەتكىن.
سەرپ ئېتىپ ئەقىل - زېھنىڭنى،
كەشپىياتتىن باغ بىنا ئەتكىن.

* * *

ياشلىقتا ۋاقىتنىڭ قەدرىگە يەتكىن،
قەلبىڭنى مەرىپەت بىرلە گۈللەتكىن.
ئىجاد ۋە تۆھپەڭدىن شان - زەپەر قۇچۇپ،
ئەل - يۇرتقا مېۋىلىك باغ بىنا ئەتكىن.

* * *

دەريا سۈيى ئاقسىمۇ شۇنچە،
ساھىلىغا چاچرىتار ئۇنچە.
سەنمۇ دوستۇم ئىزدىنىپ دائىم،
ئىجادىڭدىن ئېچىلدۇر غۇنچە.

* * *

ئۆرە تۇرماس ھەرگىز قۇرۇق قاپ،
ئەگرى شاختىن چىقمايدۇ تۈز ساپ.

سەھمەللەپ تەيۋر تۈمەلغا لازىمىدىن مەن بىسەككى،
 ئە، ئالدى لىنلەن ئەقىل، ئە ئىدىراك

* * *

سۆيمەك ئاسان ئاغزىدا ئەلنى،
 توسماق ئاسان كەلكۈننى - سەلنى.
 ئەل - ۋەتەننىڭ خىزمىتى ئۈچۈن
 جىن كۆيدۈرگىن باغلاپ چىڭ بەلنى.

* * *

ئىجاد بىلەن ئۆتسە گەر كۈنۈم،
 شان - ئوتۇقتىن يايىرايدۇ جىنىم.
 ئىشائىتىم ئۆتكەن ھاياتتىن
 ئىككى ياخشىدور ئىرىك تۈلگىنىم.
 نىمەتە لىب ۋەپ كىلىشە لىقىم - رە

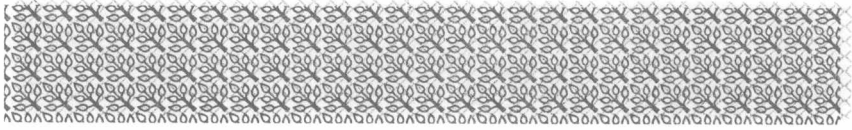
1982 - يىلى قەشقەر

* * *

دەپقە رەقە رەقە رەقە رەقە
 دەپقە رەقە رەقە رەقە رەقە
 دەپقە رەقە رەقە رەقە رەقە
 دەپقە رەقە رەقە رەقە رەقە

دەپقە رەقە رەقە رەقە رەقە
 دەپقە رەقە رەقە رەقە رەقە

شائىرالىق ئىشقى

تەنە ئىلچە ئەيىتە قەدىرە، شائىرالىق ئىشقىنى رەتتەڭگە
 تەنە يۇرتتە قەلبىمگە سالغاننىڭ قانچاق جەسەت كەپ
 رەسب كەبلىمەن ئەنە شەۋەبى، «ئىچمە رەسبىمەن تەنەمەن»
 تەنەمەن كۈن ۋە ئۇن ئەھيا تەنەمەن ئۆتەنە خەيالىچان ئەنە

ھېچ تەنەمەن تاپمايمەن ئىزدەنەنپ دائىم، *

تەپەككۈر كۆكۈدە قەلبىمەن پەرۋاز.

ئۆلچەك تەنەمەن ياددا ئىچمەن مەسرىنى قۇرغانمەن ئەنە تەنەمەن

ئۆلچەك بولغانمەن ئىجاد قەدىمەن ئىشقىمۇ ئاز بولغانمەن ئەنە

دەمەن ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

ئۆلچەك ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

ياقەمەن - ياقەمەن بۇنى بىلمەيمەن.

ئۆلچەك ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

ئۆلچەك ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

ئۆلچەك ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

ئۆلچەك ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

*

*

بەككە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

بەككە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە ئەنە

تۇيۇقلار

ئىلىم - پەننى ئىگىلەشكە ۋاقىتنى ھەرمىنۇت چىڭ تۇت،
 بولاي دېسەڭ ياراملىق ئەر بىلىمنى ئەتىۋار يار تۇت.
 «بىلىمىزنىڭ دىلى ئەما» دېگەن ھېكمەتنى ئەلا بىل،
 ھامان ئۆچمەس ھەقىقەت بۇ، ئۆمۈرۋايەت ئېسىڭدە تۇت.

* دىئا، پىنە، * نىيەت پىنە * چىنە

نەزەپ نىيەت مەنەت نەزەپ نەزەپ

ۋاقىتلىقتۇر قىران ياشلىق، بولۇرسەن ئاخىرى ئاق چاچ،
 شۇڭا ئۆمۈرۈڭ زېمىنىغا ئىجادىڭدىن ئۇرۇقلار چاچ.
 ھاياتىمنىڭ ئىزى قالسۇن دېسەڭ ئالتۇن دىيارىدا،
 بوۋام مەھمۇد، يۈسۈپ يەڭلىغ ئىلىم - پەننىڭ نۇرىنى چاچ.

نەزەپ نىيەت مەنەت نەزەپ نەزەپ

ئايا دوستۇم مۇقامىڭ چال، مۇقام بىرلە كۆڭۈلى ئاچ،
 بخۇدلۇق ئۇيقۇدا يانتانلىنى ئويغات، كۆزىنى ئاچ.
 ۋەتەن - ئەلنى قىلاي رازى دېسەڭ ئويلا كېلەچەكنى،
 ئۇلۇغ ئەجدادىمىز ئوخشاش يارات تۆھپە، يېڭى بەت ئاچ.

*

*

*

پىنىمدىن بىر گۈزەل ئۆتتى شوخ نەزەر تاشلاپ،
 ماڭدىم شۇڭان ئارقىسىدىن تېز قەدەم تاشلاپ.

بىردىن گۈزەل توختاپ ئېيتتى: «قەلبىم سىزنىڭكى،
پەن سۆيىشىڭىز، نادانلىقتەك ئىللەتنى تاشلاپ».

1983 - يىل دېكابىر، قەشقەر

رەپلىتىش ۋە ئىشەنچ

ۋەتەن ۋە مەدەنىيەت

تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.
تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.

تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.
تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.

تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.
تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.

تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.
تەنھەرىكەت ۋە مەدەنىيەت
بىر ئىكەنلىكى، بىر ئىكەنلىكى.

ناخشا تېكىستلىرى

ئەزىز يۇرتۇم

ئانا يۇرتۇم ئەزىز قەشقەر
ۋەتەننىڭ ھۆر دىيارىمەن.
ئىلىم - پەنگە قۇچاق ئاچقان
ئىجاد، مېھنەت بۇلاقسەن.

ساناقسىز كەشپىيات، سەنئەت
قۇچاقىڭدا يارالغاندۇر.
پۈتۈن ئىقلىم ئارا نامىڭ
قۇياش بەگلىم تارالغاندۇر.

سېنى بىلمەس كىشى يوقتۇر،
جاھاننى ئاڭتۇرۇپ كەزسەم.
تۈمەن مىڭ دىلنى قاندۇردى،
بولۇپ مېھرىڭ گۇيا زەمزمە.

گۈزەل قوينۇڭدا ئۆسكەچكە،
پەخىرلەنمەي نېچۈن سەندىن.
سېنىڭ ئىشقىڭ لاۋلىدايدۇ،
جېنىم چىققاندىمۇ ئەندىن.

دەنمىسالىق تەننەنە سىمىتى
خەندىن ئۇرۇپ سايىرايمەن

ۋە تەننەنە سىمىسالىق قوينى تۇتۇش
تەننەنە ئاققۇز ۋە سايىرايمەن
باغلىرىنىڭدا بۇلۇپ دەپ كەسپ
خەندىن ئۇرۇپ سايىرايمەن.

سېتىشنىڭ قىيىنچىلىقى دېلىمغا
بەخش سېتىشنى ھارارەتتە
ئۇلغا يېقىن كۈنىلەردى
ۋۇجۇد دۇمىدا چىسارەت نەش

ۋە ەك كىلىپ سېنى بىزەيمەن،
تولۇپ كۈچكە - غەيرەتكە.

ئايلىنىدۇرۇپ ئەجرىمدىن،
قۇچاقىڭنى خەندەتكە
سېتىش پەقەت نەش سېنلە
رەنەنەنە نەش سېنلە
جان ئانا
سېتىش پەقەت نەش سېنلە.

سېتىش ئاق سۇتۇش دەپ چوڭ بۇلىدۇم،
سېقىدۇ داپىم جان ئانا،
دەنلىك سېتىش ئوخشاش دېگەنغا،
سېتىش مەگۈز ارپىم جان ئانا.

دەنلەك - ئېلىق كۆلۈپ، قارىسالىق
نۇر چاقىلىق كۆرۈشكىدىن.

پۈتمەس قۇۋۋەت ئالىمەن قىلغان ھەربىر سۆزۈڭدىن.

كۆيۈنگەچكە سەن ماڭا،
 ساغلام ئۆسۈپ يېتىلدىم.
 بېسىپ ئەجداد ئىزىنى،
 مەرد سېپىگە قېتىلدىم.

ئاقلاش ئۈچۈن ئەجرىڭنى،
 ئۆگىنىمەن تىرىشىپ.
 گۈل تاقاي مەن كۆكسۈمگە،
 شان - زەپەرگە ئېرىشىپ.

باقىي ئەمەس دۇنياغا ئادەم

باقىي ئەمەس دۇنياغا ئادەم،
 ھامان بىر كۈن ئۆلۈپ كېتىمىز.
 ھاياتلىقتا قىلغان - ئەتكەننى
 بۇ دۇنياغا قويۇپ كېتىمىز.

ھامان بىر كۈن ئۆلۈپ كېتىمىز،
 يەر تېگىگە كىرىپ كېتىمىز.
 ئاي - يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن،
 ھەتتا سېسىپ چىرىپ كېتىمىز.

قالسا بىزدىن ياخشى نام - ئاتاق،
 پەخىرلىنەر ئەۋلادلىرىمىز.

ئەقىدىنى قىلساق دەپسەندە،
نەپرەتلىنەر ئەۋلادلىرىمىز.

قالدۇرايلى ئىدى ئەزىز دوستلار،
مىللەتكە بىر ئېسىل خىسلەتنى.
ئۆلسەك بىرگە ئېلىپ كېتەيلى،
ساقلاپ كەلگەن ناچار مىللەتنى.

ۋەسلىڭگە يېتەرمەنمۇ

ئۆرتەندى يۈرەك - باغرىم،
ھىجرىڭدىن - پىراقىڭدىن.
ئايرىلدى كۆزۈم جانان،
شەمى - نۇر چىراغىڭدىن.

سەن كەلسەڭ خىالىمغا،
ماڭسام يول تاپالمايمەن.
ئاخشىمى چېكىپ پەرياد،
تولغىنىپ ياتالمايمەن.

بۇ چەكلىك ھاياتىمدا
ۋەسلىڭگە يېتەرمەنمە؟
يا بىتاپ بولۇپ مەڭگۈ،
ئارماندا كېتەرمەنمۇ؟

گۈل بولسام سۆيەتتىڭمۇ

بىر دەستە گۈل قولۇڭدا،
ئاڭا توپماي قارايسەن.

ئۈنۈر ئۆيۈر كىتاب تور بېكەتى
ئۈنۈر ئۆيۈر كىتابىنىڭ يېڭى ئادرېسى

دەڭگۈلگە ئاشىق بولغاندەك،
تىنىم تاپماي پۇرلىسەن.

دەلىلىمەن، يېنىڭدا تۇرمايمۇ؟
رىئەلىس خىيال ئىغلا كەلمەيمەن،
دەلىلىمەن، دۇرلۇڭدەك شەپقەت،
رىئەلىلىمەن، تېخى تېلىمەن.

ئۇمىد بولما، ئەگەر مەنمۇ

گۈل بولسام سۆيەتتىڭمۇ؟
باغ يېنىدا قىلىپ گۈلدىن،
ياشا ئاشمام كۆيەتتىڭمۇ؟
نەرسە بولسا، رەھەت.

دەلىلىمەن، باغ قىلسام كۆيەتتىڭمۇ؟
نەرسە بولسا، گۈل بولسام سۆيەتتىڭمۇ؟
دەلىلىمەن، پىشىپ رەھەت،
نەرسە بولسا، پىشىپ.

ناخشىغا

ئىمتىھانغا نەرسە؟
چىنساڭ كۈلۈپ سەھنىگە،
چولپان خىجىل جەھەتتىن،
نۇر تۆكۈلدى دىنلارغا،

ئۇمىد ئاشماڭدىن، لەپەزىدىن.

ناخشىغا ئىشېرىن كەۋسەر دەك
چاڭقاق دىنلارغا تۆيۈلدى.

شوخ ئاۋازنىڭ بۇلبۇلىنىڭ
ئاۋاسىدەك تۈيۈلدى ھېلىمىز

ناخشاشىدىن سۆيۈنگەچ ئىل، پىچىق مالىيەلىك،
ساخچام، ئىتتىزىلار لىيۈلدى، پىنازىمىز خىلگىمىز ھەك
، كۆكۈنلى ئىپتىلىمىز بۇ يايۇرۇپ، دىمەك رەخسە
ناخشاغىمىز خۇمار، بولدى تىقچىش دىلەك رەبەپە

دەر ھېلىمىز، دەر ھېلىمىز، دەر ھېلىمىز
دەر ھېلىمىز، دەر ھېلىمىز، دەر ھېلىمىز
يەنكىن دەر دۇھالىمغا

دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك،
ئۇچراشقاندا جۈپ كۆزلەر،
كەلمەيدۇ تىلىمىزگە پىكە پىخەبىمىز امىك رەبىنازىمىز
قىنامىمىز، مېنى يارنىمىز، پىقشە تەقەلىمىز نىچە
مۇتتىلا قىلىپ دەر دەر كەبىمىز تەبىمىز - نىچە
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە

چېھرىڭدىن بولۇپ بەھوش،
دەر ھېلىمىز كەتتىمىز ئەجەب دەر مائىتىمىز : تالەت
ئارمانغا يېتىشەرسەنمۇ لىلەمىز رەبىنازىمىز
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە
ئايرىلسام گەزىز جاندىن

دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە
بولماي تاش يۈرەك ئەمدى،
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە
يەتكىن دەردى - ھالىمغا.
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە
خارە قىلساڭ مېنى يارىم،
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە
قالسەن ئۇۋالىمغا.

دەر ھېلىمىز، دەر ھېلىمىز، دەر ھېلىمىز : تالەت
نەقرا تەبىيەتكىن دەردى - ھالىمغا،
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە
دەر ھېلىمىز لىلەمىز رەبىنازىمىز خىلگىمىز ھەك نىچە

كۆيدۈم

دىلرەبالەر ئىچرە بىر دىلدارغا كۆيدۈم،
 ئاھۇ يەڭلىغ كۆزلىرى خۇمارغا كۆيدۈم.
 سەرۋى قامەت، خۇشبۇي گۈلزارغا كۆيدۈم،
 مېھرى باھار، شەپقىتى دەرياغا كۆيدۈم.

نەقرات: كۆيدۈم، كۆيدۈم، كۆيدۈم،
 بىر يارغا كۆيدۈم.
 ئاھۇ يەڭلىغ كۆزلىرى خۇمارغا كۆيدۈم.

ۋاپادارلىق بابدا سېخى، مەردانە،
 چىن ساداقەت ئىشقىدا بولۇپ پەرۋانە.
 پەن - مەرپەت كۆكىدە چاقناپ يېگانە،
 چىن سۆيگۈنىڭ چولپانى بەرناغا كۆيدۈم.

نەقرات: كۆيدۈم، كۆيدۈم، كۆيدۈم،
 بىر يارغا كۆيدۈم.
 مېھرى باھار، شەپقىتى دەرياغا كۆيدۈم.

قىيا بېقىپ ناز بىلەن جانىمنى ئالغان،
 ۋۇجۇدۇمغا مۇھەببەت ئوتىنى سالغان؛
 سۆيگۈ - پىراق جىسمىمدا لاۋۇلداپ يانغان،
 قەلبى ئاتەش، ھۆسنى گۈل رەناغا كۆيدۈم.

نەقرات: كۆيدۈم، كۆيدۈم، كۆيدۈم،
 بەرناغا كۆيدۈم.
 ھۆسنى گۈل رەناغا كۆيدۈم.

نۇر قوينىدا ئۈرۈمچى

ئاخشىمى بازار قايناق،
ھەر دوقمۇشتا، ھەر جايدا.
ئاختۇرسام جاھان ئىچرە
سەندەك گۈل دىيار قايدا.

يۇلتۇزلار قونۇۋاپتۇ

بىنا ئۈستىگە شۇنچە.

نۇر قوينىدا تەۋرەيدۇ

گۈللۈكتە قىزىل غۇنچە.

كېچە بىلەن كۈندۈزى

ئوخشايدىغان شەھەر بۇ.

دىلنى مەپتۇن ئەيلىگەن،

گۈزەل ماھى قەمەر بۇ.

نۇر چاقنايدۇ چېھرىڭدىن

مېھرىڭ بىلەن كۆيۈنۈپ،

باقتىڭ ئەزىز جان ئانا.

ۋۇجۇدۇمنى باغرىڭغا

ياقتىڭ ئەزىز جان ئانا.

ئاق سۈت بېرىپ قاتارغا

قاتتىڭ ئەزىز جان ئانا.

تومۇرۇمدا قان بولۇپ
 ئاقتىڭ ئۆزىڭ جان ئانا،

ئەقىدەڭ كۆپ، ئەجرىڭ كۆپ،
 تەرىپلىرىڭ داستاندۇر.
 سېنىڭ قەلبىڭ گویاكى
 سېخىلىقتا ئاسماندۇر.

زەڭگەر كۆز

مېھرى دەريا، قەلبى ئوت،
 مېنىڭ مەسكېن ھالىمغا يەتسەڭ نېمە بولا؟
 ھارارىتىڭ قەلبىمدە گویاكى گۈلخان،
 قېنىۋالسام ۋەسلىڭگە قالمايتتى ئارمان.
 نەقرات: سۆيۈمۈم سېنى مەجنۇنئىدەك زەڭگەر كۆز بالا،
 يۈرەكتىكى دەردىمگە يەتسەڭ نېمە بولا؟
 سەن ئېسىمگە كەلسەڭلا پەرياد چېكىمەن،
 سەۋدايىدەك ئاھ ئۈرۈپ جاندىن كېچىمەن.

نەقرات: كۆيگىنىمنى بىلسەڭچۇ زەڭگەر كۆز بالا،
 ئۇنداق قىلماي ھالىمغا يەتسەڭ نېمە بولا؟
قەشقەر قىزى

قەشقەرلە قىزى پەرىزىنىڭ ئۆزى ئە
 ئانار يۈزلۈك، لېشېرىنىدۇرۇلشۇزى.

كۆڭۈللىرىنى مەپتۇن ئەيلىگەن،
سېھىرگە باي خۇمارلىق كۆزۈنى.

ساچى سۇمبۇل، كىرىپكى تال - تال،
مېھرى ئىسسىق ئەي قەشقەر قىزى.
نازاكەتلىك بايدا تەنھا،
قەلبى ئويغاق ئۈمىد پۇلتۇزى.

ئانار يۈزلۈك ئەي قەشقەر قىزى،
ساخا مەڭگۈ بەخت يار بولسۇن.
ئەجدادىڭدىن ئىپتىخارلىنىپ،
ئۆتكىن، قەلبىڭ شادلىققا تولسۇن.

ئاي جامالىڭ جىقماس ئىسمىدىن

نازاكەتلىك ئەي قەشقەر، پەنپە
كۆيدۈمەن ساخا قەلبىمىچە لىماڭ
مېھرىڭ بىلەن سۆيگۈڭدىن انىڭ
بېرەمسەن ماڭا؟ قەلبىمىچە لىمالى

سەۋدايمەن تەپنىڭ يارى ساپىسى
كۆرگەندىن بېرىڭ لىماڭ رەھمەتتە
خىيالىمىدىن جامالىڭ قەلبىمىچە لىماڭ
كەتمەيدۇ نېرىڭ لىماڭ رەھمەتتە

تۈننى تاغغىڭ ئۇلايمەن قەلبىمىچە لىماڭ
تولغىنىپ يېتىپ بېلىڭ رەھمەتتە

تۇغلۇ كۈمدىن مارايمىدىن،
ئايغىلا بېقىپ.

ۋۇجۇدۇمدا ئۇلغىيىپ
ئوتلۇق مۇھەببەت.
ئاي جامالىڭ ئېسىمدىن
چىقمايدۇ ئەبەد.

مېھرىڭ ئوتتۇ - يالقۇنمۇ

مېھرىڭ ئوتتۇ - يالقۇنمۇ؟
كۆيدۈم كۈل بولۇپ.
گويا قاقشال دەرەختەك
كەتتىم مەن قۇرۇپ.

قىيىناپ مېنىڭ جېنىمنى
ئالماقچىمىدىڭ.
ئازاب ھەمدە كۈلپەتكە
سالماقچىمىدىڭ.

سىرلىرىڭنىڭ تەكتىگە
يېتەلمەي جانان.
پەرۋانىمەن يېنىڭدىن
كېتەلمەي جانان.

كۆزلىرىڭ گويا دېڭىز،
چۆمگۈم كېلىدۇ.

لەۋلىرىڭىڭ قوقان گىلاس،
سۆيگۈم كېلىدۇ.

بوينۇڭغا تۇمار، زۇننار
ئاسقۇم كېلىدۇ.
ۋەسلىڭگە، جامالىڭغا
قانغۇم كېلىدۇ.

(رەسەم)
1989 -، 1991 - يىللار قەشقەر

شەھەرگە

بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ.

بىلىم ئۆگەنگەن

بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ.

بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ،
بىلىم ئۆگەنگەن بولسىمۇ.

بىگى ئاپتونوم ناھىيەسى
كىتاب تور بېكەتى

بەشكېرەم
بەشكېرەم
بەشكېرەم
بەشكېرەم

(سىكىل)

1991 - 1991 . 891

مۇقەددىمە

بەشكېرەمدۇر بېھىشتەك دىيار،
ھاۋاسىدىن پۇرايدۇ ئىپار.
قىلىپ سەيلە قۇچاقنى مەن،
يازىم ئۇنىڭ شەنىگە ئەشئار.

پەخرىمىز

گۈلە ئايرىش ئۈيىگە بىزنى
باشلاپ كىردى خىزىردەك بىر چال.
خۇددى تاغدەك دۆۋىلەنگەن گۈلە
كۆڭلىمىزنى ئەيلىدى خۇشال.

تونۇشتۇردى ئەھۋالى بوۋاي،
«چەت ئەلدىمۇ داڭلىق بۇ گۈلە.»
شېرىنلىكى ياراغچقا تىلنى،
بازار تاپتى دۇنيا يۈزىدە. «

يەشېكلەرگە چاپلانغان گۈزەل
ماراكىلارغا قاراپ شادلاندىق.
بارىكالا ئىيتىپ باغۋەننىڭ،
تەرىگە شۇنچە لىزوقلاندىق.

ئاددىي مېۋە يېزىۋېتىش ئۈچۈن گۈلە،
قىممىتى چوڭ جاھاندا شۇنچە.
ئىشچانلارنىڭ مېھنىتى ئۇنىڭ—
قىممىتىنى ئاشۇرغان شۇنچە.
دىن باغقا كىرگەندە...
زىممىتىڭنى بىر قىلىپ بىر قىلىپ

«جەننەتمۇ بۇ، باغمۇ؟» دېيىشىپ،
ھەيران يوللۇپ ئۆزۈڭلارنىڭ قالدۇق.
تاقانچىلاپ كۆزۈڭلارنىڭ ئىچىدا
گۈزەللىكنى سەھىرە ئالدىڭلار.
تەبىئىيەتنىڭ بەھرىمەنلىكىنى بىلىپ

ساپ - ساپ ئۈزۈم مەرۋايىت كەبى
دىن ئىشلاردا ئىشلىرىڭلارنىڭ رەقە
شاخ مائىتىنىڭ گەنجۈر سارغىيىپ،
قىزىرىپتۇ شەپقەتكە ئاتار.
ئىسسىقلىقنىڭ رەقەلىكىنىڭ

پىستە - بادام غۇر - غۇر شامالدا
پەرگە چۈشۈپ يامراپ كېتىپتۇ.
يارما شاپتۇل مەي باغلاپ شاختا،
تىل يار غۇدەڭ ئىشپىر بىر پىتلىپتۇ.

ئەنە بېھى زەردەك تاۋلىنىپ
 بۇ مېۋىلەر شۇنچە لەززەتلىك.
 بۇندىن ئارتۇق مېۋىنىڭ كانى
 يوق جاھاندا مۇنچە بەرىكەتلىك.

باراڭ ئاستىدا

ئايلىنىپ كەڭ باغنىڭ ئىچىنى،
 ئورۇن ئالدۇق باراڭ ئاستىدىن.
 داستىخاننى سالىدى ساھىبخان،
 پەيدا بولدى بىر باغ باشقىدىن.

ئالما، بېھى مۇرايىالىرى
 ئالدىمىزغا تىزىلدى رەت - رەت.
 قوغۇن، تاۋۇز تەخسىدە ئەنە،
 تېمىپ تۇرار ئۈزۈلمەي شەرىپەت.

قول كەلتۈرۈپ بەھۇزۇر شۇئان،
 خالىغانغا تەگكۈزدۇق ئېغىز.
 بەررە كاۋاپ، قاتلىما نان يەپ،
 مەززە قىلدۇق راسا ھەممىمىز.

تويدۇق دېسەك، مېھماندوست بوۋاي،
 ھە ئېلىڭلار، بېقىڭلار، دېدى.
 ئەجرىمىزدىن كەلگەن ئېمەتنىڭ
 راسا تەمىن تېتىڭلار، دېدى.

تەن سەھەتلىك تىلەپ بوۋايغا،
 ئورنىمىزدىن تۇردۇق شادىمان.
 ئارتۇق ئىكەن شاھنىڭ قەسرىدىن،
 بۇ گۈل باراڭ نېمەتكە تولغان.

خاتىمە

مۇنبەت دىيار گۈزەل بەشكېرەم،
 تەرىپىڭگە يېتىشمەيدۇ سۆز.
 كۆڭۈل سۆيگەن يارغا باققاندەك،
 جامالىڭدىن ئۈزەلمىدىم كۆز.
 شۇڭا قاتتىمەن سېنى كۈيگە،
 قىلىپ چوڭقۇر مېھرىمنى ئىزھار.
 مېۋە يۇرتى، ماڭا دوستلارغا،
 سوۋغا قىلىدىك تۈگمەس ئەشئار.

1983-يىلى ئۆكتەبىر، بەشكېرەم

ن لىغامت مەنمىمىز ئالدىك رايۇت ھە.

سۆيگۈ رىشتى

كۆز ئالدىمىدىن كەتمەيدۇ قىيا باققىنىڭ،
يۈرىكىمگە ئىشقىڭدىن گۈلخان باققىنىڭ.

دەمەنلىقكەل لىقاي نەھيەس رايۇت ھە
ئاشۇ ئوتلۇق چاغلارنى ئەسلىمەن جانان،
يۈرەكلىرىم تىترەيدۇ، قالمايدۇ دەردان.

دەھيەز رىنىس نەھمىتلىكە لىقەس
ھىجىران، يۈكىنى ھىئارتىقكە كەتتىملىقراققا،
قانداقلا يۇرتكە چىدائىلدۇ، بۇتە دەردە ھىپىراققا.
لىقەس رەھمەتتە ئالدىلىكە لىقەس.

مەن سېغىنىسام، سەنمۇ سېغىن، تۇرايلى ئەسلەپ،
سۆيگۈ رىشتى مەنكىگۈگە كەتمسۇن چەتنەپ.

نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى ئەلەيھى
سەبىيلەر ناخشىسى

نەملىب غەلبە نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى
سۆيىمىز ئىلىم - پەننى

نەملىب غەلبە نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى
بىز ياش غۇنچە پورەكلەر،
سۆيىمىز ئىلىم - پەننى،
پەن - تېخنىكا ئىگىلەپ،
گۈللىتىمىز ۋەتەننى.

نەملىب غەلبە نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى
گۈزەل مەكتەپ بېغىدا،
گۈل - غۇنچىلار ئېچىلدى،
ئىلىم - پەنگە مېھرىمىز،
فوتتان بولۇپ چېچىلدى.

نەملىب غەلبە نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى
ناخشا ئېيتساق زوقلىنىپ،
ياغرىدى ئاۋازىمىز،
ئىلىم - پەننى، ۋەتەننى،
ئالقىشلىدى سازىمىز.

نەملىب غەلبە نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى
ئۇزۇن سەپەر يۈكىنى
يەلكىمىزگە تاغىمىز.

نەملىب غەلبە نەمىيەت پەيغەمبەر ئەلەيھى
دېڭىزىدا ئىلىمىنىڭ
دولقۇن يېرىپ ماڭىمىز.

ئانا تىلىم

مەن قەدىرلەپ سۆيىمەن

ئانا تىلىمنى.

يورۇتمەن ئۇنىڭ بىلەن

سەبىي دىلىمنى.

ئانا تىلىم مەن ئۈچۈن

جاندىنىمۇ ئەزىز.

ئۇنىڭ تەمى گويىكى

قەنتتىنىمۇ لەززەت.

ئۇنىڭ بىلەن ياپرايدۇ

بۇ تەندە جېنىم.

دولقۇن ياساپ تومۇردا

ئۇلغۇيار قېنىم.

ئۆگىنىمەن شۇڭلاشقا،

كۆڭلۈمنى قويۇپ.

خاتىرىلەيمەن قەلبىمگە،

نەقىشتەك ئويۇپ.

دادام ناۋاي مېنىڭكى

دادام ناۋاي مېنىڭكى،

كەسپىگە ماھىر.

بۇ ئۇلۇغۋار كەسىپتە
ھەممىگە قادىر.

سەھەر تۇرۇپ ئورنىدىن،
شەرمەننەن ياقار.
پىشىپ چىقسا تونۇردىن،
تويماستىن ياقار.

مەن مەكتەپكە ماڭغاندا،
بېرەر شۇ ئاندىن.
«ياخشى ئوقۇڭ بالام» دەپ،
ئۆزىتار ئاندىن.

سۆيۈندۈ دادامنىڭ
مېھرىدىن دىلىم.

شۇڭا ياخشى ئوقۇيمەن،
ئىگىلەپ بىلىم.

تاپانچام بار مېنىڭكى

تاپانچام بار مېنىڭكى،
بەكمۇ چىرايلىق.
چۈشۈرمەيمەن قولۇمدىن،
قىممەت باھالىق.

كېچىلىرى قولۇمدا،
تۇتۇپ ياتمەن.

ئوغرى كىرسە ئۆيۈمگە،
 چەللەپ ئاتمەن. مەنمۇ

چوڭ بولغاندا مەن چوقۇم
 جەڭچى بولىمەن،
 قورال تۇتۇپ چېگرىدا
 بوستا تۇرىمەن.

لە گلىكىم

ئۇچقىنىڭدا لە گلىكىم،
 پەرۋاز قىلىپ ئاسماندا.
 يۈرەكلىرىم يايىرىدۇ،
 ھاياجاندا ئارماندا.
 تىزگىنىڭنى تارتىپ مەن،
 چۈشۈرمەيمەن قولۇمدىن.
 ساڭا قاراپ يۈگۈرسەم،
 ئاداشمايمەن يولۇمدىن.

رەخىنىمە بولغىلىك

مەنمۇ قاچان سېنىڭدەك،
 كۆك قەرىدە ئۇچارمەن.
 پەن - مەرىپەت ئىگىلەپ،
 شان - زەپەرلەر قۇچارمەن.

تۈمەن دەرياسى

دولقۇنۇڭغا قوشۇلۇپ
 ئاققۇم كېلىدۇ.

ۋۇجۇدۇمنى باغرىڭغا
ياققۇم كېلىدۇ.

ئابىل زەمزەم تەمى باۋۇ
تاتلىق سۈيۈڭدە. بىلىپ
يۈسۈپ، مەھمۇد ئۇنى بار
ئوتلۇق كۈيۈڭدە.

سەيپىت نوچى، نوزۇگۇم،
سۈيۈڭنى كېچكەن.
مەلىۇنلارغا باش ئەگمەي،
جېنىدىن كەچكەن.

مەنمۇ ئاشۇ ئەجدادىڭ
ۋارىسى بولۇپ؛
ساھىلىڭنى بېزەيمەن،
شادلىققا تولۇپ.

1991 - 1992

دادامغا

چىقىرىۋېلىپ مەكتەپتىن،
بەردىڭ ھۈنەرگە.
تەربىيىدىن ئايرىلدىم،
ماڭدىم خەتەرگە.

ماشىنىچى ئۇستامنىڭ
ئاچچىقى يامان.

گاھى خۇيى تۇتۇلسا،
 سۈرمەيدۇ زۇۋان. مەھقۇل

ئوتۇن يېرىپ ھارغاندا،
 سۇ ئېلىپ كىردىم.
 بالا بېقىپ كۈچىدا،
 پۇشايماي بېدىم.

ئۇستاز مېھرى قەلبىمگە
 كەتكەچكە ئورناپ.
 چۈشلىرىمدە ئۇستازنى
 كېتىمەن توۋلاپ.

مەن مەكتەپنى سېغىنىدىم،
 ئاغرىت ئىچىڭنى.
 مېھرى بىلەن ئۇستازىم
 سۈرتسۇن يېشىمنى.

1981 — 1992 - يىللار قەشقەر

خىيال بىلەن ئۆتەر كۈنۈم

خىيال بىلەن ئۆتەر مېنىڭ ھەر كۈنۈم،
خىيال بىلەن تۈننى تاڭغا ئۇلايمەن.
بولغاچقا ئۇ مېنىڭ يولچى ھەمراھىم،
ئەسرالاشىپ - مۇڭدېشىپ ھېچ قانمايمەن.

مىسكىن دىلىم يايرار ئۇنىڭ مېھرىدىن،
ھەتتا چاڭقاپ كەتسە شۇندىن سۇ ئىچەر.
خىيال مېنى ئىنتىلدۇرۇپ ئىقبالغا،
ھايات يولۇم ئۈچۈن ئالتۇن نۇر سېپەر.

1987 - يىل سېنتەبىر، قەشقەر

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،
 غايە بىلەن چامدايمەن ئالغا.
 ئۇنىڭ يۈكسەك قۇدرىتى بىلەن
 مەن يېتىمەن ئارزۇ - ۋىسالغا.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،
 غايە گويا تومۇردىكى قان.
 شۇ ئۇلۇغۋار غايىنىڭ كۈچى
 ۋۇجۇدۇمغا بېغىشلايدۇ جان.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،
 غايە قانات كۆكتە ئۇچۇشقا.
 تىلسماتلار سىرىنى ئېچىپ،
 ئىجادتىن شان - زەپەر قۇچۇشقا.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،
 غايە ئۈندەر مېنى ئىجادقا.
 غايىنىڭ كۈچ - قۇدرىتى ئاخىر،
 ئېرىشتۈرەر مېنى نىجانقا.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،
غايە قەلبىم قەسرىدە مەشئەل.
غايە مېنىڭ ئۆتكۈر قورالىم،
غايە بىلەن پۈتكۈل ئىشىم ھەل.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،

غايە گويا نۇرى ھاياتنىڭ.

غايە بىلەن تۇرىدۇ مەزمۇت

بىناسى ھەم ئۇلى ھاياتنىڭ.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،

غايە بىلەن كۆكلەيدۇ زېمىن.

غايە بىلەن كۈلسە كائىنات،

تاپار شۇندا كۆڭلۈممۇ ئەمىن.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،

غايە ھەمراھ ۋىجدانلىق ئەرگە.

غايە چاقنار ئاشۇ ئادەمدە،

كۆمۈلىسىمۇ ھەتتاكى يەرگە.

غايە ئۇلۇغ، غايە مۇقەددەس،

غايە مېنىڭ بەختىم، قاناتىم.

غايە بىلەن تىرىك ياشايمەن،

غايىسىز ھېچ ئۆتمەس ھاياتىم.

1987 - يىل 14 - ئىيۇل، قەشقەر

تەڭرىنىڭ مەرھىمىتى تۆكۈلگەن جاي

تەڭرىنىڭ مەرھىمىتى تۆكۈلگەن جاي،
نېفىتلىك ئەي مۇقەددەس قەدىمىي يۇرت.
سەن گويا كۆكتە ئۈزگەن بىر تولۇن ئاي،
تېلەيمەن چىن دىلىمدىن زەپەر ھەم قۇت.
تەڭرىنىڭ مەرھىمىتى تۆكۈلگەن جاي،
سەن گويا كۆكتە ئۈزگەن بىر تولۇن ئاي.

قارىدىم جامالىڭغا تويماي بېقىپ،
تاغلىرىڭ تاشلىق ئىكەن، باغرىڭ چىمەن.
نېفىتلىكنىڭ دەرياسىدا كەتتىم ئېقىپ،
چۆمدۈرۈپ مېھرىڭ زوققا، ياپىردى تەن.
قارىدىم جامالىڭغا تويماي بېقىپ،
نېفىتلىكنىڭ دەرياسىدا كەتتىم ئېقىپ.

نازاكەت ئالىمىنىڭ قىزلىرىنى
ھەر كۆرسەم يۈرەكلىرىم تېپىچەكلىدى.
تۇتيا قىلدىم ئەجداد ئىزلىرىنى،
شادلىقتىن تومۇردا قان ئۆركەشلىدى.
ھەر كۆرسەم يۈرەكلىرىم تېپىچەكلىدى،
شادلىقتىن تومۇردا قان ئۆركەشلىدى.

بۇرغىلاش ئەترىتىگە بېرىپ كۆردۈم،
كۆك بىلەن بوي تالاشقان ۋىشكىلارنى.
مېھنەتنىڭ، ئىش - ئەمگەكنىڭ پەيزىن سۈردۈم،
تاڭ قالدېم كۆرۈپ قەيسەر ئىشچىلارنى.
كۆك بىلەن بوي تالاشقان ۋىشكىلارنى،
تاڭ قالدېم كۆرۈپ قەيسەر ئىشچىلارنى.

باغرىدىن يەرنىڭ يېغى ئېتىلغاندا،
شادلىقتىن يايراپ كەتتى ئانا زېمىن.
غەلبىنىڭ جەڭ دۈمبىقى چېلىنغاندا،
جۇڭغارنىڭ كۆڭلىمۇ ھەم تاپتى ئەمىن.
شادلىقتىن يايراپ كەتتى ئانا زېمىن،
ئەل - يۇرتنىڭ كۆڭلىمۇ ھەم تاپتى ئەمىن.

1988 - يىل ئىيۇل، قاراماي

ئۈنۈر كىتاب تور بېكەتى
ئۈنۈر كىتاب تور بېكەتى
ئۈنۈر كىتاب تور بېكەتى

رى كىشىنى ھىمىدە پۈتۈم ھىمىدە ئال
رى كىشىنى نىقىدەك رەب نىلىپ نىقىدە
رى كىشىنى ئالدا نىقىدەك ئالدا

ئالدا نىقىدەك ئالدا

شۈنچە گۈزەل قىزلار ئارا سېنى تاللاپ،
چىن دىلىمدىن ئاشىق بولۇپ سۆيگەندىم.
ئىشقى ئوتۇڭ پىراقىدا مەجنۇن بولۇپ،
ئوتقا چۈشكەن قىلغا ئوخشاش كۆيگەندىم.

ئۆتكۈزگەنتىم كېچىلەرنى تاڭغا ئۇلاپ،
«يېتەر مەن» دەپ قاچان سېنىڭ ۋىسالىڭغا.
تەلمۈرگەنتىم رۇجەكلەرنى ئېچىپ قانچە،
قېنىۋېلىش ئۈچۈن ئوتلۇق جامالىڭغا.

ئۇزاق ئۆتمەي ئارمانلىرىم بولدى نېسىپ،
يەتتىم ئاخىر ئاشۇ بۈيۈك مەقسەتكىمۇ.
قېنىپ ئىچتىم لەۋلىرىڭنىڭ شارابىدىن،
ئېرىشكەچكە كۈتكەن ئارزۇ - تىلەكىمۇ.

يۈرەك - قەلبىم ھاپىجاندىن كەتتى يايىراپ،
شېرىن لەززەت ئاتا قىلغان بۇ ھاياتتىن.
ساداقتىم ئېشىپ باردى كۈندىن - كۈنگە،
ئىخلاس قىلدىم سەن نىگارغا يېغىنۋاشتىن.

ۋادەرىخا... ئەي دىلرەبا، كۈتمىگەندە،
مۇھەببەتكە خائىن بولۇپ تاشلاپ كەتتىڭ!
قانداق ۋىجدان چىدار ئەمدى بۇ قىسمەتكە،
دەرد - ئەلەمدىن كۆزلىرىمنى ياشلاپ كەتتىڭ!

شۇندىن بېرى مەن يۈرمەن بېھوش بولۇپ،
ئايىرلىپلا قالدىم مانا مەن سېنىڭدىن.
يۈرەك يىغلار دەرد - پىراقتىن پەرياد چېكىپ،
رەڭگىم سامان، ئاش ئۆتمەيدۇ يا گېلىمدىن.

كېيىن ئۇقسام بىر يىگىتكە ئاشق بويىسەن،
كۆپمىش ئۇنىڭ زىبۇزىننەت، مال - دۇنياسى.
مەھلىيا بوپ «كۆيدۈم سىزگە» دەپ يۈرۈپسەن؟!
پۇلدار بولغاچ سۆيگىنىڭنىڭ باش پاناسى.

باشتا بىلگەن بولسام بۇنداق خۇيلىرىڭنى،
ساڭا مۇنچە شەيدا بولۇپ كەتمەس ئىدىم.
ۋاقتلىقكەن ماڭا قىلغان ئەقىدەڭمۇ؟
بايقىماستىن يۈرۈپتىمەن، ئەمدى بىلىدىم.

بۇ بەختسىز مۇھەببەتنىڭ پاجىئەسى،
ياش قەلبىمدە مەڭگۈ ئۆچمەس داغ بوپ قالدى.
ئالدىنغانغا مىڭ پۇشايمان ئوقۇدۇممەن،
بۇ كۈلپەتلەر يۈرەككە ئوق بوپ قانداق.

رەننە شاھى، 1989 - يىل 1 - ئاي، قەشقەر

مانا ئەمدى جەڭگىۋار سەپكە
قېتىلدىممەن بولۇپ نەۋقىران.
رازى قىلسام سېنى ئەجرىمدىن،
قالماس ئىدى كۆڭلۈمدە ئارمان.

دېھقان ئەجرىگە يازمەن داستان

ئەجرىڭدىن چۆللەرمۇ بولدى گۈلىستان،
ئەجرىڭدىن داستىخان تولدى نېمەتكە.
پەرۋىشىڭ تۈپەيلى كۆكلىدى ئورمان،
سەن بولغاچ پەرۋانە ئىشقا - ئەمگەككە.

تۆككەن ساپ كۈمۈشتەك ھالال تەرىڭدىن
ئوخشىدى ئېتىزدا ئاشلىق - زىرائەت.
ئايىنىدى بېغىڭدا سەي - كۆكتات، مېۋە،
يار بولدى ئۆمرۈڭگە بەخت ۋە ئامەت.

بەرداشلىق بېرىسەن قىشتا سوغۇققا،
بەرداشلىق بېرىسەن ئېغىر ئەمگەككە.
سەھەرتان كۈنلىرى، ئورۇم پەيتىدە،
يىغىسەن كۈچۈڭنى ئىككى بىلەككە.

سورۇيسەن بۇغداينى سالقىنغا سېلىپ،
دان بىلەن ساماننى قىلسەن ئايرىم.
تاكى بىر خاماننى ئېلىپ بىكارلاپ،
ئۆيگە دان كىرگۈچە دېمەيسەن «ھاردىم».

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابىنىڭ يېڭى ئادرېسى

بىر سۆيەي مەن يىرىك ئالمىنىڭ ئىچى،
ئەجرىڭنى قۇتلۇقلاپ يازاي ھەم داسى،
ئىجادىتىن چاچقۇلار چاچسام بېشىڭغا،
ئاز كېلۇر سەن. ئۈچۈن ئەي ئەزىز دېھقان.

نەلىسا نەمەت سېغىنىش

كۆرۈنمەيدۇ مەن ئوينىغان توپىلىق يوللار،
كۆرۈنمەيدۇ مەن سۇ ئىچكەن گۆستەڭ ھەم ئېرىق.
نەگە كەتتى باشلىرىمنى سىيلىغان قوللار،
نەگە كەتتى كاۋا، چامغۇر، قوناق ۋە تېرىق.

نەگە كەتتى ئەنجان تاملىق مېۋىلىك باغلار،
ئاڭلانمايدۇ يا مەن باققان بويناقنىڭ ئۈنى.
كۆرۈنمەيدۇ قوناق چىشلەپ ئوچۇشقان زاغلار،
بىلەلمىدىم، مەن كىملىرىدىن سورايدىكى بۇنى؟

نەگە كەتتى مەن چۈمۈلگەن شارقىراتمىلار،
نەگە كەتتى ئايدىڭدىكى چۆچەك ئېيتىشىش.
يوق بۇرۇنقى ماڭا ئامراق ئاق چاچ بوۋايلا...
ئەسلىمەملا دىلغا سىغماس ئاچچىق ئۆكۈنۈش.

ئانا مەكتىپىم

(بۇ شېئىرنى «كۆكئېرىق باشلانغۇچ مەكتىپىم» مەكتەپ» گە بېغىشلايمەن) مەكتەپ،
مەن سەندە تۇنجى رەت ئالغانتىم بىلىم،
مەن سەندە پەيدىنپەي چىقارغان قانات.

نۇرلانغان پەن بىلەن بۇ سەبىي دىلىم،
باشلانغان مەن ئۈچۈن يېڭى بىر ھايات.

تاڭ سەھەر جىلتەمنى ئېسىپ بوينۇمغا،
كېلەتتىم قوينۇڭغا كېيىكتەك يايىپ.
ۋە بەزەن شادلىقتىن ناخشىلار ئېيتىپ،
كېلەتتىم تورغايدەك چوڭۇلداپ سايىپ.

كىرسەملا سىنىپقا ئېچىلىپ كۆڭلۈم،
سېزەتتىم ئۆزۈمدە ئالەمچە شادلىق.
ئۇستازلار چېھرىدىن كۈلكە ياغدۇرۇپ،
سۆزلەيتتى گويىكى قەتتىنمۇ تاتلىق.

مەن سۈكۈت ئىچىدە ئولتۇراتتىم جىم،
سۆزىنى قەلبىمگە ئويۇپ نەقىشتەك.
ئاڭلايتتىم دىققىتىم چېچىلماي ھەرگىز،
بارغانچە زوقلىنىپ قۇشتەك يېنىكلەپ.

يولۇمنى يورۇتۇپ قۇياشتەك ئۇلار،
كۆرسەتكەن پارلاق بىر نىشاننى ئېنىق.
شۇ ئۇستاز ئەجرىدىن تېپىپ كامالەت،
ئاق بىلەن قارىنى ئەتكەتتىم پەرق.

شۇڭلاشقا مەن سېنى سۆيىمەن مەكتەپ،
شۇڭلاشقا ئۇستازغا ھۆرمىتىم چەكسىز.
ئەجرىڭدىن ھە بۈگۈن بولدۇم مۇئەللىم،
مەن ئۈچۈن قەلبىڭ كەڭ گويىكى دېڭىز.

كۆك چۆچۈرسى

مارت ئېيىنىڭ ئاخىرى، يۇرتۇم،
سەندە بېدە چىقار بىخ سۈرۈپ.
بېدىلىكتە ئوغۇل ھەم قىزلار،
كۆك تېرىدۇ خۇشال يەڭ تۈرۈپ.

قاچىلىرى توشقاندا كۆككە،
ئېلىپ كېلەر ئۆيگە ئالدىراپ.
ئىلغاپ ئۇنى ئاق چاچ موماپلار،
تەييار قىلار پاكىز ئادالاپ.

تۈجۈپىلەپ سوقۇپ ھەم قورۇپ،
ئاندىن تۈگەر كۆك چۆچۈرسى.
پىشقىنىدا لېگەنگە سۈزۈپ،
يەيدۇ ئوغلى، قىز ھەم جورسى.

بەك يېيىشلىك تائام بولغاچ ئۇ،
قانچە يېسە يېگۈسى كېلەر.
بۇ تائامنى ئەتكەن ئانىغا
رەھمەت ئېيتار ئويناپ يۈرەكلەر.

1989 - يىلى نوپابىر، كۆكئېرىق

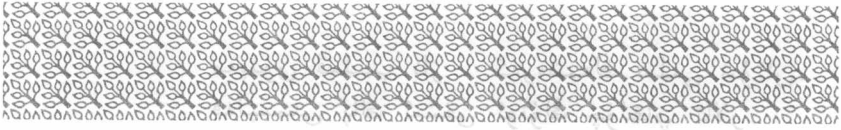
مەجنۇنتال چېھرىدە ئويناپ تەبەسسۇم

باھار بىلەن جىلۋىلەندى ئاھ،
مەجنۇنتالار چېھرىدە كۈلكە.
پېشىللىقتىن مەمنۇن بولۇپ ۋاھ،
سۆيۈندى بۇ شەھەر ھەم ئۆلكە.

زېمىن ئىللىپ، ياشنىدى ھايات،
بۇ باھارنىڭ ساخاۋىتىدىن.
كاككۇك، تۇرنا قېقىپ پەر - قانات،
ناۋا قىلدى يۈرەك قېتىدىن.

ئىپار ھىدى تاراپ باغلاردىن،
كۆڭۈللەرنى يايىرايتتى شۇنچە.
ئەگىز سۈيى كېلىپ تاغلاردىن،
تاشتىن تاشقا چاچراتتى ئۇنچە.

ئېتىزلاردا پېشىل مايسىلار
دولقۇنلىدى دېڭىز سۈيىدەك.
پىپى ياساپ سەبىي بالىلار،
نەغمە قىلدى بۇلبۇل كۈيىدەك.

دەن لىق پەيدا بولغان ھەممەي نىڭ ئىچىدە
بىر كىشىنىڭ ئىچىدە ئىككى كىشىنىڭ

ئاتەش پىراقىلار

رەنەن ئاۋازىدا ھەممەي نىڭ ئىچىدە

ئەنجۈر لۈك باغ چىقماس ئېسىمدىن

ئەنجۈر لۈك باغ چىقماس ئېسىمدىن،
چۈنكى يارنى شۇ باغدا سۆيگەن.

تۇنجى سۆيگۈ ئوتى يۈرەكتە

گۈلخان بولۇپ لاۋۇلداپ كۆيگەن.
تەڭكەش بولغان بۇ سۆيۈشلەرگە،

قوش يۈرەكنىڭ رەتسىمى شۇ چاغ.
دالدا بولغان ئەنجۈر ياپرىقى،

ئەستىن چىقماس شۇڭلاشقا بۇ باغ.

دالدا بولغان ئەنجۈر ياپرىقى،

ئەستىن چىقماس شۇڭلاشقا بۇ باغ.

سەلكن شامال چاچلىرىڭنى يەلپۈگەندە

سەلكن شامال چاچلىرىڭنى يەلپۈگەندە،
يۈرەكلىرىم ياپراق كەبى تىترەپ كېتەر.

ئاهۇ كۆزۈڭ ماڭا قىيا تەلمۈرگەندە،

ۋۇجۇدۇمنى بىر سېھرىي كۈچ ئەسىر ئېتەر.

مۇنچە دەردكە سالغۇچە مېنى،
جاننى ئالغىن بىرنى سۆيدۈرۈپ.

ئوتۇڭ تۇتۇپ قالدىمۇيا، بىلىمدىم

ئەتلەس كۆڭلەك كىيىپ چىقساڭ ئەي جانان،
ساڭا ئوتلۇق كۆزۈم بىلەن قارايمەن.
تېقىمىڭدا مەجنۇنتالدىك تولغانغان،
چاچلىرىڭنى سۆيگۈم بىلەن تارايمەن.

ئوتۇڭ تۇتۇپ قالدىمۇيا، بىلىمدىم،
كۆرسەملا ئاھ... يۈرەك شۇئان ئېچىشار.
زادى قاچان ئېيتقىنا ئەي دىلبىرىم،
كۆزلىرىمىز بىر نۇقتىدا ئۇچرىشار.

مېنى «ساراڭ» دېمىگىن جانان

مېنى «ساراڭ» دېمىگىن جانان،
كىرىۋالسام ئارقاڭغا دائىم.
بىر كېسەلگە بولدۇم گىرىپتار،
كۆككە يەتتى پەريادۇئاھىم.

ساڭا ئېيتىش بىھاجەت ھازىر،
سورىمىغىن سەن مەندىن بۇنى.
قىلىپ قويدى ئىشقى - پىراقىڭ،
ئوتتا كۆيگەن پەرۋانە مېنى.

سېنى كۆرسەم ئەي ساھىبجامال،
كېتەر يۈرەك رىتىمى ئىتتىپ.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابىنىڭ يېڭى ئادرېسى

ئەس - ھوشۇمنى يوقىتىمەن ئاس،
كۆزلىرىمنىڭ قارىچۇقى قېتىپ

ئالدىڭدا بۇ تىلىم بولۇپ لال،
سۈرەلمەيمەن ۋە ياكى زۇۋان.
پىراقىڭدا قىيىنماي مېنى،
ھالىمغا بىر يەتكىن ئەي جانان.
قويما مېنى ھەسرەتتە - داغدا،
پىراقلارغا كېتىپ، ئەي جانان.
يۈرىكىمنى قورۇما ياغدا،
پىراقلارغا سېلىپ، ئەي جانان.
مىسكىن دىلىم ئازاب - كۈلپەتتە،
ئۆرتەنمىسۇن كۆيۈپ كۈل بولۇپ.
ھېسداشلىق قىل مېنىڭ دەردىمگە،
ياشلىق گۈلۈم كەتمىسۇن سولۇپ.

ئەي نىگار ۋەسلىڭگە يېتىمەن قاچان

ئەي نىگار سېنى مەن كۆرگەندىن بېرى،
بىلىدىم مەجنۇنغا ئايلىنىپ قالىدىم.
جامالىڭ ئېسىمدىن چىقمىغاچ ھەرگىز،
ئۈمىدىڭ تورغا باغلىنىپ قالىدىم.

تەلمۈرۈپ يولۇڭغا قارىدىم ئۇزاق،
ئېيتقىنا، ۋەسلىڭگە يېتىمەن قاچان.
ئازابتىن ئۆرتىنىپ مۇڭلاندى يۈرەك،
يېلىنجاپ قالدى بۇ دىلدىكى ئارمان.

چىرايم سامانداك سارغىيىپ كەتتى،
يولۇڭغا ئۈمىدىنىڭ كۆزىدە بېقىپ.
دەرد - ئەلەم قەلبىمنى بەكمۇ غەش ئەتتى،
يۈرەكتە بىر ئاتەش گۈلخانداك يېنىپ.

ئۇنتۇلغان سۆيگۈ

ئۇنتۇغاننىم سېنى ئەي نىگار،
ئەمما بۈگۈن قالدۇق ئۇچرىشىپ.
ئوتلۇق كۆزلەر بېقىشتى قاماي،
تۇرۇپ قالدۇق بىردەم مۇڭدېشىپ.

تۇرۇپ قالدۇق بىردەم مۇڭدېشىپ،
شۇ تونۇشقان كۈنلەرنى ئەسلەپ.
ئاشۇ چاغدا سۆيىمگەنمىدىم،
ئەي نىگارم مەن سېنى دەسلەپ.

لېكىن تەقدىر باقماي ئوڭ كۆزدە،
تىنىقىمىز بولالمىغان بىر.
بولدۇڭ ئەمدى ئۆزىڭگە تالىق،
پاك سۆيگۈمىز بولۇپ قالدى سىر.

يەر تېگىدىن باقمىغان جانان

يەر تېگىدىن باقمىغان جانان،
يۈرىكىمگە ئۆچمەس ئوت سېلىپ.
يېتەر ئاشۇ قىيىنغىنىڭمۇ،
ھىجرىڭ بىلەن يۈرەكنى تىلىپ.

چېھرىم سولغۇن، ھالىمىم كەتتىم،
قالمىدى ھېچ تەندە ماجالىم.
تاپقىن ئۈزۈك دەردىمگە داۋا،
ئەي باغرى تاش ساھىبجامالىم.

كۈنۈم شۇنداق ئۆتەرمۇ مېنىڭ،
مەجنۇنلارچە خىيال ئىلكىدە.
«يا كۆزۈمگە ئۇيقۇ بەرمەيسەن»
يوقتۇر ئارام بۇ جان مۈلكىدە.

ئىشقى ئوتۇڭ ئۆرتەپ يۈرەكنى،
مېنى بەكمۇ قىلدىڭغۇ سەرسان.
مىسكىن دىلنى سېھىرلەندۈرۈپ،
پەيدا قىلدىڭ كۆڭلۈمدە غەلىيان.

بىز ئوينىدۇق مۆكمۈكلەڭ

باغ ئارىلاپ ئىككىمىز جانان،
ئويناپ كۈلدۈق مۆكمۈكلەڭ.
سەن گۈلزارغا ئالغاتدا مۆكۈپ،
مەن ئىزدىدىم سېنى، سېلىپ زەڭ.

تاپالمىدىم شۇنچە قىلىپمۇ،
چىمەنلەرنى ئاڭتۇرۇپ ئۇزاق.
غۈزمەك سەبەدە ئارسىغا سەن،
مۆكۈۋاپسەن ئەمەسمۇ بىراق.

يۇلۇپ ئالدىم گۈلزاردىن سېنى،
خۇددى گۈلدەك كۆرۈنۈپ كەتتىڭ.
قوڭغۇراقتەك كۈلۈپ ئەي نىگار،
بۇ كۆڭلۈمنى بەكمۇ شاد ئەتتىڭ.

سېنى ئاخىر قولۇڭدىن تۇتۇپ،
ئېلىپ قاچتىم گۈللۈكتىن نېرى...
كۆز ئالدىمدىن كەتمەيدۇ پەقەت،
گۈلزاردىكى سۆيگۈنىڭ سىرى.

شەيدا بولۇپ ئوتلۇق مېھرىڭگە

ئەي دىلبىرىم، سېنىڭ ئىشقىڭدا،
كەتتى يۈرەك خۇن - زەرداب بولۇپ.
كېلىشكەن بۇ بەستى - قامىتىم،
سولدى قاقشال دەرەختەك قۇرۇپ.

كۆزلىرىڭدە نېمە خىسلەت بار،
قىلۇر مېنى مەپتۇن - مەھلىيا.
ياپراق كەبى تىترەر ۋۇجۇدۇم،
كۆرسەم سېنى شۇئان دىلرەبا.

كۆرسەم سېنى شۇئان دىلرەبا،
يۈرەكتە ئوت لاۋۇلداپ يانار.
ئازاب ھەمدە خورلۇقتا قالغان،
قەلبىم قاچان مېھرىڭگە قانار.

پىراقىڭدا كۆيدۈم كۈل بولۇپ

جامالىڭنى بىر كۆرۈش ئۈچۈن،
باردىم قانچە مەلەڭگە جانان.

لېكىن سەن ھېچ چىقىمىدىن ئۆيىدىن،
 كۆڭلۈم مېنىڭ بولدى پەرىشان
 شۇنداقتىمۇ بولۇپ بىتاقەت،
 تەلمۈردۈممەن يولۇڭغا ئۇزاق.
 ئۇلغايىدى بۇ قەلىم قەسىرىدە،
 ساڭا بولغان چوڭقۇر ئىشتىياق.

يۈرەكلىرىم بولدى خۇن - زەرداب،
 پىراقىڭدا ئەي سۆيۈملۈك يار.
 ئايجامالىڭ، شەھلا كۆزلىرىڭ،
 مېنى بەكمۇ قىلدى ئىنتىزار.
 قاچانغىچە ئىشقى ئوتۇڭدا،
 كۆيۈپ مۇنچە بولمەن سەرسان.
 گەر يەتمىسەڭ مېنىڭ ھالىمغا،
 كۆڭۈل قەسىرىم بولىدۇ ۋەيران.
 ئىزدىمىگىن مېنى جانانم،
 كۆزلىرىڭگە كۆرۈنمەي كېتەي.
 دەشتۇچۇلنى، دەريا بويىنى
 كېزىپ، مىسكىن دىلنى خۇش ئېتەي.

پىجامالىڭنى كۆرۈپ خىيالەن

چۈشلىرىمدە قەدىرلىك نىگار،
 سېنى پات - پات تۇردۇم ياد ئېتىپ.

جامالىڭنى كۆرۈپ خىيالەن،
تۇرۇپ كەتتىم ھەيكەلدەك قېتىپ.

بىز تونۇشقان كۈنلەرنى ئەسلەپ
يۈرەك - باغرىم بولدى مىڭ پارە.
قاچانغىچە سېنىڭ ئارقاڭدا
مەن يۈرىمەن بولۇپ ئاۋارە.

نېمىشقىمۇ كۆيگەن بولغىتتىم،
ساڭا ئاشىق - بىقارار بولۇپ.
پىراقىڭدا رىيازەت چېكىپ،
ياشلىق گۈلۈم كەتتىغۇ سولۇپ.

سېھىرلىك مۇھەببەت

قاشلىرىڭىز ئەگىم ئاي ئىكەن،
كۆزلىرىڭىز گويىكى بۇلاق.
لەۋلىرىڭىز ئانارنىڭ ئۆزى،

سىز ئەجەبمۇ چىرايلىق، ئوماق.

سۆزلىرىڭىز بەك شېرىن - تاتلىق،

ناز - جىلۋىڭىز ئۇنىڭدىن ئېسىل.

ھەتتا جەننەت پەرىلىرىمۇ

سىزنى كۆرسە بولىدۇ خىجىل.

نازاكەتلىك بابدا سىزدەك،

ساھىبجامال يوقتۇرە جاھاندا.

مەنمۇ كۆرگەن نى - نى قىلىشى
 ئەمما يۈرەك كۆيەر ئارماندا.

سەزىدىكى شۇ سېھرىي كارامەت
 مېنى ئاخىر قىپ قويدى كېسەل.
 مۇنداق دەردنى تارتقاندىن كۆرە،
 كەلسە ئېدى بېشىمغا ئەجەل.

سۆيگۈ تۇمارى

رەڭگىم سامان بورىيادۇرمەن،
 كەلدىم يەرگە مەيدەمنى يېقىپ.
 خۇددى قىلدەك تولغىنادۇرمەن،
 تۈڭلۈكۈمدىن ئايغىلا بېقىپ.

ئايىنى كۆرسەم بىردەم بولسىمۇ،
 كۆڭۈل رەنجىم تاپىدۇ ئارام.
 ئاي چىقىمىغان تۈنلىرى يارىم،
 ھالىم ئوسال، كۆڭلۈم بىئارام.

چۈنكى ئايدىڭ ئاخشىمى سېنى،
 قانماي ئۇزاق باغرىمغا باسقان.
 سۆيگۈمىزگە گۇۋاھ بولسۇن دەپ،
 بوينۇڭغا مەن تىلتۇمار ئاسقان.

سەن يېگانە، تەنھا بىر پەرى

سەن يېگانە، تەنھا بىر پەرى،
 مەن ئۇچراتقان قىزلار ئىچىدە.

ئېسىمدىن ھېچ چىقماس جامالىڭ،
مەيلى كۈندۈز، مەيلى كېچىدە.

كۆڭۈل رەنجىم تاپدۇ ئارام
سۈرىتىڭنى ھەربىر كۆرگەندە.
مۇرادىمغا يېتەتتىم جانان،
لەۋلىرىڭگە قېنىپ سۆيگەندە.

نېسىپ بولار بىزگىمۇ قاچان،
ئەي نىگارېم ۋىسال ئاخشىمى.
قۇتلۇق كۈننى قىلىپ تەنتەنە،
ياڭرىتارمىز ئۇتلۇق ناخشىنى.

يۈرەكتىكى پىنھان گەپلەرنى
قىلىشارمىز قاچانمۇ ئەركىن.
دەرد - پىراققا، ئازابقا تولغان
كۆڭلىمىزگە بېرەرمىز تەسكىن.

1990 — 1991. يىللار

تىل ۋە دىلىك بولغاندا ئوخشاش

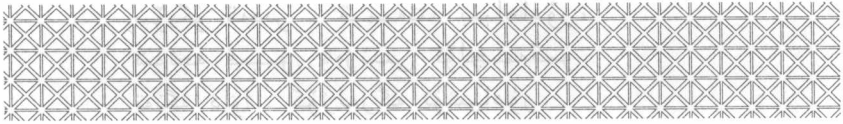
تىل ۋە دىلىك بولغاندا ئوخشاش،
سېنى ئىززەت قىلاتتۇق دائىم.
ئولتۇرغۇزۇپ سورۇندا تۇرگە،
مۇگدشاتتۇق قىزغىن، مۇلايىم.

لېكىن نەگە بارساڭ غەيۋەتنىڭ
ئۇرۇقىنى ئارىغا چاساڭ؛
ياخشىلارنىڭ قەلبىگە دائىم
تۆھمەتتىن ئوق، زەمبىرەك ئاتساڭ.

سېنى قانداق ئادەم ئاتايمىز،
ۋە قانداقچە قىلىمىز ئىخلاس.
سەندەك ئىككى يۈز بىلەن ياشاش،
بىلىسەڭ پەقەت ھايۋانغىلا خاس.

1991 - يىلى دېكابىر، قەشقەر

سۆيگۈ قەسدىسى

سۆيگۈ ئۇلۇغ ئالەمدە، سۆيگۈ ئۇلۇغ،
 سۆيگۈ بىلەن گۈللەيدۇ بارچە كائىنات.
 سۆيگۈ بىلەن دىل يورۇق، كۆڭۈللەر توق،
 سۆيگۈ دېگەن ئادەمگە گويا قانات،
 سۆيگۈ ئۇلۇغ ئالەمدە، سۆيگۈ ئۇلۇغ،
 ئۇنىڭ بىلەن دىل يورۇق، كۆڭۈللەر توق.

سۆيگۈ بىلەن نۇرلىنار ئاسمان - زېمىن،
 سۆيگۈ بىلەن شېرىندۇر ھايات شۇنچە.
 سۆيگۈ بىلەن مېسكىن دىل تاپار ئەمىن،
 سۆيگۈ بىلەن باغلاردا كۈلەر غۇنچە.
 سۆيگۈ بىلەن نۇرلىنار ئاسمان - زېمىن،
 ئۇنىڭ بىلەن مېسكىن دىل تاپار ئەمىن.

سۆيگۈ بىلەن سائادەت ئاچار قۇچاق،
 سۆيگۈ بىلەن مۇشكۈللەر بولىدۇ ھەل.
 سۆيگۈ مەشئەل، سۆيگۈ ئۇ ئالتۇن بۇلاق،
 سۆيگۈ سېھرى قىلىدۇ ھەممىنى تەل،
 سۆيگۈ مەشئەل، سۆيگۈ ئۇ ئالتۇن بۇلاق،
 ئۇنىڭ بىلەن سائادەت ئاچار قۇچاق.

سۆيگۈ بىلەن سائادەت ئاچار قۇچاق

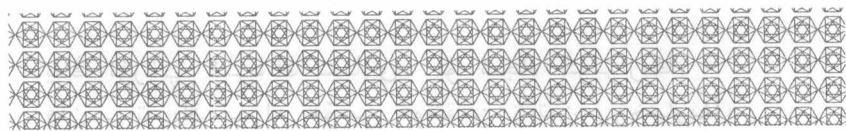
سۆيگۈ قەدر - قىممەتتە بىباھادۇر
 شۇنچە قىيىن ۋەزىنى ئۆلچىمەكمۇ.
 تەنگە داۋا، كۆزلەرگە تۇتىيادۇر،
 قىيىن ئۇنى تەرىپلەپ كۈيلىمەكمۇ.
 سۆيگۈ قەدر - قىممەتتە بىباھادۇر،
 تەنگە داۋا، كۆزلەرگە تۇتىيادۇر.

سۆيگۈ بىلەن ئېچىلار كۈلۈپ چىمەن،
 سۆيگۈ بىلەن يېڭىلىق بولۇر ئىجاد.
 سۆيگۈ بىلەن شادلىنىپ يايىرايدۇ تەن،
 سۆيگۈ بىلەن ئەل - ۋەتەن تاپار نىجات.
 سۆيگۈ بىلەن يېڭىلىق بولۇر ئىجاد،
 سۆيگۈ بىلەن ئەل - ۋەتەن تاپار نىجات.

سۆيگۈ شەپقەت يامغۇرى، يۇيار دىلنى،
 ئۇنىڭ بىلەن ساقلانماس غۇبار - ئىللەت.
 سۆيگۈ خىسلەت مېۋىسى، يازار تىلنى،
 ئۇنىڭ بىلەن ئۆم - ئىناق ۋەتەن، مىللەت.
 سۆيگۈ بىلەن ساقلانماس غۇبار - ئىللەت،
 سۆيگۈ بىلەن ئۆم - ئىناق ۋەتەن، مىللەت.

سۆيگۈ بىلەن نۇسرەتكە چۆمەر ئالەم،
 سۆيگۈ بىلەن كۈلىدۇ ئارزۇ - ۋىسال.
 سۆيگۈ بىلەن ئۈمىدۋار ياشار ئادەم،
 سۆيگۈ بىلەن باغرىنى ئاچار ئىقبال.
 سۆيگۈ بىلەن نۇسرەتكە چۆمەر ئالەم،
 سۆيگۈ بىلەن ئۈمىدۋار ياشار ئادەم.

1992 - يىل يانۋار، قەشقەر

ئەل-ئىسلامىيەت رەئىسلىكى - ئىسلامىيەت رەئىسلىكى

۴۸۴۲ - شائىرغا

(مۇسەللەس)

ئىزدىنىپ ھارماي، داۋاملىق ئوت يۈرەك پالۋاننى ياز،
جەڭ - چېلىش قاينامىدا تىز پۈكمىگەن مەرداننى ياز،
ئەل - ۋەتەنگە مەڭگۈ ئۆچمەس تۆھپىلەر قاتقاننى ياز.

يەڭ تۈرۈپ ئەلنى ئادالەت - ھۆرىيەتكە ئۈندىگەن،
جەڭ ئۈچۈن مەردلەرنى قوزغاپ، كەلگۈسىنى كۆزلىگەن،
قەلبى ئەخمەتجان مەسەللىك ئەرك سۆيەر ئىنساننى ياز.

بۇ ئەزىز گۈلشەن دىيارنى پاسپاندەك قوغدىغان،
ھەر قەدەمدە ۋەھشىي دۈشمەننى جېنىدىن ئايرىغان،
قەھرىمان سادىرغا ئوخشاش غالىبان ئوغلاننى ياز.

قىزغا خاس ئەخلاق، غۇرۇرنى ئۆز جېنىدەك ساقلىغان،
ئەندىشە قىلماي ئۆلۈمدىن، ياۋنى ئۆرتەپ تاشلىغان،
ئەل قىزى رىزۋان، نوزۇكتەك چاقنىغان چولپاننى ياز.

ئەرك يولىدا قانچىلار قۇربان قىلىپ ئۆز جانىنى،
تۆكتى ئاخىر بۇ ئانا تۇپراققا ئىسسىق قاننى،
سەن ئۇلارنىڭ شەنىگە پۈتمەس غەزەل - داستاننى ياز.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۆزبېك كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى

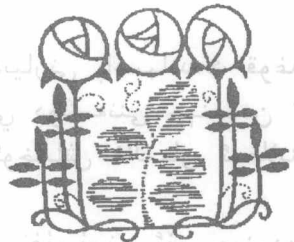
يەڭ تۈرۈپ كىردىڭ نىيازى، بۇ ئىجاد گۈللىرىغا
قان - تەرىڭ بىرلە ھۆسن قوشقىن ۋەتەن رۇخسارغا
ئەل ئۈچۈن ئىقبال - ساڭادەت يولىنى ئاچقانى ياز.

لغىنىلەر 1984 - يىلى قەشقەر

(رىئاللىق)

ئەل رىئالىيەتتە تەبىئەتتە، رەزىلەتتە،
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە رەزىلەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى

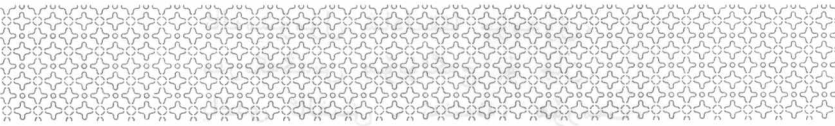
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە - تەبىئەتتە،
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى

ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە،
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى

ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى

ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى
ئەل رىئالىيەتتە نەزەرىيەتتە، رەزىلەتتە - ئاھى

ن. لىنىڭ ھاۋى، ھەقىقەت نەھجى ۋە ئىسپاتى

لقا ۋە قۇتلۇقنامە بەلگەلىرى
تەبىئەت ۋە ئىتلا، قىلپىل ئىتلا
ن. لىنىڭ نىلىپ ھاۋى، ھەقىقەت نەھجى ۋە ئىسپاتى

سەن بىز ئۈچۈن تەۋەررۈك ئىنسان

(ئۇستاز ھاۋى ئەھمەد كۆلتېگىن ئىجادىيىتىنىڭ 40 يىللىقىغا ھۆرمەت بىلەن بېغىشلايمەن)

(نەبىي-ئىشغىي قىرىق قىش - ياز ئۆتتى بېشىڭدىن، بىلا بەلگە)
كەچمىشلەرنى ئەسلەتنىڭ بىر - بىر.
ئىجادىيەت مۇساپەڭدىكى —
ئىزگۈ ھېسلار بولۇپ قالدى، سىر. ھەتتا نەھجى ۋە ئىسپاتى

ھالقىپ ئۆتتۈڭ قانچە داۋاندىن،
مۈشكۈللەرنى يەڭدىڭ تۇرۇپ دەس.
قەلەم سۇنماس قورالنىڭ بولدى،
ئىلگىرىلىدىڭ ئالغا زەبەردەس.

ئىجادىڭدىن تىكلدىڭ ئاخىر
ئەل - ۋەتەنگە بۈيۈك ئابىدە.
قۇتلۇقلىدۇق شان - شۆھرىتىڭنى،
باغلاپ ساڭا يۈكسەك ئەقىدە.

ن. لىنىڭ ھاۋى، ھەقىقەت نەھجى ۋە ئىسپاتى

ئۈنۈر ئوقۇش كىتاب تور بېكەتى
ئۈنۈر ئوقۇش كىتاب تور بېكەتى يېڭى ئادرېسى

ئالەمشۇمۇل شادلىققا چۆمدۈڭ،
مەرىكەڭدىن سۆيۈنگەچ بۇ جان
ياغدى ئالقىش - تەنتەنە، ھۆرمەت،
سەن بىز ئۈچۈن تەۋەررۈك ئىنسان.

ئىجادىڭدىن قالدى ئەل - يۇرتقا
كاتتا بايلىق، كاتتا بىر شۆھرەت.
ئاشۇ ئۇلۇغ تۆھپەك بىلەن سەن،
تاپ يەنىمۇ كامالى ھۆرمەت.

2002- يىل 9- ئاي

قۇتلۇق بولسۇن تويىڭىز

(شائىر ئابدۇللا ياقۇپ ئىجادىيىتىنىڭ 40 يىللىقىغا بېغىشلايمەن)

قۇتلۇق بولسۇن تويىڭىز ئەي مۆھتەرەم قەلەمكەش،
سىزگە ھۆرمەت بىلدۈرۈپ قىلدۇق بۈگۈن تەنتەنە.
بۈگۈن ئەزىز دوستلارنىڭ كۆڭلى خۇرسەن، بولدى شاد،
تۆھپىڭىزگە ئوقۇشۇپ چىن يۈرەكتىن مەدھىيە.

شېئىرخۇمار خەلقىمنىڭ سىزدىن دىلى شۇ ئىچكەچ،
ئەتىۋارلاپ، ھۆرمەتلەپ دائىم تۈرگە ئالار كەن.
ئىجادىڭىز قۇياشتەك قەلبىلەرگە نۇر بەرگەچ،
تەگمەي ئېغىز ئېغىزغا پەخىرلىنىپ داڭلار كەن.

ئۈمىدىنى ئەل - يۇرتنىڭ يەردە ھەرگىز قويماستىن،
ئەجرىڭىزدىن يارىتىڭ بۈيۈك، نادىر كەشپىيات.
جەڭگە قايتا ئاتلىنىپ، زېھنىڭىزنى ئىشلىتىپ،
ئىز قالدۇرۇڭ ئىجادتىن، ئەۋلاد سىزنى قىلسۇن ياد.

2001- يىل 10- ئاي

شان-شۆھرىتىڭ كۈيلەندى كۈي-نەزمىدە

(شائىر، دراماتورگ ساھىت سادىق ئىجادىيىتىنىڭ 30

يىللىقىغا بېغىشلايمەن)

قۇتلۇقلىدۇق مەرىكەڭنى، تويۇڭنى،
قەلەمكەشلەر بۇ سورۇنغا جەم بولۇپ.
ھاياجاندىن سورۇن ئەھلى شادلاندى،
چىرايلىرى گۈيا كۈندەك نۇرلىنىپ.

ئىجادىڭغا يۈكسەك باھا بېرىلدى،
شان - شۆھرىتىڭ كۈيلەندى كۈي - نەزمىدە.
ساڭا چوڭقۇر ئىخلاس، ھۆرمەت - ئېھتىرام
ساقلىنىپتۇ ئەلنىڭ يۈرەك - قەلبىدە.

قىزىڭ ساڭا بېغىشلانغان ئەشئارنى
ئوقۇغاندا كۆزلىرىڭگە ياش كەلدى.
گۈلدەستىلەر سۇنۇلغاندا زال ئىچى
خۇددى دېڭىز دولقۇنىدەك تەۋرەندى.

شۇ «سەھرالىق كۈيئوغول»^① نىڭ تويىدەك—
قىزىپ كەتتى بۇ توي شۇنداق كارامەت.
ئەل - يۇرتۇڭغا ئىجادىڭدىن مېۋە بەر،
ۋۇجۇدۇڭدا ئۇرغۇتۇپ كۈچ - جاسارەت.

2003 - يىل 4 - ئاي

① ئاپتونىڭ شۇ ناملىق درامىسى كۆزدە تۇتۇلدى.

كۈلدى ئارمان يۈرەك قېتىپلا

(شائىرە چىمەنگۈل ئاۋۇتىنىڭ «تاش ياپراق» ناملىق شېئىر توپلىمىنى كۆرگەندىن كېيىن)

تۇيغۇڭدىكى ئوتلۇق بىر ئىدا،
 ئەشئار بولۇپ سالماقتا چۇقان.
 پارتلاشقا ماگمىدەك ھەتتا،
 چىققالماقتا تومۇرۇڭدا قان.

ئارمانلىرىڭ بېخلىنىپ يەنە،
 چىمەننىستان قىلماقچى پەيدا.
 ياغدۇرماقچى ئالقمىش، تەنتەنە،
 بولۇپ ساڭا سىرداشلار شەيدا.

دىل يورۇدى، نۇرلاندى زېمىن،
 تېرەن ھېسلار تەۋەللىۋىتىدىن.
 ئوكيانلارغا تامچىلاپ تېمىم،
 كۈلەر ئارمان يۈرەك قېتىدىن.

«تاش ياپراق» قا چىقىپ ئولتۇرار،
 ئارمانلىرىڭ بەدەشقان قۇرۇپ.
 سەلكىنىدە ئاستا تەۋرىنەر،
 چېھرى گويا كۈندەك، نۇرلىنىپ.

يەنە تاپ شانۇشەۋكەتنى

(ئەدەبىي تەتقىدچى يالقۇن روزىنىڭ «تەكلىماكاندىكى ئالتۇن كولدۇرما» ناملىق كىتابىنى كۆرگەندىن كېيىن)

قەلبلەر كۆكىگە سۇندۇڭ مىسالى ئىلمۇھېكمەتنى،
ياراتتىڭ تەرۋەتتە جىرىڭدىن ئېلىڭگە تۆھپە-قىممەتنى.

ئەقىدە - ئېتىقادىڭدىن نامايان ئەيلىدىڭ ئەلگە،
يۈرەكلەر تۇشتىگە ئويدۇڭ ئاجايىپ نەقىش - زىننەتنى.

چۆمۈلدۈردۈڭ پاساھەتلىك پىكىرلەردىن ھاياجانغا،
ۋۇجۇڭدىن ئۇلۇغلاپ سەن بۈيۈك يىلتىزنى — مىللەتنى.

ئادالەت شەمشىرى ئۇردۇڭ خۇشامەت بىرلە نەيرەڭگە،
ئەقىلدىن تىل ياساپ ئۆتكۈر، سۆكۈپسەن رەزىكى ئىللەتنى.

يېتۈك ئىدراك، تالانتىڭنى بىلىم قۇتلاپ ئوقۇر تەھسىن،
ئىلىم باغدا تاپ يالقۇن يەنە شەۋكەتنى، نۇسرەتنى.

2001-يىل سىنتەبىر

www.yuyehurkitap.com
ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئىلگىرى كىتاب تور بېكەتى

ساۋاقداشلىق رىشتى

رىشتىمىز باغلانغان مۇشتەھكەم،
يوق ئىدى ھىجرانلىق دەقىقە.
كۆڭۈللەر كۆڭۈلدىن سۇ ئىچكەن،
باغلانغان يۈكسەك بىر ئەقىدە.

ياتاقداش، پارتىداش بولۇپ بىز،
مېھرىنى مېھرىگە چاقىتتۇق.
ھاياتىڭ دېڭىزى ئۇيغۇنلۇق
بولسىمۇ، بىرلىكتە ئاقىتتۇق.

داشقازان تامىقى تەملىك
بولغاچقا، تالىشىپ يېگەن بىز.
ئۇيقۇسىز تۈنلەرنى ئۆتكۈزۈپ،
ۋىسالىڭ پەسلىنى كۈتكەن بىز.

ئاخىرى شۇڭقاردەك پەرۋاز قىپ،
ئۇچۇشتۇق يىراق بىر مەنزىلگە.
دىللاردا ئۇلۇغۋار ئىستەكلەر،
كارۋان بىز بۇ مۇشكۈل سەپەردە.

تەقدىرنىڭ قىسمىنى قايتىدىن
 بىزنى بۇ سورۇنغا جەم قىلدى.
 ئۇچرىشىش پۇرسىتى كۆڭۈلنى
 ياپىرتىپ دەريادەك سەل قىلدى.

نەتەجە ئىزدىشىپ ئۆتەيلى بىر ئۆمۈر،
 بولساقمۇ يىراقتا - يېقىندا.
 دولقۇنلۇق تارىمنىڭ سۈيىدەك،
 ئاقايلى بىر دەريا - ئېقىندا.

نەتەجە نەسىھىتىدە 2006-يىلى سېنتەبىر، قەشقەر

دەمىنىڭ بىز بىلەن ۋالە زىمىنىڭ ئىشى
 نەتەجە ۋالە زىمىنىڭ ئىشى
 دەمىنىڭ بىز بىلەن ۋالە زىمىنىڭ ئىشى
 نەتەجە ۋالە زىمىنىڭ ئىشى

لەغزىمىڭ تەقىمىش - سەھىدە تەقىمىش
 پاپىلىمىڭ زىمىنىڭ ئىشى
 لەغزىمىڭ تەقىمىش - سەھىدە تەقىمىش
 پاپىلىمىڭ زىمىنىڭ ئىشى

نەتەجە نەسىھىتىدە 2006-يىلى سېنتەبىر، قەشقەر
 تەقىمىش - سەھىدە تەقىمىش
 پاپىلىمىڭ زىمىنىڭ ئىشى
 لەغزىمىڭ تەقىمىش - سەھىدە تەقىمىش
 پاپىلىمىڭ زىمىنىڭ ئىشى

نەتەجە نەسىھىتىدە 2006-يىلى سېنتەبىر، قەشقەر
 تەقىمىش - سەھىدە تەقىمىش
 پاپىلىمىڭ زىمىنىڭ ئىشى
 لەغزىمىڭ تەقىمىش - سەھىدە تەقىمىش
 پاپىلىمىڭ زىمىنىڭ ئىشى

ئىلھام كىتاب تور بېكەتى
ئىلھام كىتاب تور بېكەتى يېڭى ئادرېسى

مېھرىڭ ئىسسىق يۇرتكەنسەن خوتەن

مىنىقى - ئىلھام مۇھەممەد،
مۇھەممەد مۇھەممەد مۇھەممەد،
(سېكىل)
مىنىقى - ئىلھام مۇھەممەد

ئىلھام بەخش ئەتتىڭسەن خوتەن

بوسۇنغاندىن سالام بېرىپ كىرگىنىمدە،
كەل ئوغلۇم، دەپ قارشى ئالدىڭ ئېكرام بىلەن.
نۆۋبىتىنىڭ ئىزلىرىنى كەزگىنىمدە،
قىزلار باقتى نازاكەتتە شۇنچە لەۋەن.

چىن مۇھەببەت، مېھىر - شەپقەت دېڭىزىغا
چۆمۈلدۈم مەن ھاياجاندىن دىلىم ياپراپ.
ياڭاقزارلىق، ئانارزارلىق باغلىرىڭغا
كىرگىنىمدە بۇلبۇل كەبى كەتتىم سايراپ.

كامالى بىر سەنئىتىنىڭ ئىپتىخارى
جۇلالىنىپ چاقناپ كەتتى سەندە ھەيۋەت.
مەشرەپ، مۇقام، لەپەر، چاقچاق پېشۋاسى
كۆرسەتتى ئاھ ئاجايىپ بىر زور ماھارەت.

چەكسىز ئىلھام، مەدەت بەخش ئەتتىڭ خوتەن،
شېقىمىنىڭنى مەن بىر ئۆمۈر ئۇنتاي قانداق.

دىل بېغىمدا ئېچىلىدۇردۇڭ مىڭلاپ چىمەن،
ياقتىڭ ئىجاد يولۇمغا بىر نۇرلۇق چىراغ.

يۇرۇڭقاش بويىدا

سۆيگۈ ئاققان دەريا يۇرۇڭقاش،
ساھىلىڭدا تۇردۇم مەن ئۇزاق.
ئىچتىم زىلال سۈيۈشنى قېنىپ،
چاڭقاق دىلىم يايىردى شۇنداق.

خوتەنلىكنىڭ سۆيگۈ مېھرىنى،
ئانا دەريا قۇيدۇڭ دىلىمغا.
سەن تارىخنىڭ تىرىك شاھىتى،
ھېكمەتلەرنى سالىڭ ئېڭىمغا.

ئابدۇراخمان، ھېيىۋىللا دەك
باھادىرلار كەلدى ئېسىمگە.
ئەجدادلارنىڭ ئۆچمەس ئىش - ئىزى
نەقىش بولدى يۈرەك - قەلبىمگە.

لايىقا يېزىسىدىكى مەشرەپ

قىزىپ كەتتى تۇن يېرىمىگچە،
ئۇسسۇل، مەشرەپ ئەۋجىگە چىقىپ.
سورۇن ئەھلى شادلاندى شۇنچە،
تاغ سۈيىدەك دولقۇنلاپ تېشىپ.

قەدىمكى يۇرت كەلدى لەرزىكى
ساز مۇقامنىڭ سېھرى كۈچىدىكى
بۇ ئۈنۈملەش ئۇچرىشىش مەڭگۈ—
ئەدىبلەرنىڭ چىقماس ئېسىدىن

ماھارەت

خەلق سۆيگەن سەنئەتكار ئابدۇخېلىل
ئاخۇنغا بېغىشلايمەن

نېمە خىسەلت باردۇر بىلمىدۇق،
ناۋا قىلغان دۇتار تارىدا.
ئاجايىپ بىر يۈكسەك ماھارەت،
كۆرسەتتىڭىز سەنئەت بابىدا.

ھەيرانۇھەس قالدۇققۇ ئوتلۇق
ناخشىڭىزنى قانماستىن ئاڭلاپ.
ئوبرازىڭىز قەلب كۆكىدە
چاقناپ كەتتى قۇياشتەك پارلاپ.

دېھقان ئاكامغا

(بۇ شېئىرنى خوتەن دىيارىدىكى جاپاكەش دېھقانلارغا
ھۆرمەت بىلەن بېغىشلايمەن)
خىسلىتى كۆپ ئانا تۇپراققا،
مېھرىڭ بىلەن باغلاپ ئىشتىياق.

تەر - ئەجرىڭدىن قازىنىپ نۇسرەت،
دىل قەسرىگە ياقىتىڭ نۇر - چىراغ.

ماڭلىيىڭدىن ئاققان كۈمۈش تەر،
كۈن نۇرىدا جۇلاپ چاقنار.

قاداق باسقان قولۇڭدا بەخت،
سەندە ئۇرغۇپ تۇرار ئىپتىخار.

مۇنبەت زېمىن كۈلدى شادلىنىپ،
سەن يارانقان ھالال نېمەتتىن.

پەخىرلەندى ئەجداد ۋە ئەۋلاد،
سەندىكى شۇ ئېسىل خىسلەتتىن.

ھاياتلىقنىڭ ئىپتىخارى سەن،
ئەي قەدىرلىك تۆھپىكار ئىنسان.

تەرىپىڭنى كۈيلەپ بىر ئۆمۈر،
مەدھىيىلىسەم قالمايتتى ئارمان.

سۇنمىسۇن قەلەم

(2001 - يىل 7 - ئايدا خوتەندە ئېچىلغان «يېڭى دەۋر»

ئۇيغۇر ئەدەبىياتى» ۋە «خاتتەڭرى ئەدەبىيات

مۇكاپاتى» يىغىنىغا بېغىشلايمەن)

قەلەم بىلەن جەڭگاھقا چىقار.

جەڭگال - كۈرەشتە قەيسەرلىك بىلەن،

ياۋ كۆكسىگە تىغ - شەمشەر تىقار.

قەلەم بىلەن پۈتەر ئۇ تارىخ،
 قەلەم بىلەن قۇچىدۇ ۋىسال،
 ياراتقاندا يېڭى كەشپىيات،
 ناز - جىلۋىدە باقىدۇ ئىقبال،
 ئىجاد ئەھلى ئىپتىخارلىنار،
 قەلەم بىلەن پۈتسە ئابىدە،
 ئەجداد، ئەۋلاد كۈلۈپ شادلىنار،
 تۆھپىكارغا باغلاپ ئەقىدە،
 قەلەم بىلەن يارىلار قامۇس،
 قەلەم بىلەن تىكلىنەر شۆھرەت،
 قەلەم بىلەن يەتتە ئىقلىمغا
 قۇياش كەبى تارقىلار نۇسرەت.

خوتەن گۈزىلىگە

(ئۇستازىم ھاجى ئەھمەد كۆلتېگىننىڭ
 شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىنەن)

سېنى كۆرگەنلىكىم خىيالى بىر تۇيغۇغا ئوخشايدۇ،
 دېدىم ياكى سەھەرلىك چۈشكە باي ئۇيغۇغا ئوخشايدۇ،
 سىياقىڭ ئاق بېلىققا، كۆلدىكى ئاق قۇغا ئوخشايدۇ،
 نىگارا، سەيلىتىپ يۈرگەن چېغىڭ ئاھۇغا ئوخشايدۇ،
 قىيا باققاندىكى جىلۋەڭ سېھىر - جادۇغا ئوخشايدۇ.

ناماياندۇر پۈتۈن ئىقلىمدىكى ئۇزلۇق سىياقىڭدا،
 شۇڭا كۆرسە سېنى كىمكى بولۇر بېھوش پىراقىڭدا،
 سېھىرلەيسەن جىمى جاننى تاراتقان خۇش پۇراقىڭدا،

باھارنىڭ ھۆسن ياكى جىلۋە ئەيلەيدۇ جامالىڭدا،
گۈزەل چېھرىڭ چىمەنلىك باغدىكى گۈلرۇغا ئوخشايدۇ.

ئەجەب كويلارغا سالىڭ ئىختىيارىمنى قامال ئەيلەپ،
غۇرۇرۇمنى ئاياغ ئاستىمدىكى خەستەك بېسىپ - چەيلەپ،
يۈرەرمەن كۈزدىكى ياپراق كەبى ھەريان ئۇچۇپ - لەيلەپ،
جۈنۈن دەشتى ئارا كەزدىم نېسىپ بولغاي ۋىسالىڭ دەپ،
يۈرەك تەشنىسىدا ئىشقىڭ شىپالىق سۇغا ئوخشايدۇ.

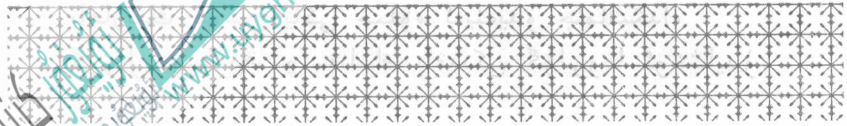
دىلىم يادىڭنى تەرك ئەتمەي كۈنىگە مىڭ خىيال ئەتتى،
سېنى قانداق سېھىرلىك كۈچ مۇشۇنچە گۈلجامال ئەتتى،
گۈزەل باغىڭدا قوش ئالماڭ قاچاندا ۋايىغا يەتتى،
ئەسىر قىلىڭ ئۇزۇڭگە ئىختىيارىمنى، ھوشۇم كەتتى،
مىسالى تەندە جان دامىڭغا چۈشكەن قۇۋغا ئوخشايدۇ.

ئازاب چەكمەي ئىشقى ئەھلى كۈلەلمەسكەن ئاسانلىقچە،
تىكەنلىك گۈلنى گۈلزاردىن ئۈزەلمەسكەن ئاسانلىقچە.
بۇ ھېكمەتنى نادان باشلار بىلەلمەسكەن ئاسانلىقچە،
لېكىن سۆيگۈ قۇشى ئىندەككە كەلمەسكەن ئاسانلىقچە.
ئۇ دان ئالدىدا قۇشقاچتىنمۇ بەكرەك قۇۋغا ئوخشايدۇ.

Abdurrahman Kitabevi
www.abdurrahmankitabevi.com
بۇ كىتابنىڭ بىرىنچى نەشرىدۇر

يوپۇرغا سەن سۆيۈملۈك ماكان

بىر كىشى رەھبەرلىكىدە ئۆزىنىڭ ئۆزىگە
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
(سېكىل)

مۇقەددىمە

بىر كىشى رەھبەرلىكىدە ئۆزىنىڭ ئۆزىگە
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.

سۆيۈملۈك ماكان

بىر كىشى رەھبەرلىكىدە ئۆزىنىڭ ئۆزىگە
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.
بىر كىشى بولۇپ قالىشىغا ئەرزىمەيدۇ.

ئاسفالت يوللىرىڭدا مېڭىپ ئەركىن،
چۆمۈلدۈم تۈگىمەس بىر ھاياجانغا.
كۆزۈمنى ئۆزەلمىدىم توپماي بېقىپ،
تەلمۈرۈپ قارىدىم بۇ گۈزەل جايغا.

ئىزگۈ ھېس تاراپ كەتتى يۈرەكلەرگە،
تۈگىمەس ئىلھامغا باي قىلدىڭ مېنى.
مېھرىڭگە قېنىۋالاي ئاچقىن قۇچاق،
كۆزۈمگە تۇتىيادەك سۈرتەي سېنى.

ئۈزۈمزاردىكى بەزمە

ئارامگاھقا يىغىلدۇق بىر كۈن،
ئۈستاز، ئەدىب، شائىر بولۇپ جەم.
جەننەت كۆچۈپ كەلگەندەك بۇندا،
بولدى پەيدا گۈلزار - باغ ئېرەم.

دۇتار، تەمبۇر ئەۋجىگە چىقسا،
مۇشائىرە قۇچتى پەلەكنى.
كۈلكە - چاقچاق، يۇمۇر، لەتىپە
تېلىقتۇردى ھەربىر يۈرەكنى.

ئاھۇ كۆز قىزلار

دىلنى مەپتۇن ئەيلىدى قىزلار،
شەرم - ھاي، ناز - جىلۋە بىلەن.
زىلۋا بەدەن، قەددى - قامەتلىك،
يوق چېھرىدە قىلچىلىك ئېۋەن.

قىشى ئەگىم ئايىنى ئەسلىتەر،
كۆزى ئاھۇ، يۈزلىرى ئانار.
سېھىرگە باي، خۇلقى ئادەمنىڭ—
دىلىنى ئۆرتەپ، جېنىنى ئالار.

دېھقان ئۆيىدە

يېرىدىن ئىچىنچۇق دېھقان ئۆيىدە،
تېتىپ كەتتى بۇ تاام بەكلا.
لەرزەت تاراپ تومۇر- تومۇرغا،
ئىچكەنسېرى قانمىدۇق ئەسلا.

دېھقان تاغام چېھرىدە كۈلكە،
جىلۋىلەندى ئاشمىغاچ تاام.
يېگەندەك بىز بىر قوي گۆشىنى،
خۇرسەن بولدۇق، سۆيۈندى بۇ جان.

ئاق كۆكچى

قوغۇنلىرى ئوخشىغان دېھقان،
ساتمىغىلا باشلىدى بىزنى.
ئاق كۆكچىنى «ۋاككىدە» پىچتى،
تەمى ياردى ھەتتاكى تىلنى.

قوغۇننى يەپ ئايلاندۇق بىر پەس،
ئېتىزلىقتا چۆنەك ئارلاپ.
«بۇلتۇرقىدىن ئوخشىدى بۇ يىل»،
دېدى دېھقان قوغۇننى داڭلاپ.

داۋاكۆل

سۈيۈڭگە چۆمۈلدۈق، تەنلەر ياپىردى،
قۇمۇڭغا كۆمۈلۈپ تەرلەندۈق ئۇزاق.

پاكلاندى ۋۇجۇدلار، دىلار سۆيۈندى،
كۈچ - قۇۋۋەت ھەدىيە قىلدى بۇ نۇپراق.

«داۋاكۆل» بىزگە بىر تېببىي گۈلزاردەك
بىلىندى، ھەر گۈلى قۇمدا ئېچىلغان.
ئۇنىڭكى شىپالىق نۇرى خەلقنىڭ
قەلبىگە گويىكى چاقناپ چىچىلغان.

خاتىمە

يوپۇرغا تەرىپىڭ كۆپتۈر زىيادە،
بۇ چولتا تىلىمۇ قالدى كېكەچلەپ.

بار ئىكەن سېنىڭدە يۈكسەك ئىرادە،
ياشىغىن مەڭگۈگە گۈللەپ - چېچەكلەپ.

خاتىمە

خاتىمە

خاتىمە

خاتىمە

قەدىمكى زامانلاردا «رايۇنلار»
ن. ئىلگىرىچە نامە رايۇن نامە، رەئىسلىك
قۇرۇلمىسى بىلەن غەزەللەر رايۇنىغا
ن. ئىلگىرىچە پىلنىڭ رايۇنىغا مۇناسىۋەت

1

باھاردىن كۈچ ئېلىپ دىلبەر ئېتىزلىققا چىقىپ كەلدى.
ھاياتقا سۆيگۈسى گۈيا قىيان سۈدەك ئېقىپ كەلدى.

ئۇنىڭ ئىشچان سىياقىغا بولۇپ مەپتۇن چىمەن گۈللەر،
«بۇ ياققا خۇش كېلىپسىز» دەپ سالام بىرلە بېقىپ كەلدى.

ئېتىز - قىرلار، چىمەن باغلار قۇچاقىن ئاچتى مەشۇقتەك،
سۈزۈك سۇلار ئاڭغا ئاشىق كەبى باغرىن يېقىپ كەلدى.

گۈزەل كۆكلەم ھۆسن قوشقاچقا بۇ ئالتۇن دىيارىمغا،
ئۇنىڭ شەنگە بۇلبۇللار يېقىملىق كۈي قېتىپ كەلدى.

باھارنىڭ شامىلى ھەريان چېچىپ خۇشبۇي پۇراقلىرى،
ئىجادنىڭ كۆكىدە لاچىن كەبى پەرلەر قېقىپ كەلدى.

باھارنىڭ ئىشقى دىللارغا نەقىش ئەيلەپ گۈزەللىكىنى،
تۈمەن خىل مەۋجۇداتلارنى گۈيا ئاشىق ئېتىپ كەلدى.

قاراپ گۈلگە، چېچەكلەرگە نىيازى شادلىنىپ شۇ دەم،
باھارغا سوۋغا بولسۇن دەپ نورۇزنامە يېزىپ كەلدى.

2

ۋەتەندىن ئۆزگە يارىم يوق، ۋەتەننى سۆيگىنىم بەختىم،
ۋەتەن ئىشىقىدا مەجنۇندەك ئۆمۈرلۈك كۆيگىنىم بەختىم.

ۋەتەن باقتى بېرىپ ئاق سۈت، قىران ئوغلان بولۇپ ئۆستۈم،
ئادا قىلماققا بۇرچۇمنى بىلەكنى تۈرگىنىم بەختىم.

ئۇنىڭ قوينى ماڭا جەننەت، شۇخا چىمدىم توپاسىنى
ئىپارھەم مۇشكى - ئەنبەردەك كۆزۈمگە سۈرگىنىم بەختىم.

شەرەپ - شان كەلتۈرۈش ئەلگە ۋەتەن - پەرزەنتىنىڭ قەرزى،
بولۇپ كارۋان سەپەر، جەڭدە ئېغىر يۈك يۈدۈگىنىم بەختىم.

ۋەتەن بەختى مېنىڭ بەختىم، ئۇنىڭسىز تەلپىم يوقتۇر،
ئۇنىڭغا جان پىدا ئەيلەپ تۆكۈپ تەر ئۆتكىنىم بەختىم.

3

دىلىڭدىن سۆيگىنىڭ بولغاچ ئىلىم - ھېكمەت، بۈگۈن ئۇستاز،
ھالال ئەجرىڭ ئاتا قىلدى ساڭا نۇسرەت بۈگۈن ئۇستاز.

سېنىڭدىن كۈچ - ئەقىل تاپتى تۈمەنىمىڭ ياش ئوغۇل - قىزلار،
شۇخا ئەل - يۇرت قىلۇر دىلىدىن ساڭا ھۆرمەت بۈگۈن ئۇستاز.

تارالغاچ ئىش - ئىزنىڭ ئەلگە « چېۋەر باغۋەن » دېگەن نامدا يازغان. ياغار شەنىڭگە ھەرياندىن شەرەپ، ئىززەت بۈگۈن ئۇيغۇر،

كېچە - كۈندۈز تىنىم تاپماي پۈتۈن زېھنىڭنى سەرپ ئەتكەچ مائارىپ قەدرىنى تاپتى بولۇپ جەننەت، بۈگۈن ئۇستاز.

ئىلىم - پەندىدىن بېرىپ ئوزۇق بوغۇنلارنى يېتىشتۈرسەڭ، زەپەر قوچۇپ ئانا يۇرتۇم تاپار قۇدرەت بۈگۈن ئۇستاز.

4

زىمىستان پەسلىدە كۈلپەت، ئەلەمگە كۆپ دۇچار بولدۇم، ھاياتىمنىڭ چىمەن باغى سولۇپ، بى ئېتىبار بولدۇم. پەقەت

چېقىپ كەلدى ئازابلار نەشتىرى روھىم، ۋۇجۇدۇمنى، قاراڭغۇ تۈندە كۈن كۆرمەي، ناھارغا ئىنتىزار بولدۇم. شەخس

ھەقىقەت ئاپتىبى بىرلە چېچەكلەر ئاچتى ئارزۇيۇم، تەبىئەت كۈلدى، جانلاندى، باھار بەھرىگە يار بولدۇم.

ئۇلۇغ بىر ئىپتىخار، تۇيغۇ دىلىمنى ئالدى ئىلكىگە، ئىلىم - پەن دىلىبىرىنىڭ نازىغا خۇشتار، خۇمار بولدۇم. شەخس

بېلىمنى باغلىدىم مەھكەم ئۇنىڭ ۋەسلىگە يەتمەككە، بۇ كويىدا لەيلىگە ئاشىق جۈنۈندەك چۆلگە يار بولدۇم. شەخس

ئىلىم - ئىرپاندا ئەجدادىم جاھاننىڭ مەشئىلى بولغان،
بولۇپ پەرۋانە ئۇنىڭغا داۋامەت بىقارار بولدۇم.

ئىلىم - پەنسىز روناق تاپماس جاھاننىڭ ئىشلىرى ھەرگىز،
بۇ يولدا جان پىدا ئەيلەپ ۋەتەنگە گۈل سۇنار بولدۇم.

ئىلىمىم

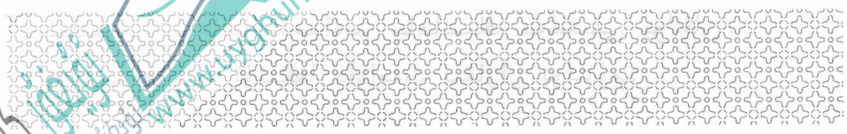
(ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم)

ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم

ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم

ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم
ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم ئىلىمىم

تەخمىسلەر

(ئابدۇخالىق ئۇيغۇر غەزىلىگە تەخمىس)

چىن گۈزەللىك بابدا مەيلىمنى تارتقان قايدىسەن،
 مەشئىلىدەك سۆيگۈنىڭ، قەلبىدە يانغان قايدىسەن،
 نازىنى خۇلق، جىلۋىسى كۆڭلۈمدە قالغان قايدىسەن،
 ئەي ماڭا ئوتلار سېلىپ ئەقلىمنى ئالغان قايدىسەن،
 باشمە غەم ياغدۇرۇپ، كويلارغا سالغان قايدىسەن.

بەرمىدىڭ ۋىسال شارابىدىن، مېنى يار ئۇنتۇدۇڭ،
 تاشلىدىڭ ھىجران چۆلىگە، شۇمىدى مەقسەت - ئويۇڭ،
 بورىيادۇرمەن بۈگۈن، سالغاچقا ھەر كويغا ئوتۇڭ،
 بارمىدى يا بىر ئۆچۈڭ، يالغۇز ماڭا يەتتى كۈچۈڭ،
 يوقلىمايسەنغۇ كېلىپ، تۈنلەردە بالخان قايدىسەن.

پەيلى شەيتان ئازدۇرۇپ، يوقلاش ساڭا ئار كەلدىمۇ،
 يا تۇيۇق يولغا كىرىپ ئالدىڭغا چوڭ غار كەلدىمۇ،
 بىلىمدىم، سىرداش بولۇپ مەندىن بۆلەك يار كەلدىمۇ،
 بۇ جاھان تار كەلدىمۇ، ھەمراھ بولۇش ھار كەلدىمۇ،
 دەردى - دەۋران ئۈستىگە ئىشقىڭنى قوشقان قايدىسەن.

ئىشقىدا مەجنۇن بولۇپ، كۆيگەننى ئىلىك ئالسىچۇ، تەلمۈرۈپ شامۇسەھەر يۈرگەنلىكىمنى بىلىسچۇ، ھىجرىدە كۆيدۈرگۈچە، باغرىمنى يارسا - تىلىسچۇ، كۆيدۈرۈپ كۈل قىلغۇچە، سۆيدۈرۈپ قۇل قىلىسچۇ، ئاقتى كۆزدىن ياش، بىغرىدىن قىپقىزىل قان، قايدىسەن.

ۋەسلى - دىدارىڭنى كۆرمەي زارلىدىم، كەتتىڭ قايان، تۈنلىرى شېرىن چۈشۈمدە بولغۇسى چېھرىڭ ئايان، ئاي ۋە يۇلتۇزنىڭ نۇرى ھېچ بىر ساڭا يەتمەس ھامان، سەنسز زۇلمەتتۈر جاھان، نۇر ئېمەر سەندىن قاچان، سەن ئۈچۈن تىكىلدى جان، بولمامسەن قالقان، قايدىسەن.

1982 - يىلى نوپاىمىز، قەشقەر

مېھرىڭنى بەر

ئىبراھىم تۇردىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس) مۇپتىلا قىلماي ئازابقا، ماڭا بىر ۋەسلىڭنى بەر، مەشۇقۇم بۇ ئاشىقىڭغا سەن بۈگۈن مېھرىڭنى بەر، تاڭ سەھەردە سايرىدى بۇلبۇلۇڭ، ئىشقىڭنى بەر.

بۇ ھاياتتا سۆيگىنىم سەنلا پەقەت ئەي دىلىبىرىم، ئۆزگىلەرگە شۇڭا پىنھاندۇر كۆڭۈلدە ھېسلىرىم، ھەر تېپىشسام دەيدىغان جىق بولمىسىمۇ بۇ سۆزلىرىم،

سەن گۈلۈمنىڭا ھۆسننى قىلسۇن تاماشا ئۆزلىرىم،
كرپىكىڭدىن نۇر چېچىپ، قەلبىڭدىكى زەۋقىڭنى بەر،
باشتا قىلغان ۋەدىمىزنى تۇتيا بىلسەڭ ئەگەر،
بۇ مۇقەددەس سۆيگۈمىزنىڭ غېمىنى يېسەڭ ئەگەر،
پاك ساداقەتكە مەڭگۈ جان پىدا قىلساڭ ئەگەر،
چىن يۈرەكتىن بولۇلۇڭغا سەن ۋاپا قىلساڭ ئەگەر،
ئۆزگىلەرگە ناز قىلماي، شۇ بۈگۈن كۆڭلۈڭنى بەر.
ناز - كەرەشمەڭ بىرلە باقساڭ بۇ يۈرەك ياپرايدىغۇ،
شادلىقىدىن بولۇلۇڭ خەندان ئۇرۇپ سايرايدىغۇ،
قاغىچراق قەلبىمۇ ھەتتا سەن بىلەن ئىچمەمدۇ سۇ،
راستتىن بەرسەڭ كۆڭۈل، بۇ ۋەدىنىڭ ئىسپاتى شۇ،
سەن تەرەپكە تەلپۈنۈپ كەتتى قولۇم، بوينۇڭنى بەر.

بەس، يېتەر، ئىشقىڭدا خۇن بولدى ئەجەب بۇ خەستە دىل،
شۇڭا ھالسىزلىقتا كەلمەيدۇ زۇۋانغا ئۇشبۇ تىل،
شۇندىمۇ ھېچ ئۈزۈمىدىم رىشتىمىز بولغاچ ئىجىل،
يۈمىدى ھىجرىڭدە ئىبراھىم كۆزىنى شۇنچە يىل،
ئىنتىزار قىلماي ئۇنى سەن، شۇ بۈگۈن قوينۇڭنى بەر.

1986- يىلى سېنتەبىر، قەشقەر

ۋىسال ئۈمىدى

(ئەخمەت زىيائىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

نىگارا، باستى يەلكەمنى بولۇپ ھىجران - پىراقىڭ تاغ،
ۋىسالىڭ كۆرمىگەچ بولدى گۈلىستانىم خازانلىق باغ،

پىغاندا بولبولۇم كەتتى، ئۇنىڭ ئورنىغا قالدى زاغ،
نېچكۈ كۈن ئەردىكىم كىرىپكىلىرىڭ باغرىمغا سالدى داغ،
چىرايىم سارغىيىپ بولدى خازان ۋاقتىدىكى ياپراق.

مېنى ئۆرتەپ پىراقىڭدا، قىلىپ كەلدىڭ داۋام سەرسان،
چۈشەنەنەڭ گەر مۇھەببەتنى، ۋاپاسزلىق قىلۇر گۇمران،
لېۋىڭ جامىدا مەي ئىچسەم دىلىمدا قالمىغاي ئارمان،
تەلمەنكى ۋىسالنىڭ ئەيلىسە دەردىمگە بىر دەرمەن،
پىراقىڭ ئىچرە جىسىمىم تىتىرمەكتە ھەر زامان لاغ - لاغ.

چۈشۈمدە مۇڭدىشىپ كەلدىم ئۆزۈڭ بولغاچ يېقىن سىرداش،
تۇتۇق بەرمەي ئازاب سالىدىڭ مېھرىلىك شوخ كېيىك ئوخشاش،
ۋىسالنىڭدىن ئۈمىد ئۈزمەي ياشاپ كەلدىم بېرىپ بەرداش،
خىيال قىلغاندىم كۆڭلۈمدىكى ئوتتى ئۆچۈرگەي ياش،
تەئەججۈپ كۆز يېشىم بولدى بۇ ئوتتى ياندۇرۇشقا ياغ.

بىنا قىلىدىڭ ۋۇجۇدۇمدا ئىپار ھىدلىق گۈزەل گۈللۈك،
سېنى كۆرسەم شۇئان قەلبىم تاپار شادلىق، خۇمار كۆزلۈك،
تېلىڭدىن بال تامامدۇ بىلىمدىم، تاتلىق، شېرىن سۆزلۈك،
ئۆزۈڭ جان كۆيدۈرەر دىلبەر ئىرۇرسەن ئەي پەرى يۈزلۈك،
ئۈمىدىم شۇكى، بولغايسەن يامان كۆزدىن يىراق ھەم ساق.

يولۇڭغا تەلمۈرۈپ كۈتتۈم سېنى بىر كۈندە مىڭ مەررە،
ئەقەدىمنى چۈشەنمەستىن قويۇپ كەلدىڭ ھامان يەردە،
سەبىي قەلبىم ياساپ چىقتى ساڭا شاھلىق قەسىر زەردە.

كى تا بىر كۈن چۈشۈپ كۆڭلۈمگە سۆيگۈ ئوتىدىن زەررە،
ئەجەب ئەمەسكى بولساڭ بۇ زىيائىغا يېقىن بىر چاغ.

بۇ رىجازىنىڭ نىسبەت ۋە ۱992-يىلى سېنتەبىر، قەشقەر

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى

سوراك

(سەيپىدىن ئەزىزىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

يار ئۈچۈن كۆيگەن يۈرەكنى ھۆرى - غىلماندىن سوراك،
 سۆيگۈ بايىدا چېنىققان ئەرنى گۈلخاندىن سوراك،
 ئىشقى دەرد سەۋداسىنى سەۋدايى بولغاندىن سوراك،
 جاندىن كەچكەن يىگىتنى يارى - جاندىن سوراك،
 شام ئوتىنىڭ پەيزىنى پەرۋانە غەمخانىدىن سوراك.

مەرد، ساداقەتمەن يىگىتلەر لەۋزىدە مەھكەم تۇرار،
 قەھرىدىن مەۋقەسى يوق نامەردلەرگە ئوقيا ئاتار،
 بۇ سۈپەتلىك ئەرلەر يۇلتۇزدەك سامادا يالترار،
 بىۋاپا شەرمەندىلەر ئەقىدىنى يەرگە ئۇرار،
 چىن ۋاپانىڭ قىممىتىنى بىباھا جاندىن سوراك.

ئازا ئۇتۇقتىن مەست بولۇپ كۈلگەن ھاماقەتتىن قېچىڭ،
 ئەيشى - ئىشرەت پەيزىنى سۈرگەن ھاماقەتتىن قېچىڭ،
 تامچە سۈنى كۆل بىلىپ چۆمگەن ھاماقەتتىن قېچىڭ،
 مەنلا بىر دۇنيادا دەپ يۈرگەن ھاماقەتتىن قېچىڭ،
 ئەقىل - ئىدراك جەۋھىرىنى خەلقى جاھاندىن سوراك.

تۈلكىنىڭ پەيلىنى ئالغانلار كۆرۈنگەي بەكلا قوۋ،
 ئالدىدا ھى - ھى قىلىپ سۈنئىي كۈلەر يالغانچى ئۇ،
 گۆشنى ئۆپكە كۆرسىتىپ داڭلايدىغان ساپساپچى ئۇ،
 تېشى پال - پال، «ئاشىنا» ئادەم ئەمەس، ئالدامچى ئۇ،

چىن مۇھەببەتنى چىن ئاشىق قىز ۋە ئوغلاندىن سوراڭ.
كىم گۈزەللىك شاھىغا بولسا ئەگەر راستتىنلا قۇل،
تەر تۆكۈپ بەختى ئۈچۈن ئاچسۇن توساقسىز كەڭرى يول،
شۇندا ئەجرى گۈل باھاردەك چاچقۇسى خوش ھىدىنى مول،
باغ ئىچىدە شوخ ئېچىلمىش رەڭمۇرەڭ مىڭلارچە گۈل،
ئاشۇ گۈلدىن قايسى ئۆز بۇلبۇل غەزەلخاندىن سوراڭ.

ئەلماسقاقتىن بىز مۇقام ئەھلىگە بىلدۈرگەن - سالام،
كۈي بىلەن ئۆتكەندۇر دىللار سۆيۈنۈپ شاد - خۇرام،
شۇ مۇقامغا جان بېرىپ ھازىر ئۇنى قىلدۇق داۋام،
ئاھ! غەزەل - نەغمە كىشىنىڭ كۆڭلىگە بەرگەي ئارام،
قەدرىنى سازنىڭ مۇقام ئۇستازى دەۋراندىن سوراڭ.

ئىزدىنىڭ بۇ يولدا دائىم، بولمىسۇن ئەندىشە - غەم،
ئۇرغۇسا غەيرەت - جاسارەت، بولمىغاي دىلدا ئەلەم،
يەڭسىڭىز مۈشكۈل - خەتەرنى، قۇتلىغاي سىزنى سەنەم،
ئەي ئەزىزى، يول يىراق، بايقاپ بېسىڭ مەزمۇت قەدەم،
چۆل - باياۋان، تاغ-ئېدىرنى يولچى كارۋاندىن سوراڭ.

1992 - يىلى ئاۋغۇست، قەشقەر

كەل سابا

(ئابدۇرېھىم ئۆتكۈرنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

مۈشكى ئەنئەردەك ھىدىڭ تەنگە داۋا، كۆپ قىينىما،
دىل بېغىمنىڭ نەۋ باھارى، مەرھابا، كۆپ قىينىما،

مېنى مەپتۇن ئەيلىگەن قاشى قارا كۆپ قىيىنما،
تاقىتىم تاق بولدى، كەل - كەل ئەي سابا كۆپ قىيىنما،
كەل، جېنىم بولسۇن يولۇڭغا بورىيا، كۆپ قىيىنما.
كەلمىدىڭمۇ ياكى يۈز ئۆرۈپ مېنىڭدىن ناز بىلەن،
كۆڭلى - قارىڭنى ئېچىپ يۈردۈڭمۇ ئۆردەك، غاز بىلەن،
بىر يولى كەتتىڭ چۆنەپ پەسلى باھار ھەم ياز بىلەن،
تاشلىدىڭ، كەتتىڭ بېغىمدىن تۇرىدەك پەرۋاز بىلەن،
تۇرىنلارمۇ قايتتىغۇ، كەل بىۋاپا، كۆپ قىيىنما.
چىدىغانسەن قاي تەرىقە مېنى تاشلاپ قاچقىلى،
سەن ئۈچۈن سەۋرى قاچاممۇ قالدى ھەتتا تاشقىلى،
بۇ يۈرەك سەكپارە بولدى سەن بىلەن مۇڭداشقىلى،
مەن نېتەي سەندەك قاناتم بولمىسا تاغ ئاشقىلى،
بىلمىدىڭمۇ بىر ئەسىرمەن، دىلرەبا كۆپ قىيىنما.
ئوتقا چۈشكەن قىل كەبى مەن تولغىنىپ بولدۇم گادا،
ئۆرتىدى تەن مۈلكىنى ئاتەش پىراق بولغاچ لاۋا،
دەردۇھىجرانغا داۋا يوقمۇ، پەقەت قادىر خۇدا،
ھېچ ئەسىر مەندەك قارا قىسمەتكە بولماس مۇپتىلا،
پۈت - قولۇم زەنجىردە، تىل سۆزدىن جۇدا، كۆپ قىيىنما.

ئەي سابا بىلگىن شۇنى، ھىجرانغا مەن تۇغقان ئەمەس،
ئۆزگىلەرگە يۈرىكىم مېھرى بىلەن سوققان ئەمەس،
تاش يۈرەكلەر ھېچقاچان ئامەت، بەخت تاپقان ئەمەس،
باغلىسا پەرھاتنى خىسراۋ، ئاغزىنى بوغقان ئەمەس،
مەن ئۈچۈن ئىسمىڭنى ئېيتماقمۇ گۇناھ، كۆپ قىيىنما.

مېنى دىشۋارغا سېلىپ ھىجران ئازابىڭ قىيىندى،
تاقىتىم تاق بولدى، جاننى ئىشق لاۋاسى ئۆرتىدى،

كۆزلىرىمنىڭ نۇرى قاچتى، ھېچ ئاماللىق قالمىدى، سىمىمىز
 كەزسىمۇ چۆللەردە مەجنۇن، ئاھلىرى ئازاد ئىدى، سىمىمىز
 كاشكى بولسا شۇ باياۋان كەڭ دالا، كۆپ قىينىما. سىمىمىز
 ۋايسىماي كەلدىم چىداپ باسسا مۈشكۈللەر تېغى، سىمىمىز
 ئاخىرى كەتتى زىمىستان، ياشنىدى كۆڭلۈم بېغى،
 بىزنى قۇتلۇقلاپ بۈگۈن بولدى تەبىئەتمۇ سېخىي، لىغىمىز
 كەل ساپا، كەل - كەل ساپا، يەتتى مۇرۇۋۇتەتنىڭ چېغى،
 بولمىغاي زۇلمەتتە ئەل جاندىن جۇدا، كۆپ قىينىما. سىمىمىز

؟ نۇسخا ۋاقتىدا 1992 - يىلى ئىيۇل، قەشقەر

سېنى كۈتۈپ تۇرامدۇ

(ئەرشىدىن تاتلىقنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

؟ نۇسخا ۋاقتىدا
 ئايا دوستۇم، ئەمدى سەن ئويغانمىساڭ بولامدۇ؟
 ئىلىم - پەننىڭ جېڭىگە ئاتلانمىساڭ بولامدۇ؟
 داۋان ئاشماق قىيىن دەپ، باش قاشلىساڭ بولامدۇ؟
 دەۋر ئالغا يۈكسەلدى، يانداشمىساڭ بولامدۇ؟
 ئىلگىرىلەشتىن ئەيىمىنىپ، يانپاشلىساڭ بولامدۇ؟
 ؟ نۇسخا ۋاقتىدا

بىر چاغ يەرگە ئۇرۇلدى مەرىپەتنىڭ قىممىتى،
 ئىلىم - ئىرپان ئەھلىنىڭ ھېچ بولمىدى ئىززىتى، قەيە
 كەتتى ئۇ كۈن، ئۆزلىدى ئەلنىڭ غەيرەت - جۈرئىتى،
 تەسەۋۋۇرۇغا سىغمايدۇ كەشىپىياتنىڭ سۈرئىتى، سىمىمىز
 تەلىمىنى سىناي دەپ چەك تاشلىساڭ بولامدۇ؟
 ؟ نۇسخا ۋاقتىدا

ئويغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئويغۇر كىتابلىرىنىڭ يېڭى ئادرېسى

يېتەلمەيسەن مەنزىلگە، تېز باسمىساڭ قەدەمنى،
غېرىپ بولۇپ داۋام ئاش، كۆرەي دېسەڭ قەدەمنى
شەرەپ بىلەن ئاقلغىن ئەلگە بەرگەن قەسەمنى،
ئايدىن يۆتكەپ قەدەمنى، مارقا تىكلەپ ئەلەمنى،
سەن ئۆزۈڭگە مۇناسىپ يول ئاچمىساڭ بولامدۇ؟

يارىتىلغۇچ كەڭ ئىمكان، نۇر چىچىلدى يولۇڭغا،
بىخۇدلۇقتا كۆز يۇمۇپ، ياتما مۆكۈپ بۇلۇڭغا،
ئەل قەھرىگە دۇچ كەلسەڭ كېلەلمەيسەن ھوشۇڭغا،
قەلەم ئالماي قولۇڭغا، قوشۇلماستىن قوشۇڭغا،
ئىجادكارلار ئېشىغا كۆز تاشلىساڭ بولامدۇ؟

ئۇرغۇپ خەلقىم غەيرىتى مەنزىلەرگە ئات سالىدى،
جەڭ - چېلىشنىڭ بايرىقى ئۆتكەللەرگە قالدالدى،
قانچە مەردلەر كۈرەشتە باتۇر ئوغلان ئاتالدى،
پەن - تېخنىكا شۇنچە تېز يۈكسەك پەللىگە ماڭدى،
ئىلھام ئېلىپ ئۇنىڭدىن، سۆز ئاچمىساڭ بولامدۇ؟

ئايان بولدى كۈرەشتە ئەتمىزنىڭ بەلگىسى،
كۆكنى قوچتى خەلقىمنىڭ خۇشاللىقى، كۈلكىسى،
ۋەتىنىمدە تەڭداشسىز كاتتا بىر توي بولغۇسى،
پات يېقىندا ئۆزگۈسى كۆكتە ئالەم كېمىسى،
شۇنچە پارلاق كەلگۈسى، قىر ئاشمىساڭ بولامدۇ؟

قورقۇپ جاپا، توسقۇندىن، ئاسانلىقنى ئىزدىسەڭ،
ئاز ئۇتۇققا مەست بولۇپ، ئۆز - ئۆزۈڭنى بەزلىسەڭ،
دېڭىزىدىن ئىلىمنىڭ ئۈنچە - گۆھەر سۈزمىسەڭ،
ئوقۇمىساڭ، بىلمىسەڭ، ئىجاد قىلىپ يۈرمىسەڭ،
تەرەققىيات يول بېرىپ سېنى كۈتۈپ تۇرامدۇ؟

خىتابىمغا سال قۇلاق، قېرىلمە بۇ ئىللەتكە، مانە نەپەككە
ئويلا، كىمىنىڭ ئوغلىسىن، داغ چۈشۈرمە مىللەتكە،
تۆھپەڭ بىلەن ئېرىشكىن ئەل ئالدىدا ھۆرمەتكە،
تولۇپ تاشقان غەيرەتتە مەنمۇ كەلدىم بۇ سەپكە،
ئۆتۈش ئۈچۈن ئۆتكەلدىن جەڭ ئاچمىسام بولامدۇ؟
كەل، ماڭايلى سەپ تۈزۈپ كۆزلەپ نىشان، تىلەكنى،
كۈيلەپ ئانا ۋەتەننى، ئۆستۈرۈپ گۈل - چېچەكنى،
جاھان كۆرسۈن ھەيۋەتلىك بۇ قىزىغان كۆرەكنى،
قايتا تۈردۈم بىلەكنى، تىڭشا قىزغىن يۈرەكنى،
يۈرىكىمنىڭ رېتىمى مىسرادىن كەم ئۇرامدۇ؟

1982- يىل فېۋرال، قەشقەر

تاشۋاي

(مۇھەممەد ئەلى زۇنۇن تەشنىئىنىڭ شۇ ناملىق
غەزىلىگە تەخمىس)
ياقار تەشنىا يۈرەك سۆيگەن نىگار رۇخسارىغا تاشۋاي،
نىگار رۇخسارىدىن چەندان گۈزەل، دەرگاھىغا تاشۋاي،
بېقىپ توپمايدۇ، قانمايدۇ ئانا دىدارىغا تاشۋاي،
ئەجەب تەشنىا خۇمارىدۇر ئەزىز ھېيتگاھىغا تاشۋاي،
ئۇرار شامۇسەھەر زەخمەك راۋابى تارىغا تاشۋاي،
ئوغۇزخان نەسلىگە ئەسلىي ئۇدۇم دىلدىن راۋاب سۆيمەك،
ئۇنىڭ ئىشقى ئوتىدا بىر ئۆمۈر پەرۋاندىك كۆيمەك،

www.kyrgyzurkitap.com
ئۆزبېك تېلېفون كاتالوگىنىڭ يېڭى نەشرىسى

نەسىللىك پەخرىدۇر كەلسە گېزى شۆھرەت ئىلەن ئۆلمەك
ئاتادىن قالدى يادنامە - تەۋەررۈك شۇراۋا زەخمەك
تەسەددۇق ئەيلىدى جاننى ئاشۇ دىلدارىغا تاشۇي

سۆيۈندى جان - دىلى ئۇشۇ راۋاب - ئەجداد مىراسىدىن
ئىجادكار، تۆھپىكار، ئەجدادىمىزنىڭ ئىختىراسىدىن،
يۈرەككە يىغدى كۈچ ئەلنىڭ پىغانى، قان قىساسىدىن،
مۇنار ئۇلى جىغىلدايدۇ ئۇنىڭ ئاھۇنىداسىدىن،
ناۋاسىدىن بېرەر ئىلھام ئەلەمداش يارىغا تاشۇي.
مۇرادى قايغۇغا پاتقان غەرب - يوقسۇلنى كۆلدۈرمەك،
ناۋانىڭ لەززىتى بىرلە كۆڭۈللەرنى سۆيۈندۈرمەك،
جاپا ئەھلىگە كۈلپەتنىڭ تېگى - تەكتىنى بىلدۈرمەك،
راۋابنىڭ تارىسى پىلتە، قىساسنىڭ چاقمىقى زەخمەك،
ئاتار پارتلانقۇچ بومبا زۇلۇم قورغانغا تاشۇي.

مىراس ئەتكەن ئەمەس ئەجداد ئەلەم ئىلكىدە ئۆتمەكنى،
ۋەسىيەت ئەيلىگەن قان - تەر ئىزىدىن بەختنى كۈتمەكنى،
ۋىسال پەسلى مۇراد - ئارمان گۈلنى كۆزگە سۈرتمەكنى،
ئۇرۇپ يوقسۇل - جاپاكەشنىڭ يۈرەك تارىغا زەخمەكنى،
گۈزەل، رەڭدار چېچەك قوشتى مۇقام گۈلزارىغا تاشۇي.

ئۇرۇلدى باشىغا تەڭسىز پەلەكنىڭ بازغىنى ئاخىر،
چاقالمى كەتتى ئۇ مېھنەت ھوسۇلى ماغزىنى ئاخىر،
يېڭى ئەۋلادقا قالدۇردى تەۋەررۈك سازىنى ئاخىر،
جاھالەت دېۋىسى ئاچتى ۋەھىملىك ئاغزىنى ئاخىر،
كىرىپ كەتتى ئۇنىڭ تويىماس بالاخور قارىغا تاشۇي.

ياراتقان «ساپئېرىق» ئوخشاش مۇزىكا كۆكىدە ئايىنى،
ئۇنىڭ ئۆچمەس نۇرى پارلاپ يورۇتتى ھەممە يۇرت - جايىنى،
قىزىتتۇق شۇ ناۋا بىرلە بۈگۈن توپلاردا ھاي - ھايىنى،
كىرىپ كەتتى دېمەڭلار دىۋىنىڭ قارىغا تاشۋايىنى،
كېزەر ئالەم مېنىپ قانلىق قىساس تۇلپارىغا تاشۋاي!
قۇتقۇن ئىلىم ئۆزى خىلىمىزنى پاكىتىمىز،
قۇتقۇن پەھار ھەم قىيەت ۋەلىمىز 1986 - يىلى ئىيۇن، قەشقەر

تۈمەن دەرياسى

تۈمەن دەرياسىنىڭ قۇرغاقچىلىق ۋە يېرىم
(ئۇستازىم ھاجى ئەھمەد كۆلتېگىنىڭ
شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)
ئانا يۇرت باغرىنى بويلاپ ئاقارسەن تۈندە سۈرئەتلىك،
تاپار بىمارسېنىڭدىن كۈچ، سۈيۈڭنىڭ تەمى لەززەتلىك،
سېنى كۈيلەيدۇ شائىرلار توقۇپ ئەشئار مۇھەببەتلىك،
تۈمەن دەرياسى تارىختا ئىزنىڭ بار شانۇ شەۋكەتلىك،
ماڭا ئايى ھايات بەرگەن ئانامسەن مېھىر - شەپقەتلىك.
تىنىق كۆلچەكتىكى سۈدەك يېشىل قىرغاققا قويماي باش،
ئېقىپ كەلدىڭ تۈمەن يىللار بولۇپ يۇرت ئەھلىگە سىرداش،
ساداسى ئاشۇ شاۋقۇننىڭ بولۇپ ئورمان بىلەن مۇڭداش،
ئاقارسەن باغرىدا يۇرتنىڭ مىسالى قان تومۇر ئوخشاش،
پىداكارسەن قەدىم چاغدىنلا ئۆز نەسلىڭگە ھىممەتلىك.
تۈمەن دەرياسىنىڭ قۇرغاقچىلىق ۋە يېرىم
قىلىپ باغرىڭنى ئاستانە ئۆتۈشتى قانچە خاقانلار،
قونالغۇ قىلدى كىمخابتەك بويۇڭنى قانچە كارۋانلار،
رەقىبىنىڭ باغرىغا ئۇردى قىلىچنى قانچە پالۋانلار،

ئەقىل تاپتى ئىچىپ شەرىپەت سۈيۈڭنى قانچە مەردانلار،
 نوزۇكنىڭ قەلبىگە سىڭدى ئۇلۇغ ئارزۇ بىلەن بىرلىك.
 جەسۇر قۇدرەت بىلەن توسقۇن قورام تاشنى ئۇرۇپ چاقتىڭ
 مۇھەببەت - ئىشتىياق بىرلە ئەزىز تۇپراققا لەۋ ياقنىڭ
 كېلەچەككە نەزەر تاشلاپ ئۈمىدلىك كۆز بىلەن باقتىڭ،
 نىزارى، خىرقىتى، گۈننام كۈيىگە جور بولۇپ ئاقتىڭ،
 توقۇپ كۈي - قىسسە تارىختىن ئەجەب نادىر ۋە سەنئەتلىك.

سەپەردە چاڭقىغانلار ساھىلىڭنى قىبلىگاھ قىلدى،
 سۆيۈملۈك قەھرىمان خەلقىم سېنى جاندىن ئەزىز بىلدى،
 مۇھەببەت - ئىشتىياقنى يۈرەك - قەلبىگە جا قىلدى،
 راۋابنىڭ ماھىرى تاشۋاي بويۇڭنى سەيلىگاھ قىلدى،
 جاھالەت كۆكسىگە خەنجەر ئۇرۇپ مەردانە، جورئەتلىك.
 بېسىپ كەتكەندە ئەل - يۇرتنى ملامەت تاغى - كۈلپەتلەر،
 خەلق باشىغا چۈشكەندە ھېسابسىز غەم بىلەن دەردلەر،
 غەزەپتىن فوزغىلىپ كۇرمىڭ باھادىرلار تۈزۈپ سەپلەر،
 غازات قىلغاندا ھۆزلۈك دەپ تۈمەننىڭ ئوت يۈرەك مەردلەر،
 قوشۇلدىڭ سەنمۇ ئىسيانغا تولۇپ شاۋقۇنغا ھەيۋەتلىك.

پەلەك تەتۈر كېلىپ باشقا ئەجەل كالتىكى تەگكەندە،
 خەلقىڭ قايقۇ، مۇڭ - زارى ساما قەرىگە يەتكەندە،
 زوراۋانلىق بىلەن خورلۇق قورساقنى شۇنچە ئەسكەندە،
 جاھالەتنىڭ تىغى مىڭلاپ گۇناھسىز باشنى كەسكەندە،
 قىزىل قانغا تولۇپ ئاقتىڭ مۇسئىبەت ئىلكىدە دەردلىك.

① تاشۋاي مۇزىكىسى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

زىمىستان قىشتا ئاقساڭمۇ تولۇپ كۆك مۇز بىلەن قارغا،
سۈيۈڭنى لاي قىلىپ بىر چاغ سېنى سالغاندا دىشۋارغا،
غۇلاتماقچى بولۇپ قىرغاقلىرىڭنى گۈم قىلىپ غارغا،
قۇرۇتماقچى بولۇپ زۇمرەت سۈيۈڭنى يۇتتى ئەجدىھا،
بېشىڭغا سالدى شۇم قىسمەت كەچۈرمىشلەرنى كۈلپەتلىك.

ياساپ ئۆركەش جۇلالىق ئۈنچە - مارجانلار چېچىپ قاشقا،
سۈيۈڭنىڭ بەھرىدىن ياشىناپ كۆچەتلەر كىردى ئەيۋاشقا،
يىقىلغان چاغدىغۇ ھەم كۆھىنچىنىڭ تاغلىرى باشقا،
لېكىن بوي بەرمىدىڭ لاتقا بىلەن سۈرلۈك قورام تاشقا،
داۋام ئاقتىڭ كېچە - كۈندۈز سۈرۈپ توسقۇنى شىددەتلىك.

ئېقىپ شاۋقۇنلىنىپ ئەمدى ۋەقەنىڭ كۆزىنى ياشلاپ،
ئېچىپ تارىخ يېڭى باشتىن مۇقام مەرغۇلىنى باشلاپ،
تېنىڭدە ئۇرغۇتۇپ غەيرەتنى مەنزىلگە غۇلاچ تاشلاپ،
ئۆتۈپ يىللار ... باھار قۇچتى بويۇڭنى گۈل - چېچەك ياشىناپ،
تولۇپ ساھىللىرىڭغا مول ھوسۇل خامانى بەرىكەتلىك.

سېنىڭ قەلبىڭدىكى ئارزۇ يىراق مەنزىلنى كۆرمەكتۇر،
بۈيۈك ئارمانغا يەتمەكچۈن ۋىسال ئىشقىدا كۆيمەكتۇر،
قويۇپ باشىڭنى ئەڭ ئاخىر چىمەن قىرغاقنى سۆيمەكتۇر،
پەزىلەت بابىدا مەڭگۈ ماڭا ئەڭ ياخشى ئۆرنەكتۇر،
تىنىم تاپماي ئېقىش روھىڭ، سۆيۈملۈك ھەمدە قىممەتلىك.

1986 - يىلى ئىيۇل، قەشقەر

كۆزلىرىڭ

(مەرھۇم ئۇستازىم ئابدۇرېھىم ئىسمائىلنىڭ

شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

ئاخشىمى نۇرلار چېچىپ شەمى - چىراغۇ كۆزلىرىڭ،
 كۈل قىلىپ ھىجرىدە ھەر كويغا سالامدۇ كۆزلىرىڭ،
 باققىنىمدا ھەر قېتىم جاننى ئالامدۇ كۆزلىرىڭ،
 ئەي گۈزەل نېمانچىلا ئوتلۇقتۇ ئاھۇ كۆزلىرىڭ،
 ھەم نېمانچە بەك خۇمارلىق، قاپقارادۇر كۆزلىرىڭ.

كۆرمىسىم كۆزۈڭنى ھەتتا نانۇئاش يېپەلمىدىم،
 ياكى بىرسىگە يۈرەك سىرىمنىمۇ دېيەلمىدىم،
 تەلمۈرۈپ باقساممۇ قانچە تەكتىگە يېتەلمىدىم،
 باردۇ ئۇندا نە سېھىر - خىسلەت تېخى بىلەلمىدىم،
 ئەيلىدى تۇتقۇن، ئەسىر ئەقلىمنى جادۇ كۆزلىرىڭ.

ھەر قېتىم كۆرسەم نىگاھىڭنى كۆڭۈل تاپقاي ئارام،
 كۆزلىرىڭ باقسام كۈلۈپ تاپقاي شىپالىق دىل يارام،
 تەنۇجسىمىمغا ئاقار چەكسىز قۇۋۋەت، سەۋرى - چىدام،
 تارقىلار ئۇندىن ساداقەت ھەم ۋاپا - شەپقەت، مۇدام،
 جىلمىيىپ ئويىناپ كۈلۈپ ئەيلەر تەۋەزرۇ كۆزلىرىڭ.

شۇنچە سادىق ھەم ۋاپادار جان ئىكەنسىن ئەسلىدىن،
 ناز - كەرەشمەڭ بىرلە چىقساڭ ئاشۇ ئاۋات رەستىدىن،
 مىڭ قۇياشنىڭ نۇرى چاقنار كۆزلىرىڭنىڭ تەپتىدىن،

كۆرمىەن شەرمى - ھاياننىڭ جىلۋىسىنى ئەكسىدىن، ئالدىنقى
ياتقا باقماقنى بىلەر ئۆزىگە مەكرۇ كۆزلىرىنىڭ.

مۇنچە كۆپ دەرد سالمىغىن ئاشىق غېرىبىنىڭ يۈرىكىگە،
قويمىغىن دۈشمەنلىنىڭ ئالدىدا ھەرگىز كۈلكىگە،
قىلغۇسى ئەنداز، پەرىلەر كۆزلىرىڭنى ئۈلگىگە،
بىر نەزەر قىلساڭ ئەگەردە ئوت كېتەر تەن مۈلكىگە،
بەرمىگەي كۈندۈز ئاراملىق، تۈندە ئۇيقۇ كۆزلىرىڭ.

ئادەتتە ئۇرۇپ شامۇسەھەر بىر ئۇچرىشىشقا ئازىمەن،
سىنىسنىڭ سۆيگۈمنى پەرھاتنىڭ بولۇپ تاغ قازىمەن،
ۋەسلى - دىدارنىڭ ئۈچۈن ھەتتا بۇ يولدا غازىمەن،
گەرچە چەكسەممۇ ئازاب، كۆرمەككە تەشنا، رازىمەن،
ساقلىغىچ نۇرىدا مەنچۈن ياخشى ئارزۇ كۆزلىرىڭ.

ئۇچرىشىپ قالسام ئاۋادا چىقىمىغاي مەندىن سادا،
قورقىمەن چېھرىڭ نۇرىدىن بولمىغاي مەن دەپ جۇدا،
ئارمىنىم قالماس ۋىسالىڭغا ئېرىشتۈرسە خۇدا،
تاپمەن ھەر بېقىشىڭدىن بىر ئۆمۈر دەردكە داۋا،
كۆزلىرىمنىڭ ھاجىتى، دەردىمگە دارۇ كۆزلىرىڭ.

يۈرسەن ئەگىپ تەلۋىلەر شەھۋانىيلارچە قاش ئېتىپ،
قىلسا ھەتتا شۇنچە پەسكەشلىك نومۇس - ۋىجدان سېتىپ،
توسسىمۇ ئالدىڭنى مەجبۇرەن، كۆرەڭلىپ گىدىنىپ،
قارىسا ياتلار يامان نىيەت بىلەن سەت ھىجىيىپ،
سانجىلار خەنجەر بولۇپ نەپرەت بىلەن شۇ كۆزلىرىڭ.

باغلىنىپ كەتكەچ مېنىڭكى بىر ئۆمۈر رايىم ساڭا،
مەڭگۈلۈك بەخشەندىدۇر ھەتتاكى ئىمانىم ساڭا،

گەر ۋىسالغا يەتمەيىن كەتسەمكى ئۇۋالىم ماڭا،
 شۇ سەۋەبتىن نىگار باققۇم كېلۇر دائىم ساڭا
 تۇرغىنى ئۈچۈن قۇچۇپ ئالەمچە سۆيگۈ كۆزلىرىڭ
 ئەي ئەزىز دوستلار ماڭا قىلساڭلىمۇ سۈلھى - سالا،
 مەيلى سەۋدائى بولاي، كۆڭلۈمنى قىلمايمەن ئالا،
 بولسا شۇ لەۋزىڭ نىيازى كويلنىشك ئەمدى بولا،
 كۆزلىرىڭ تەرىپىنى ئابدۇرېھىم ئېيتىپ تولا،
 يازدى نەزمە، نەزمىسىگە بولدى ماۋزۇ كۆزلىرىڭ.

1987- يىلى دېكابىر، قەشقەر

سەن بىلەن

(ئۇستازىم ئابدۇرېھىم توختىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

گۈللىدى ئىشقىڭ نۇرىدىن لەيلىزارىم سەن بىلەن،
 دىل بېغىمدا پىشتى ساپ ئالما، ئانارم سەن بىلەن،
 كۈنسېرى ئۇلغايىدى ھەتتا تەندە جانىم سەن بىلەن،
 ۋەتىنىم ئاڭ - ئىدرىكىم قۇدرەت مادارىم سەن بىلەن،
 لەززىتىم ھەم، راھىتىم ھەم، دىل خۇمارىم سەن بىلەن.

ساپ ھاۋايىڭ ھەرقاچان بولغاچقا بۇ تەنگە داۋا،
 مېھرى يالقۇنىڭ بەخش ئەتكەچكە كۈچ، دەرمان ماڭا،
 ئاپىرىن ئېيتماي نېچۈن مەن ئەي گۈزەل يارىم ساڭا،
 قىلسا پەرۋاز ئوي - خىيالىم بۈركۈتى باغرىڭ ئارا،
 جۇش ئۇرار گويا دېڭىزدەك ئىقتىدارىم سەن بىلەن.

رازىدۇرمەن سەن ئۈچۈن بولسام ئەگەر جاندىن جۇدا،
كۈيگە قاتسام تەرىپىڭنى بولمىغاي ھەرگىز ئادا،
كەلتۈرەرمەن تۆھپە - ئەجرىمدىن زەپەر ھەم شان ساڭا،
نە شەرەپ، نە ئابروي سەنسىز نېسىپ بولماس ماڭا،
بەختۇنقىبال ئەرشىدە شەمى يانارم سەن بىلەن.

ئاق سۈتۈك بىرلە مېنى قوشتۇڭ قاتارغا پەپىلەپ،
سىيلىدىڭ مېھرىڭ بىلەن باشمىنى سەن غېمىمنى يەپ،
خۇددى شوخ تايىدەك قۇچاقىڭدا يېتىلدىم ئەركىلەپ،
سېنى دەپ كەلدىم جاھانغا، سەن ئۈچۈن ئۆلسەم شەرەپ،
بۇ ھاياتىم ھەر نەپەس ئۆلسەم مازارىم سەن بىلەن.

قۇت بەخش ئەتتى ماڭا سەندىن تارالغان نۇر زىيا،
چۆلدىكى ياناقلىرىڭمۇ مەن ئۈچۈن مېھرىڭىياھ.
شۇ سەۋەبتىن بىر ئۆمۈر ھۆسنۈڭگە بولدۇم مەھلىيا،
سۇلىرىڭ ئابى ھاياتتۇر، تۇپرىقىڭ زەر تۇتيا،
سۇ ئىچىپ ياشىنار چىمەندەك دىل باھارىم سەن بىلەن.

ياشىيالىمەن ئەبەدكە ئەجىرىسىز ئۆتسە كۈنۈم،
«ئىجتىھات بىرلە تىرىشماق» بۇ مېنىڭ پىكرىم - ئويۇم،
قالمىسا نەسلىمگە تۆھپەم، ياخشىراقتۇر ئۆلگىنىم،
سېنى كۈيگە قاتمىسام مەزمۇن تاپالمايدۇ كۈيۈم،
گۈللىنەر مېھنەت، ئىجادىم، ئىختىرايم سەن بىلەن.

ئەيلىسەم ھوشيار تۇرۇپ غەپلەتتە مۈگدەشتىن ھەزەر،
ئالغا ئۆرلەشتە پەقەت يوقتۇر ماڭا خەۋپۈختەر،
ماڭغىنىم ماڭغان ئەبەدكە بولسىمۇ مۈشكۈل سەپەر،

سەن يورۇق قىلغان كۆزۈمدە ئەتكە سالماق نەزەر،
چىن ۋىسال ئەيىمى ئەي سۆيگەن نىگارم سەن بىلەن،
1986- يىلى ئاپرېل، قىشقىر

گۈزەلگە

(ئۇستازىم ئابلىمىت ھاجىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

كۆيدى بۇ ئوتلۇق يۈرىكىم ئىشقى ئونۇڭدا ھەر زامان،
تۈنلىرى شېرىن چۈشۈمدە بولىدۇ چېھرىڭ ئايان،
ئۆرتىنىپ ھىجرىڭ بىلەن زەپ بولدى بۇ رەڭگىم سامان،
ئەي گۈزەل ۋەسلىڭنى ئىزدەپ دەشت ئارا چەكتىم پىغان،
سەن ئۈچۈن يۈزىڭ جاپالار ئوقىغا بولدۇم نىشان.
چاچتى نۇر قەلبىم ئۆيىگە بوپ يۈزۈڭ شەمى - چىراغ،
مېنى مەست قىلدى دىلىمغا ئورنىغان ئىشقى - پىراق،
ئىزدىسەممەن ۋەسلى - دىدارىڭنى بەكمۇ يول يىراق،
دىل مۇرادىم بولمىدى ھاسىل، بېشىمغا كىردى ئاق،
دەردلىرىڭنى تارتا - تارتا بولدى كۆڭلۈم ناتىۋان.

دەرد - ئەلەملەر گۈلخىنىدا كۆيدى بۇ تەن ياغ كەبى،
سۇسراپ كەتتى يۈرىكىم قاغىچىراق بىر باغ كەبى،
تەلۋىلەر چۇقانى گويى ئاڭلىنار بىر زاغ كەبى،
بۇ جاھاننىڭ خورلۇقى باستى مېنى بىر تاغ كەبى،
ۋادەرخا، بولدى زەپ ياشلىق گۈزەل باغىم خازان.

بىر مەھەل قۇتراپ رەقىبىلەر ئىززىتىمنى چەيلىدى،
ھەر قىسىم تۆھمەت، ھاقارەت كەلتۈرۈپ كۆپ تىللىدى،
مۇپتىلا ئەيلەپ قەپەسكە، پۇت - قولۇم كىشەنلىدى،
ئەدىكى چۈپرەندىلەر تارتقۇشلىشىپ خار ئەيلىدى،
بۇ ئەزىز مىڭ بىر جېنىمدىن قالدى نىم جانىم ئاران.

چىددىم كۈلپەتكە قەتئىي، قىپ ئىرادەمگە ئەمەل،
ياڭرىتىپ ئۆتتۈم رەقىبىلەر ئالدىدىن ئوتلۇق غەزەل،
قەستلىگەندە ئالغىلى قوينىغا جىسمىمنى ئەجەل،
شۈندىمۇ مېھرىڭ سەبىي كۆڭلۈمگە ئوت ياققاچ ئەزەل،
ئەگمىدىم تۆھمەتكە باش، قەددىمنى تىك تۇتتۇم ھامان.

1986 - ماي، قەشقەر

ۋاپادارلىق ناخشىسى

(ھاجى ئابدۇسەمەت خېلىلىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

يۈرەك - قەلبىمگە ئەي دوستلار ۋاپانى قىبلىگاھ ئەيلىي،
قىلىپ ئىخلاسى ئۇنى دائىم يولۇمغا رەھنىما ئەيلىي،
ئەگەر ياتسام بولۇپ بىتاپ كى رەنجىمگە داۋا ئەيلىي،
ۋاپا ئەھلىنى تاپساممەن كۆزۈمگە تۇتيا ئەيلىي،
ئۇنىڭ نامىنى ھۆرمەتتە ھەمىشە دىلغا جا ئەيلىي.

ھەقىقىي شىر سۈپەت ئەرلەر يېتىلگەي تاۋلىنىپ ئوتتا،
رەقىبىكە قىلچە تىز پۈكمەس كۈرەش - جەڭلەردە، جەڭگاھتا،
غېمىنى يەپ ۋەتەن - ئەلنىڭ، ئۆلۈمنى ئويلىماس ھەتتا،
ۋاپادارلىقنى يار قىلغان كىشى ئۆلمەيدۇ تارىختا،
ۋاپاغا دىلنى بەرگەننى گۆھەردىن ئەتىۋار ئەيلىي.

كۆيۈپ تاهىر كەبى ھەركىم ۋاپا دەرياسىدا يوقسا،
 گويا پەرۋاندىك ئۆزىنى ساداقەت شامغا ياقسا،
 يولىدا ئۇچرىغان زەنجىر - كىشەنلەرنى ئۇرۇپ چاقسا،
 ۋاپادارلىق كۈيىنى كىم جاھان ئىچرە جاراڭلاسا،
 قىلىپ تەڭكەش ئاڭغا ھەردەم بولۇپ بولبۇل ناۋا ئەيلەي.

ئۇلۇغۋار غايىنى كىمكى ھەقىقىي قەلبىگە پۈكسە،
 ۋاپادارلىق زېمىنىدا بېھىشتەك باغ بىنا ئەتسە،
 ئاشۇ مول تۆھپىسى بىرلە مۇراد - مەقسىتىگە يەتسە،
 ۋاپادارلىق يولىدا كىم مەگەر جەبىر - جاپا چەكسە،
 ئاڭغا جەزمەن بولۇپ ھەمدەم ئەزىز جاننى پىدا ئەيلەي.

ۋاپا ئەھلى مۇناسىپتۇر بولۇشقا چارچىماس كارۋان،
 ئۇنىڭ ئوتلۇق ۋۇجۇدىغا بېرەي شۇڭلاشقا كۈچ، دەرمان،
 بۇ يولدا ھېچ غېمىم يوقتۇر بولۇپ كەتسەممۇ گەر قۇربان،
 ۋاپادارغا چاكار بولسام دىلىمدا قالمىغاي ئارمان،
 ۋاپاغا ئېتىقاد باغلاپ كى بۇرچۇمنى ئادا ئەيلەي.

1988-يىلى ئىيۇل، قەشقەر

مىڭ ئۆي

ئىتتىپاقىمىزنىڭ رەھبەرلىكى بىلەن تەجىربە بىلەن رەھبەرلىك قىلىش،
 (كىمىن ئەخمىدىنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىنەن)
 بىرپ تەشنا يۈرەككە زوق، كۆڭۈلنى يايىرتار مىڭ ئۆي،
 جۇلالاپ خان سارايدەك كۆزۈڭنى چاقىنتار مىڭ ئۆي،

مۇقەددەمدۇر سېنىڭ بويۇڭدىكى زۇننار - تۇمار مىڭ ئۆي،
ئەزىز يۇرتۇمغا شان - شۆھرەت، مۇقەددەس يادىكارمىڭ ئۆي،
مۇزات باغرىدا ئەڭگۈشتەر كەبى ئۇرلۇق دىيارمىڭ ئۆي.

ۋىسال ئىشقىدا مەجنۇندەك جۈنۇلۇققا بولۇپ سىرداش،
گويكى تۈندە ئاي بىرلە بولۇپكىم بەزمىدە مۇڭداش،
كۆرۈنگەندەك سىياقىدىن ئاشۇ ئاشىققا تەقدىرداش،
گويا شېرىنى ئاقتۇرغان مۇھەببەتلىك يىگىت ئوخشاش،
جىمى ئىقلىم جامالىڭنى كۆرۈشكە ئىنتىزار مىڭ ئۆي.

بېقىپ ئوتلۇق كۆزى بىرلە ئاشۇ دىلدار جامالىغا،
قېنىشقا شۇنچە شەيدا بوپ سۆيۈپ مەڭزىگە - خالىغا،
بېرىپ خاتىمە مەڭگۈگە نىگارنىڭ پىراقىغا،
قاراپ تاملاردىكى نازۇك پەرىشتىنىڭ ۋىسالىغا،
يۈرۈپ بىر سەيرە ئەتمەكنى قىلۇردىل ئىختىيار، مىڭ ئۆي.

مۇزاتنىڭ باغلىرى جەننەت، پۇرايدۇ مۇشكىيۇ ئەنبەر،
سۈيى تەنگە شىپا - شەربەت، ئۇنىڭ تەمى گويا كەۋسەر،
قەدىمدىنلا سېخىلىنقىنىڭ قولى سەندە ئېچىلغان يەر،
دېۋارنىڭ غىچچىدە تاشلىق، قىيا باقسا ئىچىڭ گۆھەر،
بوۋاملار ئەجرىگە شاھىت لاتاپەت - جىلۋىگەر، مىڭ ئۆي.

سېنىڭ چېھرىڭ - سىياقىڭدىن تاپار بىمارلار كۈچ - دەرمان،
سېنىڭدىن تارقىغان نۇرلار بىلەن چاقناپ يانار ئاسمان،
ۋىسالىڭغا يېتەلمەي ھېچ تالاي ئىنسان يۈرەر سەرسان،
تېڭى يوق ئۇندا سەنئەتنىڭ، ئويۇقلاردا گۈزەل جانان،
تېرىكتۇر ھۆرى - غىلمانلار لېۋىدىن مەي تامار، مىڭ ئۆي.

ئەنە جەڭدە باھادىرلار ئۆتۈشمەكتە چېلىپ بەرغۇل،
نەمەرغۇل، ھۆر كېلەچەككە سېلىپ مەھكەم،
ئۇلارنىڭ ئەجرىگە خەلقىم ئوقۇپ تەھسىن، ئېتىپاق قىلىپ
قولدا گۈزى ئويناقلاپ، چاپارغا ئاستىدا دۆلدۈل،
ۋەتەن سۆيگەن جەسۈرلەرنىڭ كۆزىدە ئىپتىخار، مىڭ ئۆي.

ئېقىپ تارىم بىمارلارنىڭ داۋا ھەمدە شىپاھى بوپ،
يېرىپ توسقۇنلىنى گويا خەلقىنىڭكى قىيانى بوپ،
تومۇزدا چاڭقىغان تەشنا يۈرەكلەرنىڭ ئارامى بوپ،
چاپا بىرلە ھالاۋەتنىڭ تىنىم تاپماس گۇۋاھى بوپ،
يېنىڭدا ئول ئەزىم دەريا جاۋاھىر چاچرىتار، مىڭ ئۆي.

سېنىڭدىن يەتتە ئىقلىمغا تارالغان بىر بۈيۈك شۆھرەت،
شۇڭا قايىل بولۇپ ھەممە قىلۇر دىلدىن سېنى ئىززەت،
بەخش ئەتتىڭ نەسىللەرگە ھېسابسىز پەم - ئەقىل، قۇدرەت،
تۆمۈر ئەنلىك، كۈمۈش ياپراق دەردەختە زەرەكبى نېمەت،
بېزەلگەن گۈل ئارا ھۆسنى، بىنادۇر ئۈجمىزار، مىڭ ئۆي.

بىنا بولدۇڭ باھادىرلار داۋان ئاشقان قىيالاردىن،
تۈمەن توسقۇننى گۇمران قىپ ئۇرۇپ چاققان قىيالاردىن،
كۈرەشتە، جەڭدە مەردانە كۈلۈپ باققان قىيالاردىن،
قېزىلغانسەن ئۇلۇغ ئەجداد تەرى ئاققان قىيالاردىن،
قىيا نەدۈركى، جەننەتتەك مىسالى گۈلئۇزار، مىڭ ئۆي.

ئەجەب بىر لىچاڭ سېنى ئۆز ئىلكىگە ئالدى زىمىستان قىش،
جاھان ھەيرانە - ھەس بىرلە ساڭا كەلگەن ئەلەم - تەشۋىش،
تۈمەن خىل ھىيلە - نەيرەڭگە چىدالماستىن كىرىشتى چىش،
ۋە لېكىن بىر زامان مەلىئون يۈزۈڭگە قول سېلىپ مۇدەھىش،
تېنىڭنى ئەيلىدى پارە، قەپەستە خاكسار، مىڭ ئۆي.

بېرىپ خاتىمە ئەڭ ئاخىر ئاشۇ مۇدەشش ئېغىر كۈنگە،
 جاسارەت بىرلە ئوت ياقىتىڭ بۇرۇقتۇملىق قارا تۈنگە،
 ۋەتەن، خەلقىڭگە كۆرسەتتىڭ يېڭىۋاشتىن يەنە غۇلگە،
 بۈگۈن شادىسەن، خارابلىقتىن قۇتۇلدۇڭ تاكى مەڭگۈگە،
 تەڭرىتاغ تاجىدۇرسەنكى، ھاياتىڭ نەۋ باھار، مىڭ ئۆي.

1987- يىلى ماي ، قەشقەر

ۋىجدان

(تۇرسۇن نىيازنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

ھاياتىڭغا بېرىپ مەنە، تېنىڭگە كۈچ قوشار ۋىجدان،
 چىداملىقنىڭ زېمىنىدا گويىكى بىر چىنار ۋىجدان،
 رەقىبىگە ياغدۇرۇپ نەپرەت قەدەمدە ئوق ئاتار ۋىجدان،
 كىشىلەر روھىغا تالىق بولۇپ ھەر چاغ ياشار ۋىجدان،
 ئېسىل خىسەلەت، پەزىلەتتىن يولۇڭغا نۇر چاچار ۋىجدان.

نامايان قىلىدۇ ۋىجدان جىمىگە كەمتەرلىكنى،
 ئەزىز دوستلار ئارا سۈرگەي ئىناقلىق، دىلدا بىرلىكنى،
 سۆكەر يالغانچى، مەۋقەسىز، ۋاپاسىزلىكنىكى تىللىقنى،

كۆرۈپ تۇيغۇ كۆزى بىرلە گۈزەللىك ھەم ئىزلىنىش
تۇرار دىننىڭ ساماسىدا قۇياشتەك بىخۇبار ۋىجدان

ھالال ئەجرىڭ بىلەن گۈللەپ ھاياتنىڭ پەيزىنى سۈرسەڭ
سۈنۈپ خەلقىڭگە تۆھپەڭنى، ئۇتۇقتىن شادلىنىپ كۈلسەڭ،
سېنى تەبرىكلىگەي ئەل - يۇرت، ئىجاد دەرياسىدا ئۈزسەڭ،
مۇھەببەت بابىدا سۆيگۈ - ساداقەتنى شەرەپ بىلسەڭ،
جەسۇرلۇق بابىدا مەردلىك، شىجائەتكە خۇمار ۋىجدان.

ئاقىلغا رەھنىما بوپ ئۇ، نادانغا ياغدۇرار لەنەت،
باھادىر ھەمدە غالىبقا بېرەر جەڭلەردە كۈچ - غەيرەت،
ئاتا قىلغاي دىلى پاك، ئاق كۆڭۈللەرگە مېھىر - شەپقەت،
زۇلۇم - كۈلپەت، ئاسارەتكە غەزەپتە ياغدۇرۇپ نەپرەت،
ھەقىقەت ھەم ئادالەتكە ھەمىشە ئىنتىزار ۋىجدان.

كىشىدە بولمىسا ۋىجدان ئۇلۇغۋار پەللىگە يەتمەس،
بۇ يولدا جان پىدا قىلغانلىنىڭ ئەجرى بىكار كەتمەس،
ئۇنىڭ يۈكسەكلىكىن كۈبەپ غەزەل يازغانغىمۇ پۈتمەس،
قەدىر - قىممەت، گۈزەللىكتە ئاڭغا ھېچ نەرسە تەڭ كەلمەس،
كىشى ئالداشقا مەككارغا ئەمەستۇر، تىلتۇمار ۋىجدان.

قورال قىلغاندا ۋىجداننى قەلبكە چاڭ - غۇبار قونماس،
ئۆمۈرنىڭ بېغىدا ھەرگىز ئېچىلغان گۈل - چېچەك سولماس،
ئەگەر ئايرىلسا كىم ئۇندىن دىلى مول خەزىنىگە تولماس،
ئۇنىڭ يۈكسەك غۇرۇرىسىز ھاياتنىڭ قىممىتى بولماس،
ياشاشنى ئويلىغان ئوتلۇق يۈرەكلەرگە باقار ۋىجدان.

كۈرەش - جەڭلەردە تاۋانسا ۋەتەن - ئەلنىڭ غىمىنى يەپ،
داۋام ئىلگىرىلىسە ئالغا بۈيۈك مەنزىللىنى كۆزلەپ،

بۇ يولدا بولسا كىم ئاسىي ئۇنىڭكى باغرىنى ئېچىلەي،
ھاياتىدا ۋەتەنگە كۆيسە كىم جاننى نىسار ئەيلەي،
ئۇنىڭ يارقىن ۋۇجۇدىدا جىمىدىن ئەتىۋار ۋىجدان.
1988 - يىلى ماي، قەشقەر

ئاشىقلىق سەۋداسى

(ئابدۇللا ساۋۇتنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

قاقاس - سايلىقلىرىڭنى ئاھ گويا باغۇئېرەم قىلدى،
بېھى، ئالما - ئانارنىڭدا ئەجەب ئۆزگىچە تەم قىلدى،
كېلىشكەن قەددى - قامەتلىك سىياقىڭنى كەرەم قىلدى،
ئىلاھىم جۈپ كۆزۈڭنى ئوت - قۇياشتەك مۆھتەرەم قىلدى،
مۇھەببەت تەختىدە تەنھا، گۈزەل مەبۇد - سەنەم قىلدى.

ماڭارغا ھېچ ماجالىم يوق قران ياشلىق گۈلۈم سولغاچ،
ياتارمەن زەپىران چېھرىم، يۈرەكىم لەختە قان بولغاچ،
تېنىم تىترەيدۇ ياپراقتەك مۇھەببەت ئوتى ئۇلغاغاچ،
يۈزۈڭنى ئاي دېسەم، ئايى بۇلۇتتەك چاچلىرىڭ توسقاچ،
كۆرۈش مۈشكۈل سېنى جانان، ئەجەب دىدارى كەم قىلدى،
بېغىڭ ئەتراپىدا يۈردۈم جامالىڭدىن جۇلا ئىزدەپ،

بۇ مىسكىن پەستە كۆڭلۈمگە يېقىملىق كۈي - ناۋا ئىزدەپ،
بېشىمغا سايىۋەن بولغان سېنىڭدەك باشپاناھ ئىزدەپ،
يىراقتىن تەلمۈرۈپ باقتىم يۈرەككە بىر داۋا ئىزدەپ،
كۈتۈش سائەتلىرى قىيىناپ كۆزۈمنى ياشۇنەم قىلدى.

يولۇڭغا تەلمۈرۈپ باققان چېغىمدا خۇددى بولمىدەك،
جۇالىق شايى - ئەتلەسلەر ئىچىدە قامتىڭ تۈندەك
كۈزۈڭ نۇرلۇق، خۇمارلىق ھەم گويا كۆكتىكى
ئاقارغان سۈبىدە كۆردۈم، كۆرۈندى قامتىڭ گۈلدەك
پىراقىڭ پاك ۋۇجۇدۇمغا ۋاپادارلىقنى جەم قىلدى.

كۆزۈڭدىن چاچرىتىپ ئۇچقۇن ئەجەب نۇر ياغدۇرۇپ چىقتىڭ،
قەدەمدە روھلىنىپ شۇنچە خۇشاللىققا چۆمۈپ چىقتىڭ،
سەھەرنىڭ پەيزىنى زەپمۇ كۆڭۈللۈك بىر سۈرۈپ چىقتىڭ،
ھاۋاسى ئەتىردەك خۇشبۇي بېغىڭغا شوخ كۈلۈپ چىقتىڭ،
پەرىشتىلەر ساڭا تەبرىك ئۈچۈن تەشرىپ قەدەم قىلدى.

سېنى قۇتلاپ پەرىزاتلار يېنىڭغا رەت تىزىلغاندا،
چۆمۈلدۈڭ ھېس - ھاياجانغا چېكەڭگە گۈل قىسىلغاندا،
بەخت - نۇسرەت ئاتا قىلغان تۇمار - زۇننار ئېسىلغاندا،
مۇبارەك پۇتلىرىڭ نازۇك چىمەنلەرگە بېسىلغاندا،
جاھان رەنالىرى يولنى پايانداز ۋەگىلەم قىلدى.

ئاشۇ باغدا سۆيۈش پەيتى ئېسىپ بولغاندا سەن غايىب،
يۈرەكتە ئوت لاۋۇلداپ چوغلنىپ بولغاندا سەن غايىب،
ۋىسالىنىڭ ناخشىسىن ھەممە ئېيتىپ بولغاندا سەن غايىب،
قاچانكى سەيلىۋ چەككە يېتىپ بولغاندا سەن غايىب،
بولۇپ دوزاخ گويا ھىجرىڭ مېنى يالقۇنغا يەم قىلدى.

چىرايىم زەپىران شۇنچە، ساماندىن يوق پەقەت پەرقمۇ،
ئەگەر كۆرسە بۇ ھالىمنى ئىچىنى ئاغرىتار خەقمۇ،
مۇھەببەتتىن نېسى بەختىم، ئازاب - كۈلپەتلىرىڭ نەقمۇ؟
گۇناھىم نە ئىدى مۇنچە ماڭا شۇنداق جازا ھەقمۇ؟
بەھۇدە ئۆرتىنىپ كۆيمەك كېلىپ ھار كۆپ ئەلەم قىلدى.

سېنىڭ ئىشقىڭدا مەجنۇندەك كۆيۈپ يۈرۈشەم بولۇپ سەرسان،
قىيا كۆز بىرلە باقمايسەن، بۇ تەندە قالمىدى دەرمان،
ۋىسالغا بىر قېتىم يەتسەم دىلىمدا يوق ئىدى ئارمان،
پىدائىي بىلدى ئەي دىلبەر، ساڭا يەتمەككە يوق ئىمكان،
ۋىسال قەسرەڭنى قېسىم تىلەر يىراق مەككە - ھەرەم قىلدى.
1991-يىلى يانۋار، قەشقەر

كەلدىم

(يالقۇنجان ئىسلام سەندەلنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىن)

مۇقەددەس جاي ئوپال ئازىخ ساڭا گۈل سۇنغىلى كەلدىم،
بويۇڭدا ئوقچۇغان «چەشمە زۇلال» غا چۆمگىلى كەلدىم،
چىمەنزار باغلىرىڭ ئىچرە خىرامان يۈرگىلى كەلدىم،
مازارىڭنى بوۋام مەھمۇد سېنىڭ مەن كۆرگىلى كەلدىم،
تاۋاپ ئەيلەپكى ئاستانەڭ، قۇچاقلاپ سۆيگىلى كەلدىم.

ئۇلۇغ ئەجدادىمىزنىڭ ساپ تۆكۈلگەچ كىندىكى قانى،
بولۇپ كەلدىڭ ئەزەلدىنلا بۈيۈكلۈك تەختى - سۇلتانى،
تارالدى يەتتە ئىقلىمغا ئەبەد ئۆچمەيدىغان نامى،
سېنىڭ نامىڭدا چاقنايدۇ شەرقنىڭ شۆھرىتى - شانى،
ئېتىپ بەيتۇل ھەرەم قەبرەڭ، كۆزۈمگە سۈرگىلى كەلدىم.

بوۋام زېھنى بىلەن ئەلنى ئۆزىگە مەھلىيا قىلغان،
سۆيۈپ تۈركىي تىلنى ئۇ نەزەر - ھۆرمىتىگە ئىلغان،
جاھاننى قالدۇرۇپ ھاڭ - تاڭ، «خەرىتە» نامىنى سىزغان،

مۇبارەك قوللىرىڭ قايدا «لۇغەت» كە سەتتەن تەزغان ئارا پايەڭ سېنىڭ ئالىم بېشىمنى قوبۇغلى كەلەن. ئەلۋەدى رەھىمەتتە ئىدى، ئىسىمىڭدا ماھىر بارالماي ئۆتتى كۆپ كۈنلەر بوۋام مەھمۇد دىيارىڭغا، بۈگۈن ئىچىقتىم قېنىشقا شۇ ئىسىمىڭ ئوتلۇق ۋىسالىڭغا، شۇڭا ئەنە ۋەڭنى نائىل قىل ئىلىم ما ئىرىپان، قىيامىڭغا، يېقىپ باغرىمنى پەرۋانە كەبى شەمئى جامالىڭغا، بۈيۈك تۈركىي دىۋانىڭدىن ساۋاقلار ئالغىلى كەلدىم.

تەپەككۈر كېمىسى بىرلە خىيال دەرياسىدا ئاقساق، ئىجاد مەنزىلىگە دائىم ئۈمىدلىك كۆز بىلەن باقساڭ، پەخىرلىك ھېسىسى ئۇرغۇيدۇ ئۇلۇغ قامۇس - دىۋان يازساڭ، قاراپ تۇرسام ئىلىمىڭ كاندېن دۇردانلەر قازساڭ، ئىتالى كۆڭۈل ھەمىياننى شۇ دۇر بىلەن تولدۇرغىلى كەلدىم.

كىتابىڭنى كۆتۈرگەي ئەل بېشىدا بىناھا ئەيلەپ، نىيازى ساقلىغىن سەنمۇ جېنىڭدىن ئەتۋار ئەيلەپ، ھاياتنى مەنىلىك ئۆتكۈز سۆزىنى تىلتۇمار ئەيلەپ، ياشا يالقۇن، ۋەتەن بەختى ئۈچۈن سەن جان ئىسار ئەيلەپ، ئۈمىدلىك شامىنى ئالىم سېنىڭ ياندۇرغىلى كەلدىم.

1986 - يىل ئىيۇل، قەشقەر

نورۇزۇم

كۈيلىدىم شەنىڭنى ئىشقىۋاز، نورۇزۇم، مېھن ۋە غەم، نەغمە مېنىڭ بۇ تىلغا پەرداز، نورۇزۇم، مېھن ۋە غەم، نەغمە تەرىپىڭگە كۈي - غەزەل ئازال، نورۇزۇم، مېھن ۋە غەم، نەغمە

مەرھابا سالدىم پايانداز، نورۇزۇم،
شادلىنىپ چالدىم دۇتار، ساز، نورۇزۇم.

قىش كېتىپ دىللار سۆيۈندى يايىرىدۇق،
بۇ باھاردا ئىشنى ئوبدان باشلىدۇق،
مەرىكە - سورۇنغا مەيدان راسلىدۇق،
يىل بېشى نورۇز ئېشى تەييارلىدۇق،
ئولتۇرۇشقا قوش يىكەنداز، نورۇزۇم.

كۈلدى ئەل - يۇرت، كەلدى ئامەت قوش دېسەم،
مەئشەتتىن بۇ كۆڭۈللەر خۇش دېسەم،
بېشىمىزغا قوندى ھۇما قۇش دېسەم،
تولدۇرۇپ لىق جامغا مەينى خوش دېسەم،
«بەھۇزۇر» دەپ كەلدى ئاۋاز، نورۇزۇم.

ئىلىلغان نورۇز ھاۋاسى ساپ - تازا،
قىزىدى بەزمە - باراۋەتمۇ راسا،
ئارىمىزدا يوق پەقەت جاڭجال - نىزا،
ئەر - ئاياللار زەپ خۇشال سالدۇق ساما،
ئاتتى موللاق كۆكتە دارۋاز، نورۇزۇم.

باش باھاردا تۇرنىلار قاتارلىشىپ،
مەلىمىزگە كەلدى زەپمۇ يايىرىشىپ،
يۇرتىمىز كەتتى ئەجەب ئاۋاتلىشىپ،
خىسلىتىڭىدىن سۆيۈنۈپ تەڭ سايىرىشىپ،
بارچە قۇشلار قىلدى پەرۋاز، نورۇزۇم.

قالدى لاچىن، قاغا - قۇزغۇنلار كېتىپ،
ئۈچتى كۆك قەرىدە شوخ پەرۋاز قىلىپ،

بۇغا، جەرەنلەر ئۇۋاسىدىن چىقىپ،
 ئوينىشىپ، موللاق ئېتىپ، لايغا پېشىپ،
 ياپىردى ئۆردەك بىلەن غاز، نورۇزۇم.
 سەن بىلەن ئاقتى راۋان ئەگىز سۈيى،
 ياغرىدى ئەمگەك، چېلىشنىڭ مەزغۇلى،
 چۆمدى شادلىققا خوتەن، ئاقسۇ، ئىلى،
 خاس ساخا تارسم، زەرەپشاننىڭ كۈيى،
 سەن پەقەت يېگانە تەنناز، نورۇزۇم.

مەھلىيا ئەيلەپ كۆخۇلنى كۈلدۈرۈپ،
 ھېس - ھاياجان دېڭىزغا چۆمدۈرۈپ،
 خەستە دىللارنى قەۋەت سۆيۈندۈرۈپ،
 جىلۋىلىك خۇلقنىڭ يۈرەكىنى كۆيدۈرۈپ،
 قىلمىغىن سەن ئۈنچىلىك ناز، نورۇزۇم.

خىسلىتىڭدىن ئەھلى بۇرت تاپسۇن روناق،
 بەختى - ئىقبال كۈنسىرى ئاچسۇن قۇچاق،
 چاچقۇ چاچسۇن قۇت تىلەپ «نورۇز بۇلاق»،
 ئالىمدىن رەڭ ئال، ئەتىر گۈلدىن پۇراق،
 يۇرتىمىز جەننەتكە ئەنداز، نورۇزۇم.

1994- يىلى ئاۋغۇست، قەشقەر

قەشقەر

(ئابدۇقادىر جالالىدىن غەزەلىگە تەخمىس)

قاچان كىملىر سېنىڭ قەلبىڭنى خۇرسەن، شادىمان ئەتتى،
 تۈمەن دەريالىرىڭنى بېھىساب دولقۇن، قىيان ئەتتى،
 قۇچاڭنى بېزەپ گۈلدىن مۇقەددەس ئاشىيان ئەتتى،

سېنى كىم بۇ جاھان مۈلكى ئارا ساھىبقىران ئەتتى،
جاھان كەزگەن مۇھەببەت قۇشلىرىغا نام - نىشان ئەتتى.

تونۇلدۇڭ يەتتە ئىقلىمغا ھۈنەر - ھېكمەت بىلەن چاقناپ،
نەقىش - سەنئەت بىلەن نۇرلاندى ھۆسنۈڭ كۈن كەبى پارلاپ،
بۈيۈك مەنزىلىگە ئات سالىڭ داۋان ھەم تاغلىدىن ئاتلاپ،
باھاسىز سەلتەنتىڭگە ئەسرلەر ئۆتتى كۆز تاشلاپ،
زامانلار شانۇشەۋكەت بابىدا گوياكى خان ئەتتىم.

باھار ئەنداز ئالۇر نۇرانە ھۆسنۈڭدىن ئەجەب كۆركەم،
قۇچاڭنىڭ مىسلى جەننەتتۇر، مېۋەڭدە ئۆزگىچە بىر تەم،
شۇڭا تەلمۈردى ئۈزۈلمەي مېھرىنى قانچە شاھ سەنەم،
باھار باغنىڭ ئارا ياپراق يۈزىدە يالتىرار شەبنەم،
ئۇنى قايسى جۈنۈننىڭ چەشمىسى پىنھان، راۋان ئەتتى.

ئەجەب شوھرەت قازاندىڭ تۆھپە - ئەجرىڭدىن بۇ تارىختا،
چىنىقتىڭ خۇددى ئالتۇندەك ھەقىقىي تاۋلىنىپ ئوتتا،
مۇقام - ناخشا، ئۇسسۇل - مەشرەپتىكى سورۇنلىرىڭ كاتتا،
راۋاب، تەمبۇر ساداسى ياڭرىدى دوقمۇش - دوقمۇشتا،
ساداسى بەھرى ئوممان ئاستىدىن گۆھەر ئايان ئەتتى.

تاۋاپ قىلدى جاھان ئەھلى شۇڭا سەندەك ئەزىز جايىنى،
كۆرۈپ ھەيرانۇھەس قالدى، ئوپالدا تېرەك ھاي - ھايىنى،
يېقىملىق ناخشا - سازلاردىن سۆيۈپ ئاڭلىدى «تاشۋاي» نى،
مۇنارىڭ بوي سوزۇپ ئاسمانغا، ئويناتتى ھىلال ئايىنى،
خۇداغا بەلكى سىز ھەم ئىلتىجاسىنى بايان ئەتتى.

سېنىڭدە قانچە مەردانە، باھادىر قەھرىمان ئۆتتى،
ئۇلار قەلبىگە ئەڭ يۈكسەك، ئۇلۇغۋار غايىنى پۈكتى،

شېھىت بوپ قانچىسى جەڭ ھەم چېلىشقا قېيىنى ئۆكتەي،
سېپىللار چاڭ - توزانلار قاينىمىدا لەيلىدى جەڭگى
تىنىم تاپماس شامالار پەر - قاناتنى كامان

ئاشۇ ئەجداد ئىزىدىن ماڭ نىيازى، سەن بولۇپ تۇيغۇن
يېزىپ ئۆت تەۋرىمەستىن ھېچ خەتەر ئوگياندا ئۇپقۇن،
شۇ چاغ ھەرقانچىلىك زور كۈچ قىلالمايدۇ سېنى تۇتقۇن،
ئېقىنلار شاۋقۇنىدىن ئىستىسە زەيتۇننى گەر سولغۇن،
ئەزىز نامىڭ چىچىپ رىشتە دېنىنى گىمىتھان ئەتتى.

1990- يىلى ئۆكتەبىر، قەشقەر

ئۆمۈر سەۋداسى

(باتۇر روزى غەزىلىگە تەخمىس)

ئەزىز دوستۇم، قۇلاق سال، بۇ جاھاندا كۆپ تېپىشماق بار،
گېزى كەلسە خادا تاشلارغا دەھشەتلىك ئۇرۇلماق بار،
سۈكۈتتە باش ئېگىپ گاهىدا تەقدىرگە چوقۇنماق بار،
ئانامدىن بىر تۇغۇلدۇم، تەڭرىدىن مىڭ رەت تۇغۇلماق بار،
زاكامغا بىر بوغۇلدۇم، مىڭ سوئاللارغا بوغۇلماق بار.

ھايات يولى خەتەرلىك يول، كۆرۈنگەي بەك ئۇزۇن، ھەيۋەت،
بۇ يولدىن ھالقىغانلارغا نېسىپ بولدى شەرەپ - نۇسرەت،
لېكىن مەن تەمتىرەپ يۈردۈم، بىخۇدۇقتا چېكىپ كۆپ دەرد،
ئۆزۈمنىڭ يوقلىقىن بار ئەيلىمەكتۇر، بىر ئۆمۈر مەقسەت،
ھاياتمەنكىم بۇ سەۋدادىن ماڭا قاي دەم قۇتۇلماق بار.

مەگەر كەلسە ماڭا كۈلپەت، مېنى شۇ چاغ ئەلەم يۇتقاي،
كېلىپ تەقدىر - پەلەك تەتۈر، ئەجەل پەيمانىسى توشقاي،
گويا قوشتىن ئېلىپ ھارسام، يەنە سۆرەمگىمۇ قوشقاي،
بۇ سەۋادىن قۇتۇلسام، ئۆزگە بىر سەۋدا مېنى تۇتقاي،
مەسەل بار: «قاچسا يولۇستىن بۆرىگە تۇتۇلماق بار».

مېڭىشقا بى نىشان بولدۇم، بېشىمنىڭ ئىچ - تېشى قاتقان،
پەلەك قىسمەتلىرى ئىككى مۇرەمدىن تاغ بولۇپ باسقان،
تېخى مەن بولمىسام ھوشيار، جاپالار ھەددىدىن ئاشقان،
ماڭا يول - يولدا قاپقان بار، ھامانە قاچقىنىم قاچقان،
بۇ تاغدىن ئاتلىسام گەر ئۆزگە بىر تاغقا سوقۇلماق بار.

ناۋادا گۇرۇلۇپ تاغقا يېتىپ قالساممۇ دەريمانسىز،
يەنە غەيرەتلىنىپ يالغۇز يۈرەرمەن ئالغا كارۋانسىز،
يوقاپ كەتمەك نومۇس مەنچۈن، ئۇتۇق مۇنبىردە ئارمانسىز،
ئۆزۈمنىڭ بارلىقىمنى گەر ئىجاد ئەتسەممۇ توختاۋسىز،
رەھىمىسىز شۇ ئەجەلنىڭ قارچىغىسىغا چوقۇلماق بار.

1991 - يىلى فېۋرال، قەشقەر

تەمەيىم يوق ساخاۋەتتىن

(قادىر سېدىقنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)
ئەزىز دوستۇم ئەقىدەم شۇ ھەزەر ئەيلەيمەن نامەردتىن،
يىراقتۇرمەنكى مېھنەتسىز شەرەپتىن، تاجى - دۆلەتتىن،
ۋۇجۇدۇمغا يولاتمايمەن غۇبار - ئىللەت، خۇشامەتتىن،

تەمەيىم يوق ساخاۋەتتىن ۋە يا تەييار ھالەتتىن،
 ئۈمىدىم ئىزدىمەك ھەردەم بەخت بايلىقى مەنبەئەتتە
 كىشى مەقسەتكە يەتكۈچە نى سەۋدالار ئۆتەر باشتىن،
 تەلەپ ئەھلى ۋاپا كۆرگەي ئىلىم ئاتلىق قەلەم قاشتىن،
 ئۈمىدىنىڭ غۇنچىسى كۈلمەس بەھۋەدە كۈندە ۋايىاشتىن،
 «جاپانى كىم تولا تارتسا گۆھەرنى شۇ ئالور تاشتىن»،
 ئۇنىڭدا چىن كۆڭلى شاد، خالىي ساناقسىز غەم - نادامەتتىن.
 جېنىدىن كەچمىگەنلەرگە قۇچاق ئاچقاندىي جانان،
 ئۇلاردا بولمىغاچ زىنھار شىجائەت - بىغۇبار ۋىجدان،
 پىشىپ ئۈجمە چۈشەر ئاغزىمغىلا دەپ ياتسىلا ھەرىئان،
 ئەجىرسىز قولغا كەلگەن نەپ تۈزۈيدۇ كۈل كەبى چاپسان،
 كىشىگە ھەردىنى يوللاپ نېسىۋە رەنجۈكۈلپەتتىن،
 نادانلىق ھەر كىشىگە ئەيلىگەي ئۆلپەت قاراملىقى،
 قاراملىق ئايرىماس ھەرگىز ھالالىق ۋە ھاراملىقى،
 ئاشۇ ئىللەتكە كىم دۇچار تاپالماس تىنچ - ئاراملىقى،
 تەمە چىللايدۇ ئىنسانغا نادانلىق ھەم گادايلقى،
 ئۇنىڭغا بولسا كىم بەندە تۈگەشكەي ئۆمرى زەخمەتتىن.

نىيازى يەك تۈرۈپ مەھكەم، تەرىڭدىن ئەيلىگىن گۈلباغ،
 ئىجاد تۇلپارىغا مىنگىن ئېشىپ يۈكسەك داۋان ھەم تاغ،
 ئۇلۇغ مەنزىلگە يەتكەندە دىلىڭدا قالمىغاي ھېچ داغ،
 ھالالدىن ئاش - ئوماچ ئىچسەڭ ھەسەل بىل، قادىرى ھەرچاغ،
 ئۇدۇر جىسمىڭغا كۈچ - قۇدرەت، ئوشۇق شاھانە ئىشرەتتىن.

1983-يىلى ئىيۇل، قاراماي

نەزەرىيە ۋە تەجرىبە ئاساسىدا، ئىنساننىڭ ئىقتىسادىدا ھۆكۈم سۈرگۈچى
نەزەرىيە - دىئالېكتىك كۈچلەرنىڭ ئۆز-ئارا تەسىرىدىن ئىبارەت.
نەزەرىيە ۋە تەجرىبە ئاساسىدا، ئىنساننىڭ ئىقتىسادىدا ھۆكۈم سۈرگۈچى
نەزەرىيە - دىئالېكتىك كۈچلەرنىڭ ئۆز-ئارا تەسىرىدىن ئىبارەت.

چۈشۈرمەيمەن قولۇمدىن ھېچ بوۋام مەھمۇد مۇراسىمى،
كۆرۈپ قانمايمەن ھەر دائىم ئۇنىڭ نۇرلۇق جۇلاسىنى،
قىيىنكەن ئۆلچىمەك ھەرگىز قەدىر - قىممەت، ساپاسىنى،
كۈچەيتىش ئەي «دۇن» قامۇس كۆزۈمنىڭ نۇر - زىياسىنى،
ماڭا ئۆز ئەينى كۆرسەتتىڭ قەدىم تارىخ سېپىمىنى.

قۇرۇڭدىن چاقىنغان ھېكمەتتە قەلبىم كۈلدى - نۇرلاندى،
كۈنۈتۈن ئوقۇغانچە بۇ دىلىم چەكسىز ھۇزۇرلارنى،
ئىشقى، مېھرىنىڭ ۋۇجۇدۇمنى قۇچۇپ ئۆز ئىلكىگە ئالدى،
سېنىڭ بىرلە ئۇلۇغ ئەجدادلىرىم ئەقلى ئايان بولدى،
قۇرۇپ چىققان ئىكەن ئۇلار ئىلىم - پەننىڭ ئاساسىنى.

ئەجەب يېگانە قامۇسىمەن، شىپا بەرگەن يۈرەكلەرگە،
ساڭا تەشنا قەلبلەرنى يەتكۈزۈپ تىلەكلەرگە،
قويۇلدىڭ قانچە مۇنبەردە، يەنە كاتتا كۆرەكلەرگە،
سېنى كىمكى ئوقۇپ چىقسا قايلىدۇر تىل تۈركلەرگە،
تېپىپ چىقتىم، دېگەي جەزمەن نادانلىقنىڭ داۋاسىنى.

ساڭا سىڭگەن ئەمەسمۇ شۇ بوۋامنىڭ تەر بىلەن قانى،
سېنىڭ بىرلە يېزىلغاندۇر بۇ تارىخقا بۈيۈك نامى،
تارالدى بارچە ئالەمگە ئۇنىڭ ئۆچمەس شەرەپ - شانى،
سېنىڭ ھەربىر قۇرۇڭ پۈتمەس ئەقىلنىڭ جەۋھىرى، كانى،
ساڭا تەڭ ئەيلىنمەيمەن ھېچ جاھاننىڭ مىڭ باھاسىنى.

كۆزۈمگە تۇتيا دورسەن، سېنىڭ مېھرىڭ گۇيا ئوكيان،
 بېرەرسەن باتنىمغا نۇر، ۋۇجۇدۇمغا قۇۋۋەت - دەريا.
 ياراملىق ۋارسىڭ بولماق مېنىڭ قەلىمىدىكى ئىلھام،
 ساڭا بولغان مۇھەببەتتىن دىلىمدا كۈيلىرىم فونتال
 زېمىن بوشلۇققا سىغمايدۇ قويۇپ بەرسەم ساداسىنى.

پوندىلەك

(ئابدۇقادىر مۇھەممەتنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىس)

دەل بېرىپ مەندەك يېتىمغا پوندىلەك،
 كەتىمىڭ يىراق - يېقىنغا پوندىلەك،
 گۈل ئېلىپ ئىزدەپ بېغىمغا پوندىلەك،
 ياد ئېتىپ كەپسەن قېشىمغا پوندىلەك،
 چۈشسە بىر قىسمەت بېشىمغا پوندىلەك،
 خۇددى ئەگىم ئايغا ئوخشاش قاشلىرىڭ،
 يەلپۈنەر يەلكەڭدە سۈمبۈل چاپلىرىڭ،
 بارمىدۇ مەندىن بۆلەك سىرداشلىرىڭ،
 لەۋ يېقىپ مەڭزىمگە، تۆككەن ياشلىرىڭ،
 جور بولۇپ ئاققىن يېشىمغا پوندىلەك.
 سۆيگۈدىن سالغاج جېنىمغا جەبرىنى،
 ئاھ ئۇرۇپ تۆكتۈم كۆزۈمدىن قەترىنى،
 بىلىمگەچ سەن پاك دىلىمنىڭ قەدرىنى،

بىر مەھەل تارتتىم مۇھەببەت دەردىنى،
سەن قېچىپ تەگدىڭ چىشىمغا پوندىلەك.

يۈردۈما سەرسان بولۇپ تاغ - دۆڭلىدە،
ھەم قېلىپ يامغۇر بىلەن مۆلدۈرلىدە،
دۈم يېتىپ يۇلغۇن، چاكاندا تۇۋىدە،
مەن قېلىپ ئىشقى - مۇھەببەت چۆلىدە،
شۇندا ئاق كىردى چېچىمغا پوندىلەك.

ياندۇرۇپ سۆيگۈ - ۋىسالنىڭ گۈلخىنى،
تەڭلىبان ئاخىر لېۋىڭنىڭ جامىنى،
دەپ «ئەزىز جانانە يارىم سەن قېنى؟»
ھە بۈگۈن كەپسەن يەنە ئەسلەپ مېنى،
ئوت سېلىپ مىسكىن دىلىمغا پوندىلەك.

سەن بىلەن ئۆمرۈم گۈلى ياشناپ كۈلەر،
بولدى ئوتقا تاشلىغىنىڭمۇ يېتەر،
ئەي نىگار مېھرىڭ دىلىمنى خۇش ئېتەر،
مەن رىزا سەندىن ھامان شامۇسەھەر،
يار - يۆلەك بولساڭ ئىشىمغا پوندىلەك.

كىرمەيىن بەڭۋاش خىيالىنىڭ كەينىگە،
چىقىمغايمەن ئەمدى يالغۇز سەيلىگە،
قىپ ئەمەل لەۋزىمگە، بەرگەن ۋەدىگە،
سەن بىلەن ئۆرلەيمەن يۈكسەك پەللىگە،
مىنگىشىپ ئۇچقۇر ئېتىمغا پوندىلەك.

مىلەت، - ۋە ئۇلارنىڭ رەسمىي نامى،
 مەنىسى، مەنبەسى، ئىلمىي تەتقىقاتى،
 مەنبەسى، مەنبەسى، مەنبەسى،
 مەنبەسى، مەنبەسى، مەنبەسى،
 مەنبەسى، مەنبەسى، مەنبەسى،

رۇبائىلار

ھەر ئىشتا خەلقنىڭ باققىن رايىغا،
 چۈشمىگەن مەككەنىڭ ھەرگىز دامىغا،
 ياشىغىن ئىنسانى ئەقىدە بىلەن،
 يەتكەن ھەم مەسكەننىڭ دەردى - ھالىغا.
 * * *

مايچا ياشايدۇ رايونىڭ ئىچىدە،
 پەس ئارزۇ - ھەۋەسنىڭ كەينىگە كىرىپ،
 يۈرمىگەن ئۆزۈڭنى ھەتتا خار قىلىپ.
 ياشىغىن ھەقىقىي مەردانە ئەردەك،
 ئىجاد ۋە تۆھپەڭدىن يوقنى بار قىلىپ.

* * *
 مەنىسى، مەنىسى، مەنىسى،

يانغاندا قەلبىڭدە ۋىجدان مەشئىلى،
 ئۇ بىلەن نۇرلىنار ئۆمۈر مەنزىلى.
 ئەگەر ئۇنىڭدىن بولساڭ مۇستەسنا،
 مەھكۇم بوپ تۈگەيسەن ئاخىر بىر يولى.

* * *

ئەي ئىنسان، ھەر ئىشتا ۋىجدانەن ئىش قىل،
ۋىجداننى ئۆمرۈڭدە ئەتىۋالىق بىل.
قورال قىپ ۋىجداننى ھەق گەپنى سۆزلەپ،
ئۇ بىلەن رەقىبىنىڭ يۈرەك - باغرىن تىل.

* * *

ۋىجدانسىز ئادەمدىن كۈتمە شاپائەت،
كەلمەيدۇ ئۇنىڭدىن ئەل - ۋەتەنگە نەپ.
ئۆزىنىڭ قوۋمىغا قىلىپ ئىپلاسلىق،
ياشايدۇ ۋىجدانغا قىلىپ خىيانەت.

* * *

ۋىجدانسىز ئادەمنىڭ ئۆزى بىر قۇلدۇر،
ئۇنىڭكى مىزانى پەقەتلا پۇلدۇر.
سېتىلىپ ھەتتاكى ئەتكەس بىر مالدەك،
بارىدۇ ئەجەلنىڭ قوينىغا بالدۇر.

* * *

ھاياتتا مەۋقەسىز ئادەملەردىن قورق،
كەلمەيدۇ ئۇنىڭدىن مىللەتكە خۇۋلۇق.
بىر ئۆمۈر ئىپلاسلىق، رەزىللىك قىلىپ،
ھەق، ئادىل كىشىگە ياغدۇرار ئۇ ئوق.

قەلبىڭنىڭ قەسرىنى زىننەتلەپەندىن،
 پەن بىلەن ئەل - ۋەتەن نۇرلىنار سەندىن.
 مەرىپەت ئىشقىدا يانساڭ بىر ئۆمۈر،
 بېشىڭغا ئەل چاچقۇ چاچار چىمەندىن.

* * * * *

ئالدىراپ ئۆزگىگە دەردىڭنى تۆكمە،
 رەنجىگە ئۇنىڭدىن شاپاگەت كۈتمە.
 ۋەجدانسىز نامەردكە سىرىڭنى بېرىپ،
 ئاخىرى پۇشايمان يەپ قايغۇغا چۆكمە.

* * * * *

بەزىلەر پۇل - مالغا ئاتايدۇ جاننى،
 ھارامدىن پۇل تېپىپ توملايدۇ ياننى.
 تويمىغاچ ئۇلارنىڭ نەپسى ھېچقاچان،
 سېتىشقا رازىدۇر نومۇس - ۋەجدانى.

* * * * *

جىسمىڭدىن نادانلىق يىلتىزىن قۇرۇت،
 پەن بىلەن دىلخانەڭ ئۆيىنى يورۇت.
 ئىجاد ۋە تۆھپەڭدىن قازساڭ دۇردانە،
 ئاچىدۇ باغرىنى ساڭا بەخت - قۇت.

* * * * *
تۇرمۇشتا ۋاپادار ئۆتسە ھەر كىشى، لەڭ تەسە،
بەخت ۋە شادلىقتا يۈرۈشكەي ئىشى. نىھىتتا
ئەگەردە مۇستەسنا بولسا ئۇنىڭدىن، تەبىئەت ئەھۋال
ئازاب ۋە خورلۇقتىن ئايلىنار بېشى. نىھىتتا

* * * * *
دوستۇڭغا كەڭ قورساق بولغىن رەھىمدىل،
بولمىغىن ھەرگىزمۇ ئىچى تار، بېخىل،
مۈشكۈلگە دۇچ كەلسە بولۇپ ھەمئەپەس، مانا
ئۆتكەن مىڭ ياخشىدۇر ئىناق ۋە ئىجىل. ئەھۋال

* * * * *
ئادەمدە بولمىسا ۋىجدان ھەم غۇرۇر، نىھىتتا
ھەر ئىشتا پېشكەللىك - پالاكەت ئۇرۇر. ئەھۋال
تۇرمۇشى گۈللەنمەي، تاپماستىن روناقتا، ئەھۋال
گوياكى قاقشال بىر دەرەختەك قۇرۇر. ئەھۋال

* * * * *
مەرد ئادەم ياشايدۇ قورقماستىن پەقەت، ئەھۋال
رەقىبىنىڭ سۆزىنى مەڭگۈ قىلىپ لەت. ئەھۋال
نامەردلەر غۇرۇر ۋە ۋىجداننى سېتىپ، ئەھۋال
ياشايدۇ ئۆزگىگە قىلىپ خۇشامەت. ئەھۋال

دوستۇڭغا ھەر ۋاقىت باغلا ساداقەت،
 تۇتمىغىن بىر ئىشتا ھەرگىز ئاداۋەت،
 ناۋادا ئۇنىڭغا خىيانەت قىلساڭ،
 چېكىسەن ئاخىرى پۇشمان - نادامەت.

دىل بىلەن تىلى يات ئادەملەردىن قورق،
 ئۇلاردىن ھەرگىزمۇ مېھىر - ۋاپا يوق،
 كەلمەيدۇ ئۇلاردىن ياخشىلىق ھەرگىز،
 شۇڭلاشقا قەھرىڭنى قىلغىن ئاڭغا ئوق.

بولمىغىن ھەرگىزمۇ نەپسىڭنىڭ قولى،
 ئۇ بىلەن يىمىرىلەر ئۆمرۈڭنىڭ ئولى،
 ئۆزۈڭنى تىزگىنلەپ ئاگاھ بولمىساڭ،
 رەسۋا بوپ تۈگەيسەن مەڭگۈ بىر يولى.

ھەقىقىي پاك ۋىجدان بولغاندا سەندە،
 غۇرۇرۇڭ ھەرگىزمۇ بولماس دەپسەندە،
 ئەگەردە ئايرىلساڭ ئۇنىڭدىن بىر كۈن،
 تۆكۈلەر ئىززىتىڭ بولۇپ شەرمەندە.

* * *

تۇز بەرسەڭ ھەسەتخور، نامەردكە ئەگەر،
ئاخىرى قەلبىڭنى غەلىيان - غەش ئېتەر.
ئاق كۆڭۈل، ساپ دىلغا قىلساڭ خەيرخاھ،
ئۇ سېنىڭ مەڭگۈگە قەدرىڭگە يېتەر.

* * *

ياخشىلىق قىلغاننى كۆتۈرگىن ئېگىز،
ئۇنتۇما ياخشىلىق قىلغاننى ھەرگىز.
كىمگە كىم ساخاۋەت قولىنى سوزسا،
ئۇ مەڭگۈ دىللاردا تارتىدۇ يىلتىز.

* * *

قەلبىڭگە مەرىپەت مەشئىلىنى ياق،
تۇختىماي بىلىمنىڭ دېڭىزىدا ئاق.
يېتىسەن مەنزىلگە ھامان بىر كۈنى،
بولسىلا قەلبىڭدە ئارزۇ - ئىشتىياق.

* * *

پەن - بىلىم دۇنيادا ھەممىدىن قىممەت،
ئۇنىڭدىن كىشىلەر تاپىدۇ ھېكمەت.
بىلىمنىڭ قەدرىنى بىلمىگەن كىشى
بىر ئۆمۈر پۇشماندا چېكىدۇ ھەسرەت.

* * *
 ئۇستاز ئۇ گويكى بىر نۇرلۇق چىراغ،
 ئۇنىڭدىن غايىلىق قاچىدۇ يىراق،
 ئاچار ئۇ نادانلىق زۇلمىتىگە ئوت،
 ئۇ بىلەن چۆللەرمۇ بوستان بولۇر باغ.

* * *

ناداننىڭ ھال - كۈنى مەنسىز بولۇر،
 يېگەن ئاش - نېنىمۇ تەمسىز بولۇر.
 ئۆتكۈزەر كۈننى بولۇپ لايغەزەل،
 بىر ئىشقا دىتى يوق پەمسىز بولۇر.

* * *

ئانا ئۇ گويكى چاقنىغان چولپان،
 ھارارەت تەپتىدە مېھرى ئوت - گۈلخان.
 ئۇنىڭ تەر - ئەجرىنى تەرىپلەش قىيىن،
 يېزىپمۇ قانچىلاپ كوي - غەزەل، داستان.

* * *

تەمى يوق باشقىلار چاينىغان ئاننىڭ،
 ھەتتاكى تۇيۇقسىز كەلگەن گۆش - ساننىڭ،
 تەرلەنسەڭ ئۆزگىنىڭ جۇۋىسىدا سەن،
 ساپ بولماي بولغىنار ھەتتا ئىماننىڭ.

* * *

كېيىمگە چەل يۇقسا ئېرىدۇ ئاسان،
بۇ ئاددىي بىر ساۋات ھەممىگە ئايان.
ۋە لېكىن كۆڭۈل ئۇ نازۇك بىر دۇنيا،
ئۇنىڭغا كىر تەگسە ئېرىمەس ھامان.

* * *

ئىجادكار ئەھلىگە تەپەككۈر قانات،
ئۇ بىلەن سامادا پەرۋاز قىلار شاد.
قازانسا ئەجرىدىن زەررىچە ئۇتۇق،
شۇندىلا سېزەر ئۇ ئۆزىنى ھايات.

* * *

بەزەنلەر پۇل - مېلىم ھاياتلىق دەيدۇ،
كۈن ۋە تۈن شۇنىڭلا غېمىنى يەيدۇ.
بەزەنلەر ئەجرىدىن تىكلەپ ئابىدە،
ئۆمرىنىڭ ئۇلىنى مۇستەھكەملەيدۇ.

* * *

ھەسەتخور تۈلكىدىن ئەيلىگىن ھەزەر،
ئۇنىڭدىن بېشىڭغا ھەر بالا كېلەر.
بولمىساڭ ھەر ئىشتا ئۇنىڭدىن پەخەس،
ھەتتاكى تېگى يوق ھاڭغا ئىتتىرەر.

* * *

قەلبىڭگە ئۇلۇغۋار مەقسەتلەرنى پۈك،
 بولمىغىن ھەرگىزمۇ ئەل - ۋەتەنگە يۈك.
 قالدۇراي دېسەڭ سەن ھاياتىڭدىن ئىز،
 ئەل - يۇرتىڭنىڭ ئىشچۇن ھەتتاكى قان تۆك.

* * *

ياشىغىن ھەقىقىي ئەردەك مەردانە،
 ئەمەل ۋە شوھەرەتكە بولماي پەرۋانە.
 قىلساڭ گەر غۇرۇر ۋە ۋىجداننى نابۇت،
 بولمىسەن ئاقبۇت سەرسان - ۋەيرانە.

* * *

شائىر ئۇ ۋەتەننىڭ غەيۇر ئوغلانى،
 ئۇنىڭكى قەلبى ئوت، ماگما - گۈلخانى.
 يۈرەكنى تىترىتىپ سېھرىي كۈچ بىلەن،
 لەرزىگە سالار ئۇ ھەتتا تاغلارنى.

* * *

ئايرىلساڭ ئەل - يۇرتتىن پاسدۇ كۈلپەت،
 چىرمايدۇ قەلبىڭنى ئەلەم ھەمدە دەرد.
 ھاياتتا سەرسانلىق، سەرگەردانلىقتىن
 ئارتۇق بىر خورلۇق يوق بۇ بىر ھەقىقەت.

* * *

چاقنىسۇن قەلبىڭدە ئۇلۇغۋار غايە،
چۈشمىسۇن بېشىڭغا غەپلەتتىن سايە.
ئەل ياقار يولۇڭغا بېشىل بىر چىراغ،
ئىلگىرىلە تېخىمۇ ئالغا مەردانە.

* * *

ئېسىل ئەخلاق - پەزىلەتنى ئۆزۈڭگە دوستۇ يار قىلغىن،
ئۇنىڭ نۇرى بىلەن ئۆمرۈڭ بېغىنى لالزار قىلغىن.
گۈزەل ئەخلاق - پەزىلەت ئەھلىنى ھەردەم تۇتۇپ ئۇستاز،
تەۋەرىۋەك ھەر سۆزىنى ئەتىۋارلىق تىلتۇمار قىلغىن.

* * *

قەرزدار قىلغىن ۋاقتىنى، قەدرىگە يەت ھەرقاچان،
بول ئىگە ھەغدا ئاڭا، پۇشمان يېمە تارتىپ زىيان.
چۈنكى ئىنسانغا ھاياتلىق كېلىدۇ بىرلا قېتىم،
بۇ ھەقىقەت خۇددى كۈندەك ھەممىگە روشەن، ئايان.

* * *

ئۇلۇغۋار غايىلىك ئىنسان ھەقىقەت ۋەسلىدىن قاچماس،
ئەمەل، بايلىققا ئۇ ھەرگىز غۇرۇر، ۋىجدانىنى ساتماس.
بېشىغا چۈشمىسۇ تۆھمەت قىلىچى تىك تۇرۇپ مەغرۇر،
رەقىبلەردىن كۈتۈپ شەپقەت، كۆزىگە تەلمۈرۈپ باقماس.

* * *
 ئىلىم - پەن خۇددى بىر مەشئەل، كۆڭۈلنىڭ كۆزىگە يۇقىرى
 ئىلىم - پەن خۇددى بىر دەريا، ئۇنىڭدا توختىماي چاققىن
 گۈزەل ياشلىق باھارىڭدا ئىلىم - پەننى قورال ئەيلەپ،
 بۆسۈپ مۈشكۈل توساقلارنى گۈزەل ئىقبالغا يول ئاچقىن.

* * *

قوراللان پەن بىلەن دوستۇم، ئۇنىڭدىن كۈچ-مادار تاپقىن،
 نادانلىقنى قىلىپ گۇمران، ئېگىز كۆكتە قانات چاققىن.
 بىراۋنىڭ مېلىنى داڭلاپ ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ يۈرمەي،
 ئۆزۈڭمۇ يوقنى بار ئەيلەپ، ۋەتەنگە تۆھپىلەر قاتقىن.

* * *

بايقىماستىن پارقىراق مىسنى كۆرۈپ ئالتۇن دېمە،
 ۋال قىلىپ ئۆچكەن چېقىننى ئەسلىي بۇ يالقۇن دېمە.
 كۆڭلىدە غايە - ئۈمىدى بولمىغان ئىنسانلىنى
 جەلڭ - چېلىش پەيتىدە ھەرگىز بۆسۈدۈ تۇسقۇن دېمە.

* * *

باغقا كىرگەنتىم كۆزۈم چۈشتى قۇرتلۇق ئالمىغا،
 مەن نەزەر تاشلاپ ئۇنىڭغا، دەسسۈالدىم سالىمغا.
 كۈھىقاپتىن چىقتى شۇئان زەپمۇ دەھشەتلىك بوران،
 زەربىدىن باشم قېيىپ چۈشتۈم يىقىلىپ چالمىغا.

*

*

*

يىغىپ ئەقىل - ھوشۇڭنى، بىخۇدلۇقتىن بول يىراق،
 بىخۇد كىشى گويىكى ياغسىز تۇرغان جىنچىراغ.
 ئىنسانغا بەك زۆرۈردۇر زېرەكلىك ۋە ھوشيارلىق،
 بولما غاپىل ھەرگىزمۇ چەكمەي دېسەڭ دەرد - پىراق.

1986 — 1994. يىللار، قەشقەر

بىلىپ قالغۇدەك ئۇلۇغ نىمە كالىسىدە
 بولمىدەن مەن مەنئىيە ئىختىيارىدا كەلگەن
 ئالدىنقى نىمىنىڭ ئىختىيارىدا بولغۇدەك
 چەتتە بولغۇدەك نىمە ئۇلۇغ ئالدىنقى

ئىقتىدارىمىزدا بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ
 بولمىدەن نىمە ئۇلۇغ نىمە ئۇلۇغ

ۋاسىيەت نەقىش، سىزنىڭ رەھبەرلىكىڭىز بىلەن
رەھبەرلىككە مەن ئىشلىتىش (بۇ مەزمۇن) خاتىرىلەندى
نەقىش - ئەمە، يالقۇنلۇق خىتاب

مەقسەت: ۲۰۰۲ - ۲۰۰۱ (بالادا)

ئەسسالام ئەي سۇزاق^① سۆيۈملۈك دىيار،
مۇبارەك باغرىڭغا قويدۇم مەن قەدەم.
پۇرايدۇ باغلىرىڭ قوينىدىن ئىپار،
نە يېزا، گويا سەن بىر باغى ئېرەم.

پۈركەنگەن ھەممە يەر ياپىشىشلىققا،
ئورمانلار دېڭىزى تەۋرەيدۇ تىنماي.
بۇلبۇل ۋە كاككۇكلار بەسلەشكەندەك تەڭ،
ئېيتىدۇ مۇڭلۇق بىر ناخشىنى قانماي.

ئۈچۈن ئېرىق ② سۇلىرى كۈۋەجەپ ئەنە،
ئاقماقتا تۇپراققا باغرىنى يېقىپ.
مەيلىمىنى ئۆزىگە ئەيلىگەچ ئەسىر،
زۇمرەت سۇ قوينىدا كېلىمەن ئېقىپ.

① ② قەشقەر شەھىرىگە تەۋە قوغان يېزىسىدىكى جاي ناملىرى.

باراقسان، مېۋىزار يوللىرىڭدا شاد،
ھېسلارغا چۆمۈلۈپ كېتىپ بارىمەن.
قەلبىمدە پىن سۆيگۈ قوزغايىدۇ ھايات،
ساپ - سالقىن ھاۋادىن نەپەس ئالىمەن.

ئوڭۇمۇ، چۈشۈمۈ، ئېتەلمىدىم پەرق،
توساتتىن بىر نۇرلۇق سېيما كۆرۈندى.
چاچلىرى ئاقارغان، بېشىدا دوپپا،
يۈرىكىم تونۇغاچ، جېنىم سۆيۈندى.

قولدا چاقنايدۇ «كىتابى غېرىب»،^①
نە كىتاب، قامۇسى ئاشۇ ئەسىرنىڭ.
شېئىرىيەت مۇنارى تىكلەش ئۈچۈن ئۇ،
ئۇلىغا خىش تىزغان ئالتۇن قەسىرنىڭ.

كەلمەكتە ئانا يۇرت سۆيگۈسى بىلەن،
تەبەسسۇم ئىلكىدە قاراپ ھەر ياققا.
«ئەسسalam، — دېدىم - دە ئالدىغا بېرىپ،
ئەي ئۇلۇغ ئۇستازىم، سەپەر قاياققا؟»

ئۇ گويا سىرداشتەك تەبەسسۇم بىلەن
تىكىلدى مەن تۇرغان بۇ باغقا شۇئان.
سالامىم بىلدۈرگەچ چوڭقۇر ھۆرمەتنى،
دېدى ئۇ: «ھە، ئوغلۇم، بارمۇسەن ئامان؟»

① «كىتابى غېرىب» — XIX ئەسىردىكى ئۇيغۇر شائىرى تۇردۇش ئاخۇن كاتىپ (غېرىبى) يازغان كىتاب.

ئاخلىدىم سېنىڭ كۆپ تەرىپلىرىڭ،
 نۆۋرەم ھەم چەۋرەمدىن ھاياجانلىنىپ
 مىللەتنىڭ روھىنى ئويغىتىش ئۈچۈن،
 ئۈستاز بوپ چىقىپسەن جەڭگە ئاتلىنىپ.

مەسۇم قەلبىلەرگە نۇر ياققىن ئاۋۋال،
 ئورنىسۇن ئۇنىڭغا ئەل - يۇرت سۆيگۈسى.
 چىن سۆيگۈ ئورنىسا ئۇ پاك دىللارغا،
 پارلاق تۇر تېخىمۇ يۇرتنىڭ كەلگۈسى.

شۇندىلا ھېچقانداق زوراۋان بىر كۈچ،
 ئۇلارنى ھەرگىزمۇ قىلالماس بوزەك.
 ئەجدادلار ئۇدۇمى سىڭسە ۋۇجۇدقا،
 بولمامدۇ سادىردەك باتۇر، ئوت يۈرەك.

مەن ئەينى زاماندا ھۈنەرۋەنلەرنىڭ
 ئەخلاقى ھەققىدە يازغانتىم كىتاب.
 ئۇلارغا «ھەقىقىي ھۈنەرۋەنگە خاس
 روھ بىلەن ئىشلە» دەپ قىلغانتىم خىتاب.

ئەپسۇسكى، مەن ھازىر بولسامتىم ھايات،
 ئۈستازلار شەنىگە يازاتتىم داستان.
 ئۇلارنىڭ تۆھپىسى، ئەجرىنى قۇتلاپ،
 ئۆتسەم گەر قالمايتتى دىلىمدا ئارمان. »

شۇ ئوتلۇق خىتابتىن جىمى كائىنات
 بىردىنلا جانلىنىپ كەلدى لەرزىگە.
 يۈرىكىم دېڭىزنىڭ دولقۇنلىرىدەك
 داۋالغۇپ، ھېسلىرىم چىقتى ئەۋجىگە.

ھەيرانلىق ئىلكىدە قالدىمەن قېتىپ،
 ئالدىمدىن غەربىنى بولغاندا غايىب.
 مۆھتەرەم ئۇستازنىڭ مۇبارەك سۆزى
 ئويۇلدى دىلىمغا كۆركەم ئاجايىپ.

لەيلىسى رەفايىتى

1982- يىلى قەشقەر

(كەلگەل)

لەيلىسى رەفايىتى
 پەيغەمبەر نىسەنە، يىنىڭدا رەفايىتى
 كىشىنى مۇشۇ رەھبەرەتتە
 يىنىڭدا، قەدىمكى رەھبەرەتتە

لەيلىسى رەفايىتى
 ئەنە سەھىپە رەھبەرەتتە
 ئەنە سەھىپە رەھبەرەتتە
 ئەنە سەھىپە رەھبەرەتتە

لەيلىسى رەفايىتى
 رەھبەرەتتە رەھبەرەتتە
 رەھبەرەتتە رەھبەرەتتە
 رەھبەرەتتە رەھبەرەتتە

لەيلىسى رەفايىتى
 رەھبەرەتتە رەھبەرەتتە
 رەھبەرەتتە رەھبەرەتتە
 رەھبەرەتتە رەھبەرەتتە

نۇرلۇق سېما

1982

(بالادا)

قايمىم ئويغاق ياتار كارىۋاتتا،
كۆڭلى ئاينىپ پەرىشان بولۇپ.
ئۇيقۇ كەلمەس كۆزىگە ئەسلا،
ئوتقا چۈشكەن قىلدەك تولغىنىپ.

گاھ ئۇياققا ئۆرۈلسە ئاستا،
گاھ بۇياققا ئۆرۈلەر بىر رەت.
دەيدۇ: «نېچۈن كەلمەيدۇ ماڭا،
باشقىلارغا يۈزلەنگەن ئامەت.

ئېشىپ كەتسە مېنىڭدىن ياشلار،
قانداق ياشاي، قانداق كۈن كۆرەي.
جۇلغۇۋالسا كۆڭلۈمنى غەشلىك،
بۇ ھاياتنى قانداق ئۆتكۈزەي...؟»

قىلىپ شۇنداق خىياللارنى ئۇ،
يۈرەك - باغرى بولدى مىڭ پارە.
كۆزلىرىمۇ ئىشىشىدى ياشتىن،
ھېچ تاپالماي ئۈنۈملۈك چارە.

شۇ تەرىقە ئازاب ئىچىدە،
تىكتى تۇڭلۇك تامان كۆزىنى،
نۇر ئىچىدە بىر تونۇش سېيما،
ئايان ئەتتى غىل - پال ئۆزىنى.

نەزىرىنى ئاغدۇرۇپ شۇندا
قايمىم ياتقان كارىۋاتقا تېزدىن.
گۈلدۈرماما يەڭلىغ سۆزىنى
بومبا قىلىپ ئاتتى ئېغىزدىن.

«ياتالمىدىم گۆرۈمدە، سېنىڭ—
قىلمىشىڭدىن چېكىپ داد - پەرياد.
ئىستىت، سەندەك ئوغۇلنى بېقىپ،
چوڭ قىلغانغا تويدۇم، پەندىيات.

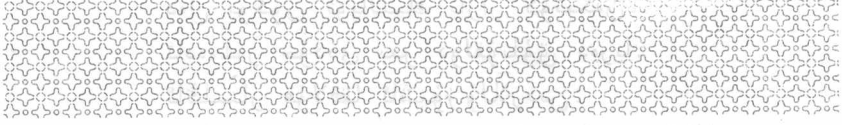
ئادەمگە خاس غۇرۇر، ۋىجداندىن،
يوقكەن قىلچە ئەسەرمۇ سەندە.
ئۇدۇم ئاپسەن ئىتنىڭ خۇيىدىن،
ئويلاپ باققىن سەن قانداق بەندە؟!

مايمۇن سۈپەت ئويۇنلىرىڭنى
كۆرسىتىپسەن سەھنىلەر ئارا.
توۋا، ئاشۇ رەزىللىكىڭدىن
ئۇياتماپسەن ئەي كۆڭلى قارا.

چايان مەجەز خۇيۇڭمۇ باركەن،
ئاقىللارنى چېقىپ ياشاپسەن.
تۆھمەت، ھەسەت ئوقلىرىنى ھەم
يۈرىكىگە ئېتىپ ياشاپسەن.

سېنى ھازىر ساق دەيلى ماقۇل
 بۇ جاھانغا بولامسەن باقىي .
 ئۆلمەسلىكنىڭ دورىسىنى يەپ ،
 كۆككە تۈۋرۈك بولامسەن ياكى ؟
 ئالتە كۈنلۈك قونالغۇغۇ بۇ ،
 ئۇ دۇنياغا كېتىسەن بىر كۈن .
 جىنازاڭنى كۆتۈرىدۇ كىم ؟
 مائەم نۆتۈپ يىغلاپ سەن ئۈچۈن .
 بۇنى ياخشى ئويلانماي تۇرۇپ ،
 بۇ ھاياتتا ياشايمەن دېمە .
 مېڭىۋېرىپ ئاشۇ يولۇڭدا ،
 كېيىن ئېغىر پۇشايمان يېمە » .
 بۇ سۆزلەرنى ئاڭلاپ قايىمنىڭ
 باش ئۈستىدە چاقماق چېقىلدى .
 بولدى غايىب ئۇ نۇرلۇق سېيما ،
 قايىم ھوشسىز يەرگە يىقىلدى .
 تۇرالارمۇ ئورنىدىن قايتا ،
 قالدىمۇ ئۇ ياكى نەپەستىن .
 مەيلى ئۆلسۇن ، مەيلى تىرىلسۇن ،
 ئاشۇ سۆزلەر چىقمىغاي ئەستىن .

1984 - يىلى قەشقەر

بىر كۈنى ئىككى كۈن بولدى، ئىككى كۈن بولدى، ئىككى كۈن بولدى.

ئويىتاغ سۈرەتلىرى
پەننىيەتلىرىنىڭ ئىككى كۈنى بولدى،
بىر كۈنى بولدى، ئىككى كۈن بولدى،
(داستان)
پەننىيەتلىرىنىڭ ئىككى كۈنى بولدى.

مۇقەددىمە

بىر كۈنى ئىككى كۈن بولدى،
گۈزەل ئويىتاغ، خىلۋەت ئۆز ماكان،
سېھرىي كۈچكە نەقەدەر بايسەن.
پاينىقىڭ گۈل، تاغلىرىڭ مەخمەل،
سەن كۆكتىكى پارلىغان ئايسەن.

قۇتلۇق سەپەر

ئاپتوبۇس بېكەتتىن قوزغالدى مانا،
شادلىقتىن يۈرەكلەر ئوينىدى بايراپ.
سوزىلدى كۆزلەرگە رەڭمۇرەڭ سۈرەت،
كەتتۇق بىز يۇرت ئارىلاپ شۇنچە يىراقلاپ.
ئۆتۈپ بىز نەچچە يۇرت، نەچچە كۆۋرۈكتىن،
گۈزەل يۇرت ئوپالغا قالدۇق يېقىنلاپ.
باقتۇق بىز بۇ يۇرتقا، بۇ قۇتلۇق جايغا،
قەلبتە چاقماقتەك سۆيگۈ چېقىنلاپ.
پەننىيەتلىرىنىڭ ئىككى كۈنى بولدى.

دەل بۈگۈن ئوپالنىڭ بازار كۈنىدە،
ئادەملەر خۇددى بىر دولقۇنلۇق دەريا
ئاغلىنار قۇلاققا ئاشپۇزۇلاردىن:
«يەك مېھمان، ئاش - مانتا» دېگەن سادالار.

ئۆتتۇق بىز كۆزىمىز قىيماي بۇ يۇرتتىن،
ماشىنا قۇيۇندەك كەتتى ئىلگىرىلەپ.
ئورمانلار دېڭىزى تاشلىنار كۆزگە،
ئۆتكەندەك پاراقتىن ئەسكەرلەر سەپ-سەپ.

يىراقتىن كۆرۈندى ھەيۋەتلىك بىر تاغ،
ئاز قالدۇق كەلگىلى ئاڭا يېقىنلاپ.
ئاخىرى كەلدۇق بىز تاغ باغرىدىكى
يولغۇمۇ بىر كىچىك ئېقىننى بويلاپ.

ئېقىننىڭ سۇلىرى ئاقىدۇ ئويناپ،
چاچرىتىپ تاشلاردىن تاشلارغا ئۈنچە.
يۇلغۇنلار يۇيۇنار شۇ ئۈنچىلەردىن،
كۈۋەجەپ ئاققاچقا تاغ سۈيى شۇنچە.

كۆزۈكتىن چىقىرىپ باشلىرىمىزنى،
قارىدۇق تاغلارغا، ئېقىنغا تويماي.
«مەرھابا مېھمانلار!...» دېگەندەك ئەنە،
باقماقتا يۇلغۇن ھەم توغراق خۇش چىراي.

خىلۋەتتىكى گۈزەل يۇرت

ئاپتوبۇس توختىدى دەريا بويىدا،
بىز ماڭدۇق پىيادە يۇرتنى ئارىلاپ.

قۇياشمۇ سەپەرگە تىلىگەندەك قۇت،
چاچماقتا مېھرىلىك نۇرىنى شۇ تاپ.

شىددەتلىك ئاقىدۇ ئويتاغ دەرياسى،
بۇ يۇرتنى قاپ بەلدىن ئىككىگە ئايرىپ.
دەريانىڭ باغرىدا توغراق ھەم سۆگەت
كېتىپتۇ شۇنچىلىك ئۆسۈپ ھەم ئاينىپ.

تاغلار قەد كۆتۈرۈپ گىگانىت ئادەمدەك،
تۇرىدۇ بەك ھەيۋەت كۆككە تاقىشىپ.
قىلىچنىڭ بىسىدەك كېتىپتۇ چاقناپ،
بۈركۈتلەر يايراپتۇ ئۇندا سايىرىشىپ.

تاغ باغرى قارىغايزار، ئورمانلىق ئىكەن،
ئۇنىڭغا مىڭ كۆزدە باقىمىز تويماي.
گۈزەل بىر كارتىنا نامايان بۇندا،
بىز ئۈچۈن تەڭداشسىز بىر دۇنيا ئايھاي...

شۇنچىلىك جەزىبىلىك، شۇنچىلىك كۆركەم،
بىر سۈرەت كۆرۈپ بىز كەلدۇق مەلىگە.
ئادەملەر بەك قىزغىن قارشى ئېلىشتى،
رەھمەتلەر ياغدۇردۇق يۇرتنىڭ ئەھلىگە.

بىز يەنە يايلاققا قاراپ ئاتلاندىق،
تاغ باغرى يول بىلەن مېڭىپ پىيادە.
قانچىلاپ تاغلاردىن، ئېقىندىن ئۆتتۇق،
بولغاچقا دىللاردا يۈكسەك ئىرادە.

چىغىر يول تىيىلغاق، مېڭىشمۇ سەپىرىم
بولسىمۇ سەپەرنى قىلدۇق بىز داۋام
تاكى بىر مەنزىلگە يەتمىگۈچىلىك
يول بويى قىلچىلىك ئالمىدۇق ئارام.

قارىغاي ھەم ئارچىلار بولدى ئارغامچا،
ئۇنىڭغا ئېسىلىپ ئۆتتۇق ھاڭلاردىن.
مۈشكۈلگە قىلچىلىك ئەگمەستىن بويۇن،
ئاشتۇق بىز قانچىلاپ تاغ - داۋانلاردىن.

تاغ ئۈستى يېشىللىق دۇنياسى ئىكەن،
ئوت - چۆپلەر ئادەمنىڭ كېلەر تىزىغا.
ئات - كالا، قوتازلار ئوتلاپ يايىرىشىپ،
قۇلانلار يۈرۈشەر پاتماي قىنىغا.

ھېچ ئۈمىد ئۈزەلمەي بۇ كارتىنىدىن،
ھەيرانۇھەسلىكتە قالدۇق بىز تۇرۇپ.
تاغلارنىڭ سەلكىنى مەست قىلدى بىزنى،
گۈللەرنىڭ ھىدىنى دىماغقا ئۇرۇپ.

گۈللەرنىڭ بەرگىدە يالتىرار شەبنەم،
قۇياشنىڭ نۇرىدا كېتىپتۇ چاقناپ.
تاغلارنىڭ باغرىدا ئاققان زىلال سۇ،
كۆرۈنەر ئەينەكتىن يارقىن يالتىراپ.

شادلىقتىن يۈگۈرۈپ، ئۈيىنىدۇق، كۈلدۇق،
بالىلىق چاغلارنى ئەسلەپ، ياد ئېتىپ.

قوللاردا فارغايىنىڭ كىچىك شاخلىرى،
ئوينىدۇق بىز ئۇنى ھەتتا «ئات» ئېتىپ.

ھارغاندا ئېغىناپ ياتتۇق چۆپلۈكتە،
زەڭگەر كۆك ئاسمانغا تويماستىن بېقىپ،
مۇڭدىشىپ قانمىدۇق دوستلار بىلەن ھېچ،
خىيال دەرياسىدا توختىماي ئېقىپ.

چىقتۇق بىز ئاخىرى يايلاققا تەستە،
ھالسىراپ، ھۆمۈدەپ، تەرلەپ ھەم پىشىپ.
ئېھ! قايتۇ قايتالار چوڭقۇرلاپ پەستە،
ئېڭىزلەپ كېتىپتۇق بەللەردىن ئېشىپ.

يىراقتىن يۈگۈرۈپ كېلىشتى چېدىر —
ئۆيلەردىن قىز - ئوغۇل ئوماق بالىلار.
بىز يېتىپ كەلگەندە ئېھتىرام بىلەن
كۈتۈشتى مېھرىبان ئاتا - ئانىلار.

باشلىدى ئۆيلەرگە، جاي بەردى تۇردىن،
قۇيۇلدى قىمىزلار — يايلاق نېمىتى.
داستىخانغا قويۇشتى ئىرىك قوي گۆشى،
چوڭ ئىكەن بۇ يۇرتتا مېھمان ھۆرمىتى.

كەكلىك ئويۇنى

ئەتىسى قايتتۇق بىز چاشكا بىلەن تەڭ،
تەشەككۈر ئېيتىپ شۇ يايلاق ئەھلىگە.

مېھرىنى ئۈزەلمەي ئۇزاتتى ئۇلار
 ئېھتىرام بىلدۈرۈپ ياندۇق مەلىگە.

خەتەرلىك تىك تاغدىن چۈشۈپ بىخەتەر،
 ماغدۇق بىز يۇلغۇنلۇق جىرانى بويلاپ.
 ئاقماقتا تاغ سۈيى يېيىلىپ ئەنە،
 تاشلاردىن تاشلارغا سەكرىشىپ ئويىناپ.

يۇلغۇنلۇق ئىچىدىن ئاڭلاندى بىردىن
 كەكلىك ھەم تورغاينىڭ يېقىملىق ئۈنى.
 «تۇتايلى كەكلىكنىڭ بالىسىنى» دەپ،
 ئۇتۇشتۇق كېچىپ بىر ئېقىننى - سۈنى،

بىز ھازا يۇلغۇنلۇق ئىچىنى كېزىپ،
 ئۇچۇرما بولغان بىر كەكلىكنى تۇتۇق.
 قوللاردىن قوللارغا ئېلىپ بىز ئۈنى،
 شادلىقتىن كۈلۈشۈپ قانماي ئوينىدۇق.

بىز شۇنداق ئىلگىرىلەپ كېتىپ بارايتتۇق،
 ئۇچرىدى يولدىلا بىر سۈزۈك بۇلاق.
 ئولتۇرۇپ بۇلاقنىڭ يېنىدا بىردەم،
 ئىچتۇق بىز سۈيىدىن تىنماي ئوچۇملاپ.

يۈرەكلەر سەگىدى، ھاردۇقمۇ چىقتى،
 ۋە لېكىن قوزغالماي ئولتۇردۇق ئۇزاق.
 ئويتاغدا بولغان شۇ جەڭلەرنى ئەسلەپ،
 ئەنجانباي ھەققىدە مۇڭداشتۇق ئۇزاق.

ماڭدۇق بىز ئاخىرى ئويتاغقا قاراپ،
يان يولدىن چىقتى بىر ئوتۇنچى بوۋاي.
بىز سالام قىلدۇق ئۇ ياشانغان چالغا،
ھال - ئەھۋال سورىدى ئۇمۇ خۇش چىراي.

سۆرىتىپ ئېتىغا قارىغاي شېخنى،
ماڭدى ئۇ بىز بىلەن شوخ پاراڭ سېلىپ.
ئۆزىمۇ قىزىقچى، سۆزمەن ئادەمكەن،
تۇرار ھەم چېھرىدىن تەبەسسۇم يېغىپ.

يېشىمۇ ھالقىغان يەتمىش بەشلىدىن،
تۇرۇپتۇ ئۇ شۇنداق ساغلام ھەم تىمەن.
ئالار ئۇ قەدەمنى شۇنچە مەردانە،
يوق ھەرگىز قېرىلىقتىن جىسمىدا ئىۋەن.

ئاسانلا تونۇشۇپ سىردىشىپ قالدۇق،
ئۇ شۇنداق ئادەمكەن ھۆرمەتكە لايىق.
ئەنجانباي جېڭىگە پىدائىي بولغان،
ھۆرلۈككە پەرۋانە، يۇرتىغا سادىق.

سوئالغا كۆمۈپلا كەتتۇق بوۋايىنى،
ئۇ ئېغىر خۇرسىنىپ سۆزلىدى باشتىن.
بۇزۇلدى كۆڭلىمىز ئۆكۈنۈش ئىچرە،
ئۇنىڭكى كۆزىدىن ئەگىگەن ياشتىن.

ئوتۇنچى بوۋاي ھېكايىسى

«سۆزلىسەم بۇ بەكمۇ ئۇزاق بىر تارىخ،
سىلەرمۇ بۇ ھەقتە ئاڭلىغان بەلكىم.»

ۋە لېكىن كۆرمىگەن يۇرتىمىزنى،
جەڭ بولغان ئويتاغنى، چەشتاغنى، لېكىن
قاراڭلار، تۇرغىنى ئالدىمىزدىلا—
ئەنجانباي جەڭ قىلغان مۇقەددەس چەشتاغ.
ئەنە ئۇ تۇماندەك كۆرۈنگەن قارا،
جەڭلەرنىڭ شاھىتى قەدىمىي ئويتاغ.
قولدا كۆرسىتىپ يولىدىن توختاپ،
جەڭ بولغان جايلارنى سۆزلەيتتى بىر-بىر.
ھەر قېتىم ئەنجانباي نامىنى تىلغا
ئالغاندا تىترەيتتى ساقىلى دىر-دىر.
ئەنجانباي باھادىر سەركەردە ئىدى،
بەستىمۇ ھەقىقىي پالۋانلارغا خاس.
ئۇ شۇنداق كېلىشكەن، قەددى - قامەتلىك،
سادىردەك ئوت يۈرەك ئارسلانلارغا خاس.
ئۇنىڭكى ھەيۋەتلىك نەرىلىرىدىن
لەرزىگە كېلەتتى بارچە تاغ - دالا.
دۈشمەنگە يولۋاستەك ئېتىلىپ ھەتتا،
قىراتتى قىلماستىن ھېچ سۈلھى-سالا.
لاغىلداپ تىترەيتتى دۈشمەنلەر ئۇنىڭ
ئات بىلەن كەلگىنىنى قالسا گەر كۆرۈپ.
(ئۈرە چاپ، قىر بۇ نجىس ئەبلەخلەرنى) دەپ،
جېنىنى ئالاتتى، قوغلاپ ھەم سۈرۈپ.

بىز ھەيران قالاتتۇق ئۇنىڭ جەڭلەردە
زۇلپىقار ئىشلىتىش ماھارىتىگە.
قۇشقاچنىڭ بويىنى يۇلغاندەك ھەتتا،
دۈشمەننى قىرغان شۇ كارامىتىگە.
ئۇ شۇنداق باھادىر مەردانە ئەرتى،
ئەركىنلىك، ھۆرلۈككە قەلبى تەلپۈنگەن.
زۈلمەتكە ئوت ئېچىپ ئويغىتىپ ئەلنى،
ۋەتەننىڭ، مىللەتنىڭ غېمىنى يېگەن.
شۇڭلاشقا ئوپال ھەم ئويتاغنىڭ خەلقى
كۆرەتتى ئۇنى بىر خىرىزدەك گويا.
ئۇلۇغلاپ بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرۈپ،
قىلغاننى كۆزىگە ھەتتا تۇتيا.
ئەپسۇسكى، بىر قېتىم قورشاۋدا قېلىپ،
تېغمۇتغ ئېلىشىپ بولدى ئۇ قۇربان.
شۇ جەڭدە مەن بىلەن يەنە بىر ئەسكەر
قالغانتۇق پەقەتلا ئىككىمىز ئامان.
ئۇ سۆزلەپ شۇ يەرگە كەلگەندە بىردىن
ئۆزىنى تۇتالماي كەتتى بۇقۇلداپ.
ئازاب ھەم خورلۇقتىن مۇڭلىنىپ قەلبى،
كۆز يېشى قىلدى ئۇ سۆزىدىن توختاپ.
بىز ئېرىپ ئۇنىڭغا تەسكىن - تەسەللى،
مىڭ تەستە كۆڭلىنى تاپقۇزدۇق ئارام.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
ئۇيغۇر كىتابىنىڭ يېڭى ئادرېسى

بىزنىڭمۇ يۈرەكلەر كەتتى ئېرىلىپ،
ئۇ يەنە سۆزىنى ئەيلىدى داۋام.

بولمىسا بىز ئۇنداق قىرغىنچىلىققا
كەتمەيتتۇق ئەمەسمۇ تۇيۇقسىز ئۇچراپ.
ئەپسۇسكى، بىر مەلئۇن ھىيلە ئىشلىتىپ،
ئەپ كەپتۇ دۈشمەننىڭ قېشىغا باشلاپ.

بىلىمدۇق دۈشمەنلەر تاغنىڭ باغرىدا—
ياتقانكەن، بىردىنلا كەلدى ئېتىلىپ.
شىر كەبى ئېلىشقان بولساقمۇ ھەتتا،
دەرىخا... ئاخىرى كەتتۇق قىرىلىپ.

بار - يوقى ئۈچ ئادەم قالغاندا تىرىك،
ئەنجانباي چېكىنىش بۇيرۇقى بەردى.
ئامالسىز چېكىندۇق دەريا تەرەپكە،
ئۇ ئۈزمەي دۈشمەنگە ئوق ئېتىۋەردى.

بىز كېتىپ شتابتىن ئەسكەرلەر باشلاپ
كەلگەندە دۈشمەنلەر بولۇپتۇ غايىب.
تاغ باغرى ھەم دەريا ساھىللىرىغا
دۆۋىلىنىپ كېتىپتۇ جەسەت ئاجايىپ.

جەسەتلەر ئىچىدە شۇنداق بىر جەسەت
چېلىقتى كۆزلەرگە، قالدۇق بىز ھەيران.
ئۇ بىزنىڭ ئەنجانباي كوماندىرىمىز،
بىز باردۇق مەرھۇمنىڭ يېنىغا شۇئان.

دەرىخا، مەرھۇمنىڭ بېشىنى تەندىن،
رەھىمسىز يىرتقۇچلار ئەيلەپتۇ جۇدا.
يۈرەككە، مۈرىگە تېگىپتۇ ئوقمۇ،
بىز يىغلاپ ئاھ ئۇرۇپ دېدۇق <ئەلۋىندا>.
ئەلۋىندا رەھىمەتتە رەھىمەتتە رەھىمەتتە رەھىمەتتە
ئەلەم ۋە ھەسرەتتە جەسەتنى ئاخىر
مەرھۇمنىڭ يۇرتىغا قىلىشتۇق دەپنە.
<بىز قىساس ئالغاندا روھىڭىز بەلكىم
خۇرسەن بوپ شۇندىلا تاپقۇسى ئەمىن>.

دېيىشىپ شۇلارنى ياندۇق كېچىلەپ
ئەتىسى شتابقا ئۇندۇق تاڭ سەھەر.
شېھىتلەر سېمىمىسى بولغاندەك ئايان،
يۈرەكلەر مۇڭلاندى تىترەپ شۇ قەدەر».

ئۇ سۆزلەپ شۇ يەرگە كەلگەندە ئەجەب،
تۇيماستىن مەنزىلگە كېلىپلا قاپتۇق.
بوۋايمۇ تۈگەتتى ھېكايىسىنى،
خوشلىشىپ بىز ئۇنىڭ قولىنى قىستۇق.

يىراق يول كۆزگىمۇ كۆرۈنمىدى ھېچ،
بولمىدى چارچاشتىن قىلچىلىك ئەسەر.
بوۋايغا يىراقتىن قارايمىز تويماي،
كۆرۈندى ئۇ بىزگە ئۇلۇغ مۆتىۋەر.

خاتىمە

ئويىتاغ مەن سېنىڭكى سۈرەتلىرىڭنى
بۇ چولتا تىل بىلەن ئەيلىدىم بايان.

تۈگمەس تەرىپنىڭ بۇنىڭ بىلەن ھېچ،
يازساممۇ قانچىلاپ غەزەل ۋە داستان.

قوبۇل قىل يازغىنىم بولسىمۇ ئاددىي،
بۇ قەلبىم سوۋغىسى — ئوتلۇق مۇھەببەت.

سېزەتتىم ئۆزۈمنى شۇنچە بەختلىك،
بولسىلا بۇ بىر خال ھۆسنۈڭگە پەقەت.

(زىيادە رەسۇمىڭ كىتابىڭدا 1991-يىلى ئويىتاغ)

بىلىمچىڭ رەزىنىڭ رەزىنىڭ پىشىشىدە
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ

بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ

بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ

خىتاي

بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ
بىلىمىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ ئالدىڭ رەزىنىڭ

[General Information]

书名=爱的音符 维吾尔文

SS号=40229167